

อิทธิพลของการปกครองท้องถิ่นและการปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีต่อความสุขของประชาชนในพื้นที่ :
กรณีศึกษาพื้นที่ตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง
The Influence of Subdistrict and Village Administration and Subdistrict
Administrative Organization (SAO) on Citizens' Happiness: A Case Study of
Wangmai Subdistrict, Pabon District, Phatthalung Province

พันธกานต์ เพชรตีบ
Pantakarn Petchteeb

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

A Minor Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Public Administration
Prince of Songkla University

2563

ชื่อสารนิพนธ์	อิทธิพลของการปกครองท้องถิ่นและการปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีต่อความสุขของประชาชนในพื้นที่ : กรณีศึกษาพื้นที่ตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง
ผู้เขียน	นายพันธกานต์ เพชรตีบ
สาขาวิชา	รัฐประศาสนศาสตร์
ปีการศึกษา	2562

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการปกครองท้องถิ่น (การปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน) และการปกครองส่วนท้องถิ่น (การปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล) และเพื่อศึกษาอิทธิพลของความพึงพอใจของประชาชนต่อการปกครองท้องถิ่นและการปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีต่อความสุขของประชาชน กลุ่มตัวอย่างเป็นประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง จำนวน 240 ราย สถิติที่ใช้ คือ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณผลการวิจัย พบว่า ประชาชนในพื้นที่ตำบลวังใหม่ มีระดับความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และองค์การบริหารส่วนตำบลวังใหม่ในระดับมาก นอกจากนี้ พบว่าความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของผู้ใหญ่บ้าน และความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังใหม่ส่งผลทางบวกต่อความสุขของประชาชนในพื้นที่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยสามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรความสุขของประชาชนได้ร้อยละ 41.2 เมื่อเปรียบเทียบค่าน้ำหนักของทั้ง 2 ตัวแปรต้น พบว่า ความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังใหม่ มีอิทธิพลต่อความสุขของประชาชนในพื้นที่มากกว่าการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน

คำสำคัญ : การปกครองท้องถิ่น, การปกครองส่วนท้องถิ่น, ความสุขของประชาชน

Title	The Influence of Subdistrict and Village Administration and Subdistrict Administrative Organization (SAO) on Citizens' Happiness: A Case Study of Wangmai Subdistrict, Pabon District, Phatthalung Province
Author	Mr. Pantakarn Petchteeb
Major	Public Administration
Academic Year	2019

ABSTRACT

The purpose of this research is to study the levels of citizens' satisfaction with subdistrict and village administration and also their satisfaction with the Subdistrict Administrative Organization (SAO) and to examine the influence of both variables on citizens' overall happiness. A sample of 240 citizens was collected from Wangmai Subdistrict, Pabon District, Phatthalung Province. The data were analyzed using frequency, percentage, means, standard deviation and multiple regression. The results showed that levels of citizens' satisfaction with the subdistrict and village administration and SAO were high. Furthermore, the results showed that satisfaction with both forms of government had positive direct effects on citizens' happiness. The proposed model was able to explain 41.2 variance in citizens' happiness. Also, the results revealed that citizens' satisfaction with the SAOs had a stronger effect on citizens' happiness when compared with the effect of citizens' satisfaction with the village administration.

Keyword: Subdistrict administration, Village administration, Citizens' happiness

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความกรุณาจากหลายฝ่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิษณุพงษ์ โปธิพิรุฬห์ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ซึ่งได้ให้ความรู้ คำปรึกษา ตลอดจนตรวจสอบแก้ไขความถูกต้องจนสารนิพนธ์สำเร็จ ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คณน ไตรจันทร์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จุฑามณี ตระกูลมุกดา ที่กรุณาเสียเวลาเป็นกรรมการในการสอบสารนิพนธ์ รวมทั้งให้ความรู้ ข้อเสนอแนะ ด้านเนื้อหา แนวทาง และคำแนะนำอันเป็นประโยชน์ในการวิจัยด้วยความเอาใจใส่ยิ่ง ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบคุณ ประชาชนในพื้นที่ตำบลวังใหม่ทุกท่านที่กรุณาเสียสละเวลาในการตอบแบบสอบถามที่เป็นประโยชน์ต่องานวิจัย รวมถึงเจ้าหน้าที่ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (ภาคสมทบ) ที่คอยช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกแก่ผู้วิจัย ให้การช่วยเหลือประสานงานให้งานวิจัยสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอขอบพระคุณบุคคลผู้มีพระคุณที่สุดในชีวิต คือ บิดา มารดา บุคคลในครอบครัว ที่ห่วงใย เป็นกำลังใจ และสนับสนุนการศึกษาแก่ผู้วิจัยเสมอมา

คุณประโยชน์ได้อันพึงมีจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูเวทีแต่บิดา มารดา บุรพาจารย์ และสถาบันการศึกษาที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชา รวมทั้งผู้มีพระคุณทุกท่าน

พันธกานต์ เพชรตีบ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(3)
ABSTRACT	(4)
กิตติกรรมประกาศ.....	(5)
สารบัญ.....	(6)
รายการตาราง	(8)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์.....	4
1.3 สมมติฐาน	4
1.4 ความสำคัญและประโยชน์ของการวิจัย.....	4
1.5 ขอบเขตของการวิจัย	4
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ	6
บทที่ 2 เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ	8
2.1.1 ความหมายของความพึงพอใจ	8
2.1.2 ความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่.....	9
2.1.3 ทฤษฎีความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน.....	10
2.1.4 ความพึงพอใจต่อการให้บริการ.....	12
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับความสุข.....	13
2.2.1 ความหมายและแนวคิดของความสุข	13
2.3 การบริหารราชการแผ่นดิน.....	14
2.3.1 ความหมายของการบริหารราชการแผ่นดิน.....	14
2.4 การบริหารราชการส่วนภูมิภาค	19
2.4.1 ความหมายของการบริหารราชการส่วนภูมิภาค.....	19
2.4.2 ความสำคัญของการบริหารราชการส่วนภูมิภาค	19
2.4.3 ลักษณะสำคัญของการบริหารราชการส่วนภูมิภาค	20
2.4.4 การจัดระเบียบบริหารราชการส่วนภูมิภาค.....	20

สารบัญ (ต่อ)

2.5	ความหมายและบทบาทหน้าที่ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น.....	28
2.5.1	ความหมายขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น.....	28
2.6	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	37
2.7	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	44
บทที่ 3	วิธีดำเนินการวิจัย.....	45
3.1	ประชากร กลุ่มตัวอย่าง	45
3.1.1	ประชากร	45
3.1.2	กลุ่มตัวอย่าง.....	45
3.2	แบบแผนการวิจัย	47
3.3	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	47
3.4	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	49
3.5	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	50
บทที่ 4	ผลการวิจัย.....	51
4.1	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	51
4.2	ลำดับชั้นในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	52
4.3	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	52
บทที่ 5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	71
5.1	สรุปผลการวิจัย	71
5.2	อภิปรายผล	74
5.3	ข้อเสนอแนะ	80
	บรรณานุกรม.....	83
	ภาคผนวก.....	86
	ภาคผนวก ก แบบสอบถาม	87
	ภาคผนวก ข ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม	94
	ประวัติผู้เขียน.....	99

รายการตาราง

ตาราง		หน้า
3.1	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	46
4.1	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	52
4.2	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานของผู้ใหญ่บ้าน ตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง.....	56
4.3	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง.....	58
4.4	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง ด้านโครงสร้างพื้นฐาน.....	59
4.5	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต.....	60
4.6	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน.....	61
4.7	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง ด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว.....	62
4.8	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม.....	63
4.9	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น.....	63

รายการตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
4.10	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตย.....	64
4.11	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสุขของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง.....	65
4.12	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการปกครองท้องถิ่นและการปกครองส่วนท้องถิ่น กับความสุขของประชาชน.....	66
4.13	ผลการวิเคราะห์การปกครองท้องถิ่นและการปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีอิทธิพลต่อความสุขของประชาชนในพื้นที่ตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง...	67
4.14	ค่าความถี่ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นและการปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีต่อความสุขของประชาชนในพื้นที่ตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง	68

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการปกครองส่วนท้องถิ่นได้เริ่มต้นมาจากรัชสมัยองค์พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 5 ซึ่งทรงมีพระราชดำริให้มีการฟื้นฟูการปกครองระดับหมู่บ้านที่มาแต่เดิมขึ้นใหม่เพราะทรงเล็งเห็นว่าการปกครองในระดับนี้จำเป็นและสำคัญยิ่งในการบริหารราชการแผ่นดิน เนื่องจากเป็นหน่วยการปกครองที่ใกล้ชิดกับราษฎรมากที่สุด โดยได้ทรงให้มีการจัดระเบียบการปกครองตำบล หมู่บ้านขึ้นที่อำเภอบางปะอิน จ.พระนครศรีอยุธยา เมื่อ ร.ศ. 111 (พ.ศ. 2435) โดยให้ราษฎรเลือกผู้ใหญ่บ้านแทนการแต่งตั้งโดยเจ้าเมืองดังแต่ก่อน นับแต่นั้นมาจึงได้มีการจัดระเบียบการปกครองตำบล หมู่บ้าน ตามหัวเมืองต่างๆ โดยตราเป็น พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ. 2457 ขึ้นใช้บังคับแทน และได้มีการใช้สืบเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน ดังนั้นเพื่อเป็นการให้ความสำคัญในการปฏิบัติหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ซึ่งมีส่วนสำคัญในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อ “บำบัดทุกข์ บำรุงสุข” แก่ราษฎรกระทรวงมหาดไทยซึ่งเป็นหน่วยงานที่ควบคุมและดูแลกำนันผู้ใหญ่บ้านเป็นหลัก จึงได้กำหนดให้วันที่ 10 สิงหาคมของทุกปี เป็นวัน “กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน” ภารกิจหลักที่สำคัญของกำนันและผู้ใหญ่บ้าน คือ ภารกิจเกี่ยวกับการรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงภายในประเทศ และเนื่องด้วยสถานการณ์ปัจจุบันได้เกิดการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด -19 กระทรวงมหาดไทยซึ่งเป็นกระทรวงที่กำนันผู้ใหญ่บ้านสังกัดอยู่นั้นได้ประกาศมาตรการเฝ้าระวังการแพร่ระบาดของเชื้อโควิด -19 และประกาศให้กำนันผู้ใหญ่บ้านเป็นเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตาม พ.ร.บ โรคติดต่อ พ.ศ. 2558 ฉบับที่ 3 เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่ปลอดภัยจากโรคดังกล่าวและเพื่อที่ได้รับความได้อย่างทันที ดังจะเห็นได้ว่าการปฏิบัติงานของกำนันผู้ใหญ่บ้านนั้นกระทำไปเพื่อให้ประชาชนมีความมั่นคง ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของตน เพื่อให้เกิดความสงบสุขในสังคมอย่างยั่งยืน กำนัน ผู้ใหญ่บ้านนับว่าเป็นบุคคลที่สำคัญอย่างยิ่งในการทำหน้าหน้าที่ช่วยเหลือนายอำเภอในการปฏิบัติหน้าที่ดูแลรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยให้แก่ราษฎรในพื้นที่รับผิดชอบของตนมาอย่างยาวนานนับร้อยปีในการปกครองส่วนภูมิภาค ตามอำนาจหน้าที่ที่ปรากฏอยู่ในพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พุทธศักราช 2457 มาตรา 27 และมาตรา 28 อีกทั้งยังเป็นผู้ปฏิบัติงานตามนโยบายเร่งด่วนหรือภารกิจที่ได้รับมอบหมายพิเศษจากกระทรวงมหาดไทย และกรมการปกครองกำนัน ผู้ใหญ่บ้านจึงเปรียบเสมือนดังทัพหน้าผู้ช่วยเหลือแม่ทัพใหญ่ คือ นายอำเภอในการทำสงครามต่อสู้กับปัญหาต่างๆ ในพื้นที่ที่ตนเองรับผิดชอบ ในตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านนั้น มาจากการเลือกของราษฎรผู้มีสิทธิเลือกในหมู่บ้าน ซึ่งผู้ที่สามารถรับสมัครเลือกเป็น

ผู้ใหญ่บ้านได้นั้น จะต้องไม่เป็นบุคคลตามลักษณะต้องห้ามตามที่กฎหมายลักษณะปกครองท้องที่กำหนดไว้ซึ่งปัจจุบันนี้ทั้งกำนัน ผู้ใหญ่บ้านสามารถดำรงตำแหน่งได้จนอายุครบ 60 ปี

บทบาทของกำนันผู้ใหญ่บ้านนั้นถือได้ว่า เป็นผู้นำที่มีบทบาทต่อชุมชนเป็นบุคคลที่ชาวบ้านในชุมชนให้ความเคารพนับถือ เป็นผู้ที่ยึดโยงประสานงานทั้งภาครัฐและภาคประชาชนให้สามารถที่จะบรรลุข้อตกลงต่างๆได้อย่างมีประสิทธิภาพ ต่อมาเมื่อกาลเวลาผ่านไปทุกสิ่งทุกอย่างย่อมมีการเปลี่ยนแปลงรวมถึงด้านการปกครอง และระบบการบริหารราชการแผ่นดินของประเทศไทย ช่วงหลังเหตุการณ์พฤษภาทมิฬ (2535-2539) ประชาชนได้มีการเรียกร้องต่อรัฐบาล และมีความตื่นตัวในการเปลี่ยนแปลงและการปฏิรูปทางการเมืองและการกระจายอำนาจลงสู่ท้องถิ่นเป็นอย่างมาก จนทำให้มีการตราพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 กำหนดเขตตำบลที่ไม่ได้อยู่ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล เพื่อจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลและมีการตราพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ.2540 ขึ้นมาโดยกำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีเขตพื้นที่ครอบคลุมเขตของจังหวัดแม้ว่าจะทับซ้อนกับเขตของพื้นที่ของท้องถิ่นอื่นก็ตาม (สถาบันพระปกเกล้า,2545)

การพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นการสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการร่วมคิด ร่วมแก้ไขปัญหา ร่วมสร้าง ร่วมจัดทำส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นในทุกด้าน การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลจะสมบูรณ์ได้ จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือของชุมชน ในพื้นที่ให้เกิดความตระหนักร่วมกันแก้ไขปัญหาและความเข้าใจในแนวทางแก้ไขปัญหากันอย่างจริงจัง และเน้นให้คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาในทุกกลุ่มทุกวัยของประชากร นอกจากนี้ ยังได้เน้นการส่งเสริม และสนับสนุนในด้านการศึกษาเด็กก่อนวัยเรียน และพัฒนาเยาวชนให้พร้อมที่จะเป็นบุคลากรที่มีคุณภาพโดยยึดกรอบแนวทางในการจัดระเบียบการศึกษา ส่วนด้านการพัฒนาอาชีพนั้นจะเน้นพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเองในท้องถิ่นและเศรษฐกิจแบบพอเพียง ซึ่งโดยส่วนรวมการวิเคราะห์ภารกิจ อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 และตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 ซึ่งสามารถที่แบ่งออกเป็นแต่ละด้าน ดังต่อไปนี้

1. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน
2. ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต
3. ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย
4. ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว
5. ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
6. ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

7. ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตย

ภารกิจทั้ง 7 ด้านตามที่กฎหมายกำหนดให้อำนาจองค์การบริหารส่วนตำบลสามารถจะแก้ไขปัญหาขององค์การบริหารส่วนตำบลได้เป็นอย่างดี มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยคำนึงถึงความต้องการของประชาชนในเขตพื้นที่ประกอบด้วย การดำเนินการขององค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาตำบล นโยบายของรัฐบาล และนโยบายของผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นสำคัญ

ไม่ว่าจะเป็นการบริหารราชการส่วนภูมิภาคหรือการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นล้วนแล้วแต่มีจุดประสงค์หลักเพื่อปฏิบัติหน้าที่หรือทำงานเพื่อที่จะทำให้ประชาชนทุกคนในประเทศนั้นมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น มีความสงบสุข และทำให้ประเทศชาติพัฒนาไปในทิศทางที่ดีขึ้น และสามารถเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางด้านต่างๆต่อประชาคมโลกได้อย่างมีประสิทธิภาพ สิ่งต่างๆ เหล่านี้จะประสบความสำเร็จ หรือประสบความสำเร็จล้มเหลว นั้น สิ่งสำคัญที่สุด คือ การขึ้นอยู่กับการพัฒนาภาคประชาชนเป็นหลัก ซึ่งระบบการบริหารงานราชการที่เป็นแกนหลักสำคัญในการผลักดันและเข้าถึงภาคประชาชนได้มากที่สุด ก็คือ ระบบการบริหารราชการส่วนภูมิภาค ซึ่งมีกำนันและผู้ใหญ่บ้านเป็นแกนหลักที่จะคอยขับเคลื่อนนโยบายและงานต่างๆของท้องถิ่น และคอยประสานงานต่างๆ ต่อหน่วยงานอื่นๆ เพื่อให้เกิดการทำงานที่ราบรื่นและมีประสิทธิภาพและมีบทบาทสำคัญต่อชาวบ้าน และในเรื่องของผู้นำทางจิตวิทยาและได้รับความเคารพนับถือจากชาวบ้านเป็นอย่างสูง อีกระบบหนึ่ง คือ ระบบการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งหน่วยงานที่มีความสำคัญที่สุดและมีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด นั่นคือ องค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่คอยขับเคลื่อนในเรื่องของการบริหารงานของท้องถิ่นนั้นๆ เช่น การบริหารงานในส่วนของด้านอุปโภคบริโภค ด้านสาธารณสุข ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านต่างๆ

จากที่ผู้วิจัยได้กล่าวมาข้างต้นแล้วนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงการทำงาน ของทั้ง 2 หน่วยการปกครองนี้ว่า การทำหน้าที่ของท้องถิ่น ที่มีกำนันผู้ใหญ่บ้านเป็นตัวแทนของการบริหารงานราชการส่วนภูมิภาค กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรที่ใกล้ชิดกับประชาชนในการทำงานและบริหารงานต่างๆ มากที่สุด ว่ารูปแบบใดสามารถที่จะทำหน้าที่และปฏิบัติหน้าที่ของตนเองเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนและทำให้ประชาชนมีความพึงพอใจในการปฏิบัติงานมากกว่ากัน และปัจจัยใดที่ทำให้ประชาชนเกิดความพึงพอใจ โดยเลือกศึกษาพื้นที่ตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง เพื่อที่จะได้เป็นประโยชน์ในการบริหารงานและการทำงานของทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนี้ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์

- 1.2.1 เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล
- 1.2.2 เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงานของกำนันและผู้ใหญ่บ้าน
- 1.2.3 เพื่อศึกษาระดับความสุขของประชาชนในพื้นที่

1.3 สมมติฐาน

- 1.3.1 ความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานของกำนันผู้ใหญ่บ้านอยู่ในระดับปานกลาง
- 1.3.2 ความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลอยู่ในระดับปานกลาง
- 1.3.3 ความสุขของประชาชนในพื้นที่อยู่ในระดับปานกลาง
- 1.3.4 ทั้งการปกครองท้องถิ่นและการปกครองท้องถิ่นมีอิทธิพลต่อความสุขของประชาชนในพื้นที่

1.4 ความสำคัญและประโยชน์ของการวิจัย

- 1.4.1 ทราบถึงระดับความความพึงพอใจของประชาชนในพื้นที่
- 1.4.2 ทราบถึงระดับความสุขของประชาชนในพื้นที่
- 1.4.3 เพื่อนำข้อมูลจากการศึกษาที่ได้ไปเป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงการดำเนินงานต่อไปเพื่อที่จะได้ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

- 1.5.1 ด้านประชากร
ประชากรของการวิจัย คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลวังใหม่ อำเภอบำบอน จังหวัดพัทลุง

1.5.2 ด้านเนื้อหา

ขอบเขตด้านเนื้อหา คือ เรื่องอิทธิพลของการปกครองท้องถิ่นและการปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มีต่อความสุขของประชาชน

1.5.3 **ด้านพื้นที่** คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง

1.5.4 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1.5.4.1 **ตัวแปรควบคุม** คือ ตัวแปรข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ศาสนา สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน

1.5.4.2 **ตัวแปรอิสระ** คือ ความพึงพอใจของประชาชนในการปฏิบัติงานของผู้ใหญ่บ้าน

1.5.4.2.1 **อำนวยความสะดวกและรักษาความสงบเรียบร้อย**
ให้แก่ราษฎรในท้องที่

1.5.4.2.2 **สร้างความสามัคคีและสมานฉันท์และส่งเสริมวัฒนธรรม**
และประเพณี

1.5.4.2.3 **ให้การสนับสนุนส่งเสริมและอำนวยความสะดวกแก่**
หน่วยงานราชการ

1.5.4.2.4 **ควบคุมราษฎรในท้องที่ให้ปฏิบัติตามกฎหมายหรือ**
ตามแบบแผนทางราชการ¹

1.5.4.2.5 **ประสานหรืออำนวยความสะดวกให้แก่ราษฎรใน**
การติดต่อราชการ

1.5.4.2.6 **รับฟังปัญหาและนำความเดือดร้อนของราษฎรแจ้งต่อ**
หน่วยงานราชการ

1.5.4.2.7 **อบรมหรือชี้แจงให้ราษฎรมีความรู้ความเข้าใจในข้อ**
ราชการกฎหมายหรือแบบแผนของทางราชการ

1.5.4.2.8 **แจ้งให้ราษฎรให้การช่วยเหลือในกิจการสาธารณะ**
ประโยชน์

1.5.4.2.9 **ปฏิบัติตามภารกิจหรืองานอื่นตามกฎหมาย**

1.5.4.3 **ตัวแปรอิสระ** คือ ความพึงพอใจของประชาชนในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล

1.5.4.3.1 **ด้านโครงสร้างพื้นฐาน**

1.5.4.3.2 **ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต**

- 1.5.4.3.3 ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน
- 1.5.4.3.4 ด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
- 1.5.4.3.5 ด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
- 1.5.4.3.6 ด้านการศึกษาในชุมชนทั้งในและนอกระบบ
- 1.5.4.3.7 ด้านการพัฒนาการเมือง และการบริการ
- 1.5.4.4 ตัวแปรตาม คือ ความสุขของประชาชน

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความพึงพอใจ หมายถึง ดิเรก (2528) กล่าวว่า เป็นทัศนคติทางบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นความรู้สึกหรือทัศนคติต่องานในทางบวก

2. ความสุข หมายถึง อภิชัย มงคลและคนอื่นๆ (2544ข, หน้า 1) ได้ให้คำจำกัดความของความสุขในที่นี้ คือ สภาพชีวิตที่เป็นสุขอันเป็นผลจากการมีความสุขในการจัดการแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตมีศักยภาพจะพัฒนาตนเองเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดี โดยครอบคลุมถึงความดีงามภายในจิตใจภายใต้สภาพสังคมและสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป

3. การบริหารราชการแผ่นดิน หมายถึง (สถาบันพระปกเกล้า, 2559) การบริหารราชการแผ่นดิน หมายถึง การกำหนดนโยบายและทิศทางการจัดการปกครองประเทศในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง การต่างประเทศ ไปในแนวทางใดและใช้วิธีการใด จึงจะเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ มีประสิทธิภาพ คุ่มค่าในเชิงภารกิจแห่งรัฐ การลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน การลดภารกิจที่ไม่จำเป็น การกระจายภารกิจและทรัพยากรให้แก่ท้องถิ่น การกระจายอำนาจตัดสินใจ การอำนวยความสะดวก และการตอบสนองความต้องการของประชาชน โดยการจัดหาอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ งบประมาณ เครื่องมือเครื่องใช้ และออกกฎ ระเบียบต่าง ๆ มารองรับ ตลอดจนการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายตามที่อำนาจนิติบัญญัติคือรัฐสภาให้ความเห็นชอบตราขึ้นใช้บังคับ

4. การบริหารราชการส่วนภูมิภาค หมายถึง (สถาบันพระปกเกล้า, 2559) เป็นการบริหารราชการแผ่นดินตามหลักการแบ่งอำนาจ (Deconcentration) ราชการบริหารส่วนกลางจะมอบอำนาจหน้าที่ในกิจการบางอย่างไปให้แก่ราชการบริหารส่วนภูมิภาคไปปฏิบัติจัดทำ มีอำนาจตัดสินใจในขอบเขตที่จำกัดบางอย่างตามที่ราชการบริหารส่วนกลางจะได้มอบไว้ให้หน่วยงานที่ตั้งอยู่

ในส่วนภูมิภาค เป็นกลไกสำคัญทางการเมืองในการแปลงนโยบายการเมืองสู่การปฏิบัติ ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 มาตรา 51 ได้บัญญัติให้การจัดระเบียบบริหารราชการส่วนภูมิภาคมีสองรูปแบบ คือ จังหวัด และ อำเภอ

5. การปกครองท้องถิ่น หมายถึง คือ การปกครองในตำบลและหมู่บ้าน เป็นการปกครองที่มีความใกล้ชิดกับราษฎรในการปฏิบัติงานตามกฎหมายและปฏิบัติตามแนวทางของรัฐ ซึ่งมีกำนันและผู้ใหญ่บ้านเป็นผู้ช่วยเหลือนายอำเภอซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารราชการส่วนภูมิภาคทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงานระหว่างราชการส่วนภูมิภาคกับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเรื่องของการรักษาความสงบเรียบร้อย การป้องกันและแก้ไขปัญหาต่างๆ ของราษฎรในพื้นที่ นอกจากนี้ยังทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการไกล่เกลี่ยประนีประนอมและจัดการระงับปัญหาความขัดแย้งในท้องถิ่นซึ่งมีฐานะเป็นตัวแทนของรัฐ เป็นตัวแทนของประชาชนที่นำปัญหาเดือดร้อนต่างๆ เพื่อนำเสนอต่อส่วนราชการต่อไป

6. การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น หมายถึง (สถาบันพระปกเกล้า, 2559) เป็นรูปแบบการจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดินตามหลักการกระจายอำนาจการปกครอง (Decentralization) คือ รัฐบาลกลางได้กระจายอำนาจทางการปกครองและการบริหารให้แก่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบต่างๆ เพื่อดำเนินการจัดทำบริการสาธารณะให้แก่ประชาชนภายใต้ขอบเขตของกฎหมาย ซึ่งตามพระราชบัญญัติบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.2534 มาตรา 70 ได้กำหนดให้จัดระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่นไว้ 4 รูปแบบ ดังนี้

1. องค์การบริหารส่วนจังหวัด
2. เทศบาล
3. องค์การบริหารส่วนตำบล
4. ราชการส่วนท้องถิ่นอื่นตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งมีอยู่ 2 รูปแบบ คือ
 - 4.1 กรุงเทพมหานคร ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ.2528
 - 4.2 เมืองพัทยา ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. 2542

7. ราษฎร หมายถึง ผู้ที่เป็นคนของประเทศ ถือเป็นสัญชาติเดียวกัน อยู่ภายใต้การปกครองเดียวกัน มีสิทธิตามกฎหมาย และต้องปฏิบัติตามกฎหมายบ้านเมืองเหมือนกันทุกคน

8. สุขภาพจิต หมายถึง สภาวะทางจิต อารมณ์ และความคิด ที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสังคมและปัญหาต่างๆ ได้และสิ่งแวดล้อมรอบข้างเพื่อให้ดำรงชีวิตเป็นปกติสุข

บทที่ 2

เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษา เรื่อง อิทธิพลของการปกครองท้องถิ่นและการปกครองท้องถิ่นที่มีต่อความสุขของประชาชน เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เพื่อศึกษาระดับความสุขของประชาชนและระดับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของการปกครองท้องถิ่น และการปกครองท้องถิ่น เพื่อจะรับรู้ถึงความต้องการของประชาชนในชุมชนอย่างแท้จริง

เพื่อให้การศึกษานี้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กล่าวมา ผู้วิจัยจึงได้ทำการวิจัยตามแนวคิดทฤษฎีและวรรณกรรมต่าง ๆ รวมทั้งได้ทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดที่จะใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความสุขของประชาชน
3. ความหมายของการบริหารราชการแผ่นดิน
4. ความหมายและบทบาทหน้าที่ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
5. ความหมายและบทบาทหน้าที่ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
7. กรอบแนวคิดในการวิจัย

2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

2.1.1 ความหมายของความพึงพอใจ

นักวิชาการ และผู้รู้หลายท่านได้ให้ความหมายของความคาดหวังไว้ ดังนี้
ความพึงพอใจ (Satisfaction) ตามพจนานุกรมทางด้านพฤติกรรมศาสตร์ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 กล่าวว่า เป็นสภาพความรู้สึกของบุคคลที่มีความสุข ความอึดอ้อมใจ เมื่อความต้องการหรือแรงจูงใจของตนได้รับการตอบสนอง ความพึงพอใจในจิตวิทยา หมายความว่า เป็นความรู้สึกในขั้นแรกเมื่อบรรลุวัตถุประสงค์ และความรู้สึกขั้นสุดท้ายเมื่อบรรลุถึงจุดหมายโดยมีแรงกระตุ้น (สุพิชญา วงศ์วาสนา, 2553)

Wolman (1978, p.283 อ้างถึงใน จิรพงษ์ สุทธะมุสิก, 2556) ได้ให้ความหมายว่า ความพึงพอใจในสภาพความรู้สึก (Feeling) ของมนุษย์ที่มีความสุขความอึดอเมใจเมื่อต้องการ (Want) หรือแรงจูงใจ (Motivation) ของตนได้รับการตอบสนองตามจุดหมาย (Goal)

Powell (1983, pp. 17-18 อ้างถึงใน จิรพงษ์ สุทธะมุสิก, 2556) ได้ให้ความหมายคำว่าพึงพอใจว่าความสามารถของบุคคลในการดำเนินชีวิตอย่างมีความสุขสนุกสนานปราศจากความรู้สึกที่เป็นทุกข์ ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่าบุคคลจะต้องได้รับการตอบสนองอย่างสมบูรณ์ในทุกๆ สิ่งที่ต้องการ แต่ความพึงพอใจนั้นจะหมายถึงความสุขที่เกิดจากการปรับตัวของตนเองต่อสิ่งแวดล้อมเป็นอย่างดีและความสมดังต่อความต้องการของบุคคลและการได้รับสนองจากสิ่งต่างๆ เหล่านี้

ดิเรก (2527 อ้างถึงใน สุพิชญา วงศ์วาสนา, 2553) ได้กล่าวไว้ว่า ความพึงพอใจหมายถึง ทัศนคติในทางบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเปลี่ยนแปลงไปเป็นความพึงพอใจในการปฏิบัติต่อสิ่งนั้น

จากความหมายข้างต้นสรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ทัศนคติหรือความรู้สึกที่ชอบหรือพึงพอใจในสิ่งต่างๆ ที่ตนได้คาดหวังไว้ ซึ่งจะมีความพึงพอใจมากหรือน้อยนั้นขึ้นอยู่กับเป้าหมายที่ตั้งไว้

2.1.2 ความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่

สมใจ ลักษณะ (2546, 63 อ้างถึงใน จิรพงษ์ สุทธะมุสิก, 2556) ความต้องการเป็นปัจจัยพื้นฐานของแรงจูงใจเพราะธรรมชาติของมนุษย์จะทำพฤติกรรมเพื่อหลบเลี่ยงห่างไกลจากสภาพความทุกข์ทรมานไม่สบาย เจ็บปวด ขาดแคลน บกพร่อง ในขณะที่เดียวกันมนุษย์จะทำพฤติกรรมที่นำมาซึ่งความสุขความพอใจ

Kotier (2000, อ้างถึงใน สุภาวดี การิมย์, 2551) กล่าวว่าไว้ว่าเป็นความรู้สึกพึงพอใจของลูกค้า เป็นความรู้สึกพึงพอใจหรือผิดหวังของลูกค้า ซึ่งเนื่องมาจากการเปรียบเทียบสิ่งที่ได้รับหรือผลลัพธ์เมื่อได้ใช้ผลิตภัณฑ์กับความคาดหวังต่อผลิตภัณฑ์นั้นๆ

ณัฐนิชา (2544 อ้างถึงใน สุภาวดี การิมย์, 2551) หมายถึง ความคิดความรู้สึกที่ดีของบุคคลที่มีต่องานที่ทำอยู่โดยเป็นผลมาจากปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในการทำงาน ได้แก่ ลักษณะงาน สภาพแวดล้อมในการทำงาน ความมั่นคง ผลประโยชน์ ผลตอบแทน ความก้าวหน้า การได้รับการยอมรับนับถือ ซึ่งตอบสนองความต้องการของมนุษย์ ทั้งทางร่างกายและจิตใจได้อย่างเหมาะสม

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยพอจะสรุปความหมายเกี่ยวกับความพึงพอใจไว้ ดังนี้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ทัศนคติที่เป็นทัศนคติในเชิงบวกและเชิงลบ ที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจในการทำงานการทำงานหรือการใช้ชีวิต ซึ่งในส่วนของความพึงพอใจในการทำงานนั้น ถ้ามีความพึงพอใจ

ในการปฏิบัติงานมาก งานที่ทำอยู่นั้นจะประสบความสำเร็จและมีประสิทธิภาพ แต่ถ้าความพึงพอใจที่ว่ามีน้อยอาจจะทำให้งานที่ทำอยู่นั้นมีประสิทธิภาพน้อยตามลงไปด้วย

2.1.3 ทฤษฎีความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการทำงาน มีส่วนสัมพันธ์กับหลักความต้องการของมนุษย์ (Human Needs) และการจูงใจ (Motivation) เป็นอย่างมาก ซึ่งนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวไว้ เช่น

ทฤษฎีการจูงใจของ McGregor

ณัฐพันธ์ (2545 อ้างถึงใน สุภาวดี การิมย์, 2551) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการจูงใจของ McGregor ว่า การจูงใจของผู้บังคับบัญชาขึ้นอยู่กับความเชื่อ และการรับรู้ว่าการจูงใจของเขาเป็นอย่างไร ทฤษฎีของ McGregor สามารถที่จะแบ่งออกได้เป็น 2 ทฤษฎี ดังต่อไปนี้

1. ทฤษฎีเอกซ์ (X Theory) ทฤษฎีนี้เชื่อว่า มนุษย์มีแต่ความต้องการ มีแต่ความเกียจคร้าน และหลีกเลี่ยงความรับผิดชอบ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการจูงใจให้มนุษย์ประเภทนี้ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วยการใช้วิธีการควบคุม ระวัง สั่งการ ลงโทษ และให้ผลตอบแทนเป็นเงินและสิทธิพิเศษอื่นๆ

2. ทฤษฎีวาย (Y Theory) ทฤษฎีนี้เชื่อว่ามนุษย์มีความขยันหมั่นเพียร มีประสิทธิภาพในการทำงานสูง ชอบทำงานเป็นกลุ่ม มีความรับผิดชอบในการทำงานเป็นอย่างดี ดังนั้นการจูงใจพนักงานในลักษณะนี้ ผู้บริหารจะต้องให้ความอิสระแก่การทำงาน มีการปรับสภาพแวดล้อมในองค์กรอย่างเหมาะสม และให้รางวัลอย่างเหมาะสมตามประสิทธิภาพในการทำงาน

กล่าวโดยสรุป ทฤษฎีเอกซ์เหมาะแก่การนำไปใช้ในหน่วยงานหรือองค์กรที่มีพนักงานที่เป็นแบบ Low skill และทฤษฎีวายเหมาะแก่การนำไปใช้ในหน่วยงานหรือองค์กรที่มีพนักงานแบบ High skill ซึ่งผู้บริหารสามารถเลือกใช้ได้ตามความเหมาะสม

ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของ Maslow

Abraham Maslow เป็นผู้วางรากฐานจิตวิทยามนุษยนิยม และได้คิดค้นทฤษฎีที่เกี่ยวกับความต้องการของมนุษย์ขึ้น ซึ่งเขาเชื่อว่ามนุษย์มีแนวโน้มที่จะมีความต้องการพื้นฐานได้รับการตอบสนอง เช่น ความมั่นคงความปลอดภัย ซึ่งความต้องการของเรานั้นเป็นผลทำให้เกิดแรงจูงใจในการที่จะทำให้ตนเองประสบความสำเร็จในชีวิตและสัมพันธ์กับความพึงพอใจ ซึ่ง มาสโลว์แบ่งความต้องการพื้นฐานของมนุษย์เป็น 5 ระดับ ด้วยกัน ได้แก่

1. ความต้องการทางสรีระ
2. ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย

3. ความต้องการความรักและเป็นส่วนหนึ่งของหมู่คณะ
4. ความต้องการที่จะรู้สึกว่าคุณค่า
5. ความต้องการที่จะรู้จักตนเองตามสภาพที่แท้จริงและพัฒนาศักยภาพ

ของตน

1. ความต้องการทางสรีระ (Physiological Needs) หมายถึง ความต้องการพื้นฐานของร่างกายซึ่งจำเป็นในการดำรงชีวิต ได้แก่ ความต้องการอาหาร น้ำ อากาศ เสื้อผ้า ฯลฯ ความต้องการนี้เริ่มตั้งแต่วัยทารกกระทั่งถึงวัยชรา มนุษย์ทุกคนมีความต้องการทางสรีระอยู่เสมอกว่าขาดไม่ได้ ถ้าอยู่ในสภาพที่ขาดร่างกายจะกระตุ้นให้บุคคลทำกิจกรรมขวนขวาย เพื่อตอบสนองความต้องการ เหล่านี้ ถ้าต้องการในขั้นแรกนี้ไม่ได้รับการบำบัด ความต้องการขั้นต่อไปก็จะไม่เกิดขึ้น

2. ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย (Safety Needs) หมายถึง ความต้องการความมั่นคงปลอดภัยทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ เพราะบุคคลไม่ต้องเผชิญกับความไม่แน่นอนในการดำรงชีวิต เช่น การสูญเสียตำแหน่ง การขาดแคลนทรัพย์สิน การถูกขู่เข็ญบังคับจากผู้อื่น มนุษย์จึงเกิดความต้องการความมั่นคงปลอดภัย และหลักประกันชีวิต เช่น มีอาชีพที่มั่นคง มีการออมทรัพย์ หรือสะสมทรัพย์ มีการประกันชีวิต ฯลฯ

3. ความต้องการความรักและเป็นส่วนหนึ่งของหมู่คณะ (Love and belonging Needs) หมายถึง ความต้องการที่จะเป็นที่รักของผู้อื่น และต้องการมีสัมพันธภาพที่ดีกับบุคคลอื่นและเป็นส่วนหนึ่งของหมู่คณะ เพราะมนุษย์ทุกคนย่อมต้องการเพื่อนไม่ต้องการรู้สึกเหงา และอยู่คนเดียว ดังนั้น จึงต้องการมีสัมพันธภาพกับบุคคลอื่น เป็นสมาชิกในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง เช่น กลุ่มครอบครัว กลุ่มที่ทำงาน กลุ่มเพื่อนบ้าน กลุ่มสนทนาการ เป็นต้น ความรู้สึกผูกพันจะเกิดขึ้นเมื่ออยู่ในกลุ่ม และสมาชิกของกลุ่มย่อมเกิดความรัก ความเอาใจใส่ และยอมรับซึ่งกันและกัน

4. ความต้องการที่จะรู้สึกว่าคุณค่า (Esteem Needs) หมายถึง ความปรารถนาที่จะมองตนเองว่ามีคุณค่าสูง เป็นที่น่าเคารพยกย่องจากทั้งตนเองและผู้อื่น ต้องการที่จะให้ผู้อื่นเห็นว่าตนมีความสามารถ มีคุณค่า มีเกียรติ มีตำแหน่งฐานะ บุคคลที่มีความต้องการประเภทนี้จะเป็นผู้ที่มีความมั่นใจในตนเอง และรู้สึกว่าคุณค่ามีประโยชน์ หากความรู้สึกหรือความต้องการดังกล่าวถูกทำลายและไม่ได้รับการตอบสนองก็จะรู้สึกมีปมด้อย สิ้นหวัง มองโลกในแง่ร้าย ต้องการสิ่งชดเชย ถ้าเกิดความรู้สึกรุนแรงจะทำให้บุคคลนั้นเกิดความท้อถอยในชีวิต เป็นโรคประสาท โรคจิต และอาจฆ่าตัวตายได้

5. ความต้องการที่จะรู้จักตนเองตามสภาพที่แท้จริง และพัฒนาศักยภาพของตน (Self-Actualization Needs) หมายถึง ความต้องการที่จะรู้จักและเข้าใจตนเองตามสภาพที่แท้จริง เพื่อพัฒนาชีวิตของตนเองให้สมบูรณ์ (Self-fulfillment) รู้จักค่านิยม ความสามารถและมี

ความจริงใจต่อตนเอง ปรารถนาที่จะเป็นคนที่ดีที่สุดของตนเอง มีสติในการปรับตัว เปิดโอกาสให้ตนเองเผชิญกับความจริงของชีวิต และเผชิญกับสิ่งแวดล้อมใหม่ๆ โดยคิดว่าเป็นสิ่งที่ท้าทายและน่าตื่นเต้น กระบวนการที่จะพัฒนาตนเองเต็มที่ตามศักยภาพของตนเองเป็นกระบวนการที่ไม่มีจุดจบตลอดเวลาที่มีชีวิตอยู่มนุษย์ทุกคนต้องการที่จะพัฒนาตนเองเต็มที่ตามศักยภาพ

สรุป ทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์นั้น ได้อธิบายถึงความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ที่มนุษย์ทุกผู้ทุกคนพึงมีเหมือนกันหมด สะท้อนให้เห็นถึงธรรมชาติของมนุษย์ ซึ่งเมื่อมนุษย์ได้รับการตอบสนองต่อความต้องการในลำดับใดแล้วแล้ว มนุษย์ก็มีแนวโน้มที่จะเกิดความต้องการในลำดับที่สูงขึ้นไปอีก ดังนั้น ผู้บริหารหรือผู้นำองค์กรจำเป็นที่จะต้องคำนึงถึงความต้องการของพนักงานหรือผู้ใต้บังคับบัญชา และเมื่อรู้แล้วย่อมสามารถที่จะจัดหาแนวทางในการตอบสนองความต้องการของพนักงานหรือผู้ใต้บังคับบัญชาได้ถูกต้องต่อไป

2.1.4 ความพึงพอใจต่อการให้บริการ

หลุย (2533 อ้างถึงใน จีรพงษ์ สุทธะมุสิก, 2556) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความต้องการ (Needs) ได้บรรลุเป้าหมาย พฤติกรรมที่แสดงออกมาก็จะมีความสุข สังเกตได้จาก สายตา คำพูด และการแสดงออก และได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับความพึงพอใจในการบริการหรือความสามารถในการสร้างความพึงพอใจให้กับผู้รับบริการ โดยการพิจารณาจากองค์ประกอบ 5 ด้าน ดังนี้ คือ

1. การให้บริการอย่างเสมอภาค (Equitable Service) หมายถึง ความยุติธรรมในกบริหารงานภาครัฐที่มีฐานคติ ที่ว่าคนทุกคนเท่าเทียมกัน ดังนั้นประชาชนทุกคนจะได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกันในแง่ของกฎหมาย ไม่มีการแบ่งแยกกีดกันในการให้บริการเดียวกัน

2. การให้บริการที่ตรงเวลา (Timely Service) หมายถึง ในการบริการจะต้องมองว่า การให้บริการสาธารณะจะต้องตรงเวลา ผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐจะถือว่าไม่มีประสิทธิภาพเลย ถ้าไม่มีการตรงเวลา ซึ่งจะสร้างความไม่พึงพอใจให้แก่ประชาชน

3. การให้บริการอย่างเพียงพอ (Ample Service) หมายถึง การให้บริการสาธารณะจะต้องมีลักษณะ มีจำนวนการให้บริการและสถานที่ให้บริการอย่างเหมาะสม ซึ่งความเสมอภาค หรือการตรงเวลาจะไม่มี ความหมายเลยถ้ามีจำนวนการให้บริการที่ไม่เพียงพอ และสถานที่ตั้งที่ให้บริการสร้างความไม่ยุติธรรมให้เกิดขึ้นแก่ผู้รับบริการ

Verma (1975 อ้างถึงใน จีรพงษ์ สุทธะมุสิก, 2556) ได้พิจารณาการให้บริการสาธารณะว่า เป็นกระบวนการให้บริการซึ่งมีลักษณะที่เคลื่อนไหวเป็นพลวัต โดยระบบการให้บริการที่ดีจะเกิดขึ้นได้เมื่อหน่วยงานที่รับผิดชอบใช้ทรัพยากรและผลิตการบริการได้เป็นไปตามแผนงานและการเข้าถึงการรับบริการ จากความหมายดังกล่าวจะเห็นได้ว่า เป็นการพิจารณาโดยใช้แนวคิดเชิง

ระบบ (System Approach) ที่มีการมองว่าหน่วยงานที่มีหน้าที่ให้บริการใช้ปัจจัยนำเข้า (Inputs) เข้าสู่กระบวนการผลิต (Process) และออกมาเป็นการประเมินผล จะช่วยให้ทราบถึงผลผลิต หรือ การบริการที่เกิดขึ้นว่ามีลักษณะเป็นเช่นไร ซึ่งจะเป็นข้อมูลย้อนกลับ (Feedback)

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับความสุข

2.2.1 ความหมายและแนวคิดของความสุข

ประเวท (2544 อ้างถึงใน กิ่งทอง กิจจานนท์, 2557) ให้ความหมายของความสุขไว้ว่า ความสุข คือ การสิ้นไปของความทุกข์ ซึ่งความทุกข์เกิดจากการบีบคั้นทางกาย สังคม จิตใจ และปัญญา โดยการบีบคั้นทางกาย เช่น การขาดปัจจัย 4 สภาพแวดล้อมไม่ดี การเป็นโรค การบีบคั้นทางสังคม เช่น ความขัดแย้งในครอบครัว ชุมชน สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การขาดความยุติธรรม การบีบคั้นทางจิตใจ เช่น หงุดหงิด รำคาญ โทสะ พยาบาท ฟุ้งซัน สงสัยระแวง เห็นแก่ตัวจัด ขาดสติ ขาดสมาธิ การบีบคั้นทางปา เช่น เข้าใจอะไรไม่แจ่มแจ้ง โง่ คิดและทำอะไรไม่ถูกต้อง

พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตโต) (อ้างถึงใน อภิชัย มงคล และคนอื่นๆ, 2544) ได้กล่าวว่าความสุขมี 2 แบบ คือ เป็นความสุขจากภายใน หมายถึงมีความสุขสงบสุขในใจตนเองหรือมีความสุขจากการรู้เท่าทันเข้าใจความจริงของสิ่งทั้งหลายเป็นความสุขทางปัญญา เนื่องจากเห็นแจ้งความจริงเป็นความโปร่งโล่งไม่มีความติดขัดบีบคั้นใจเป็นความสุขภายในของบุคคลสำหรับความสุขอีกแบบเป็นความสุขที่ได้จากภายนอก

Glatzer. Online (2000 อ้างถึงใน กิ่งทอง กิจจานนท์, 2557) ได้กล่าวว่า คนเราส่วนใหญ่มักจะคิดถึงเรื่องความสุขและดูเหมือนว่าทุกคนทำทุกอย่างในชีวิตเพื่อที่จะได้สร้างความสุขให้กับตนเอง เพราะความสุขเป็นสิ่งที่มีความแปลกในตัวมันเอง มุมมองของ “ความสุข” จึงอธิบายในศาสตร์หลายแขนงซึ่งคำอธิบายมีความแตกต่างกันไปตามศาสตร์นั้นๆ ดังนี้

1. นักจิตวิทยา มองว่าความสุขเป็นคุณลักษณะทางบุคลิกภาพ
2. นักชีววิทยา มองว่าความสุขเป็นผลมาจากการทำงานของสารเคมีในร่างกาย
3. นักปรัชญา มองว่าความสุขเป็นเรื่องเกี่ยวกับศีลธรรม
4. นักสังคมศาสตร์ มองว่าความสุขเป็นเรื่องเกี่ยวกับสภาวะทางสังคม ความสุข

เป็นเรื่องของบุคคลแต่ละคนหรือจะเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า เป็นปรากฏการณ์ทางจิตใจของแต่ละคนก็ได้ ซึ่งนักสังคมศาสตร์มองว่าความสุขของแต่ละบุคคลเป็นรากฐานของสังคม

Anna (2005 อ้างถึงใน กิ่งทอง กิจจานนท์, 2557) ได้ศึกษาถึงความสุขในทางจิตวิทยาว่า เป็นความรู้สึกทางอารมณ์ ที่แต่ละบุคคลตัดสินว่ามีความสุขมากหรือน้อย ซึ่งขึ้นอยู่กับวิถีชีวิตที่กำลังดำเนินอยู่ ประสบการณ์ที่ผ่านมาในอดีต และทัศนคติที่ดีต่อการดำเนินชีวิต หลักการ

วิธีคิด ประสบการณ์ชีวิตอาจมีทั้งที่ก่อให้เกิดความสุข และความทุกข์ และระดับของความสุขและความทุกข์ขึ้นอยู่กับเราจะจดจำประสบการณ์ชีวิตนั้นได้มากหรือน้อย

สุพรรณิ ไชยอำพร และคมพล สุวรรณภูมิ (2550 อ้างถึงใน กิ่งทอง กิจจานนท์, 2557) ได้สรุป ความสุขในทัศนะของนักคิด นักการศึกษาที่มีมุมมองความสุขไปตามศาสตร์แขนงต่างๆ โดยพิจารณาความสุขอย่างเป็นองค์รวมในมิติที่มาของความสุข พบว่า ความสุขมีที่มา 2 ทาง คือ

1. ความสุขภายใน เป็นความสุขที่เกิดขึ้นภายในจิตใจ ไม่ได้ขึ้นอยู่กับการณ์หรือไม่มีปัจจัยภายนอกโดยตรง มักจะเป็นความสุขในระดับจิตและปัญญา
2. ความสุขภายนอก มักจะสัมพันธ์กับปัจจัยต่างๆ ในกิจดำรงชีวิต ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ด้วยกัน และปัจจัยทางสิ่งแวดล้อม ซึ่งพอที่จะพัฒนาแนวคิดไปสู่ตัวชีวิตหรือดัชนีความสุข

สรุปความสุข หมายถึง การรับรู้ถึงความรู้สึกและอารมณ์ที่อยู่ภายในจิตใจของแต่ละบุคคล ซึ่งแต่ละคนจะมีความสุขไม่เหมือนกันขึ้นอยู่กับ ประสบการณ์ ความพึงพอใจ สภาพการเลี้ยงดู สภาพแวดล้อมต่างๆ สิ่งเหล่านี้ล้วนส่งผลให้คนแต่ละคนมีความสุขในการใช้ชีวิตไม่เหมือนกัน

2.3 การบริหารราชการแผ่นดิน

2.3.1 ความหมายของการบริหารราชการแผ่นดิน

การบริหารราชการแผ่นดิน หมายถึง เป็นการกำหนดนโยบายและทิศทางของการบริหารราชการแผ่นดินว่าจะกำหนด วางแผน และวางกลยุทธ์หรือยุทธศาสตร์ในด้านของเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม กิจกรรมต่างประเทศ เช่น ในเรื่องของการค้าระหว่างประเทศ การลงทุนจากภาครัฐ และภาคเอกชนทั้งในและนอกประเทศว่าจะไปในทิศทางและแนวทางใด และใช้วิธีการใดเพื่อที่จะจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากที่สุด เพื่อที่จะเป็นประโยชน์ต่อประชาชนมากที่สุด และสามารถที่จะเกิดผลสัมฤทธิ์และคุณค่ามากที่สุดในการที่จะบริหารราชการแผ่นดิน ตามแนวทางที่ได้กำหนดไว้ และมีความคุ้มค่าในทรัพยากรที่ได้เสียไปในการดำเนินงานต่างๆ ของการบริหารราชการแผ่นดิน ตลอดจนการออกกฎหมายหรือข้อกำหนดต่างๆ ที่จะต้องออกมาเพื่อให้ข้าราชการต่างๆหรือประชาชนได้ปฏิบัติตาม โดยจะต้องไม่ออกกฎหมายมาเพื่อลิดลอนสิทธิต่างๆ ของประชาชนในประเทศ และจะต้องไม่ออกกฎหมายมาเพื่อช่วยเหลือพวกพ้องของตนในการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งให้เสียหายแก่ประชาชนในประเทศ และชาติบ้านเมือง

การบริหารราชการแผ่นดินนั้น แต่ละประเทศจะมีการบริหารราชการที่แตกต่างกันออกไปตามบริบททางสังคม และการเมืองการปกครอง และแนวความคิดในการจัดระเบียบการบริหารราชการแผ่นดินนั้นตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันได้มีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาอย่างไม่หยุดยั้ง เพื่อให้เหมาะสม

กับสถานการณ์ปัจจุบันและสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคม การเมืองการปกครอง ซึ่งนักวิชาการและนักคิดทางการเมืองหลายท่านได้มีความเห็นและได้ยอมรับตรงกันว่า การจัดระเบียบ การบริหารราชการแผ่นดินนั้นแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะด้วยกัน แต่ไม่ได้หมายความว่าทุกประเทศจะมีการยึดถือหลักทั้ง 3 หลักนี้ แต่ในประเทศส่วนใหญ่มักจะยึดถือลักษณะทั้ง 3 ลักษณะนี้ประกอบกัน เพื่อเป็นหลักในการบริหารราชการแผ่นดินในประเทศ ซึ่งการบริหารราชการแผ่นดินแบ่งออกเป็น 3 ประการ ได้แก่

1. หลักการรวมอำนาจปกครอง (Centralization)
2. หลักการแบ่งอำนาจปกครอง (Deconcentration)
3. หลักการกระจายอำนาจการปกครอง (Decentralization)

อธิบายในแต่ละลักษณะได้ ดังต่อไปนี้ (ประยูร กาญจนดุล, 2535: 160-179 อ้างถึงใน เสรี ทวีพันธ์, 2538)

1. หลักการรวมอำนาจปกครอง (Centralization)

หมายถึง เป็นหลักการปกครองที่มีการรวมอำนาจสำคัญไว้ที่ส่วนกลาง รัฐบาลกลางหรือรัฐบาล อำนาจดังกล่าว ได้แก่ อำนาจในการสั่งการและอำนาจในการบังคับบัญชา เจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งผลในการสั่งการจะมีอำนาจครอบคลุมทั้งประเทศและต้องปฏิบัติตามหรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง คือ การที่ส่วนกลางเป็นศูนย์กลางในการบริหารราชการนั่นเอง ซึ่งลักษณะของการสั่งการ หรือกำหนดนโยบายนั้นจะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับส่วนรวม ทั้งนี้โดยมีหน่วยงานที่บริหารราชการ ประกอบด้วย กระทรวง ทบวง และกรมต่างๆ รวมทั้งหน่วยงานที่มีฐานะเทียบเท่า (ประยูร กาญจนดุล, 2535: 160-179 อ้างถึงใน เสรี ทวีพันธ์, 2538) ซึ่งหลักการรวมอำนาจการปกครองนี้ เปรียบเสมือนเป็นการรวบรวมอำนาจการตัดสินใจในทุกอย่างที่เกี่ยวข้องการบริหารราชการแผ่นดินไว้ที่ราชการส่วนกลาง ซึ่ง ได้แก่ คณะรัฐมนตรี กระทรวงต่างๆ ทบวง กรม และเจ้าหน้าที่ในสังกัดราชการส่วนกลางนั้นสามารถที่จะใช้อำนาจหน้าที่ต่างๆ ที่มีอยู่ในการบริการงานของภาครัฐได้ครอบคลุมทั่วประเทศ

2. หลักการแบ่งอำนาจปกครอง (Deconcentration)

หมายถึง หลักการบริหารราชการที่หน่วยงานราชการส่วนกลางได้แบ่งภาระหน้าที่หรือมอบหมายภารกิจงานหรือการวินิจฉัยสั่งการในเรื่องต่างๆ ให้แก่เจ้าหน้าที่หน่วยงานบริหารราชการส่วนกลางที่เป็นตัวแทนไปปฏิบัติงานประจำในเขตของการปกครองส่วนภูมิภาค เช่น จังหวัด และอำเภอต่างๆ ทั่วประเทศ ซึ่งการแบ่งอำนาจการปกครองจึงเป็นการที่ราชการส่วนกลางได้แบ่งอำนาจหน้าที่บางประการที่เดิมเป็นส่วนกลางบางส่วน ส่งต่อไปให้เจ้าหน้าที่ส่วนกลางที่ส่งไปประจำยังราชการส่วนภูมิภาค เพื่อที่จะปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับคำสั่งจากส่วนกลางให้บรรลุผลตามคำสั่งที่ราชการส่วนกลางได้ระบุเอาไว้ ซึ่งหลักการแบ่งอำนาจสามารถที่จะแยกอธิบายออกเป็นข้อๆ ได้ดังต่อไปนี้

2.1 เป็นการแบ่งอำนาจการปกครองจากส่วนกลางให้แก่ผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ของส่วนกลางที่ไปประจำในหน่วยงานส่วนภูมิภาค แต่ไม่ใช่หมายความว่า เป็นการกระจายอำนาจ

2.2 ในเรื่องของการบังคับบัญชายังคงอยู่ภายใต้อำนาจของหน่วยงานส่วนกลาง โดยเฉพาะในเรื่องของการแต่งตั้งและถอดถอน และกฎเกณฑ์ต่างๆ ที่ราชการส่วนกลางเป็นผู้กำหนด

2.3 หน่วยงานที่ได้รับมอบอำนาจจากส่วนกลางมีอำนาจในการวินิจฉัยสั่งการในบางเรื่องเท่านั้น ซึ่งราชการส่วนกลางยังคงมีอำนาจในการสั่งการและปฏิบัติงานในส่วนอื่นๆ ได้อยู่

2.4 ในส่วนของเขตพื้นที่ของการแบ่งอำนาจการปกครองนั้น จะมีทั้งในชุมชนเมืองและชนบท ซึ่งจะยกเว้นในส่วนของพื้นที่ของเมืองหลวง

2.5 การแบ่งอำนาจจากส่วนกลางจะไม่มี การแบ่งอำนาจให้แก่ข้าราชการการเมือง และจะไม่มี การเลือกตั้ง ซึ่งจะเป็นการบริหารงานแบบข้าราชการประจำ เป็นไปตามสายการบังคับบัญชา และจะเป็นการแต่งตั้งจากราชการส่วนกลาง

3. หลักการกระจายอำนาจการปกครอง (Decentralization)

หมายถึง เป็นการโอนอำนาจในการดำเนินการต่างๆ ทาง การปกครอง ซึ่งรวมไปถึงในเรื่องที่เกี่ยวกับการบริหารงานต่างของทางภาครัฐ ซึ่งแต่เดิมสิ่งต่างๆ เหล่านี้จะอยู่ในอำนาจของรัฐบาลกลางหรือราชการส่วนกลางทั้งหมด ไปให้ชุมชนต่างๆ ซึ่งตั้งอยู่ในท้องถิ่นต่างๆ ทั่วประเทศ เพื่อที่จะทำให้ชุมชนแต่ละชุมชนนั้นได้สามารถที่จะจัดการและแก้ไขปัญหาต่างๆ ของชุมชนเองได้อย่างอิสระ ไม่ต้องรอคำสั่งจากราชการส่วนกลางสามารถที่จะจัดการและบริหารงานต่างๆ ของชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถที่จะแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้ทันเวลาที่ ซึ่งข้อดีของการกระจายอำนาจลงสู่ชุมชนต่างๆ มีดังต่อไปนี้

3.1 การแก้ปัญหาและการตัดสินใจในเรื่องต่างๆ หรือด้านต่างๆ ที่เกี่ยวกับการบริการสาธารณะนั้นสามารถที่จะมีการแก้ปัญหาได้อย่างรวดเร็วและทันเวลาที่

3.2 การกระจายอำนาจลงสู่ท้องถิ่นนั้น ทำให้สามารถที่จะตอบสนองความต้องการที่เป็นส่วนรวมของประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่นทั้งหมดนั้นมาจากการเลือกตั้งของพี่น้องประชาชนในท้องถิ่นนั้นๆ ทำให้ผู้บริหารนั้นย่อมทราบดีถึงปัญหาที่เกิดขึ้น และมีความกระตือรือร้นในการที่จะแก้ปัญหานั้นให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีและมีประสิทธิภาพ

3.3 ในการเลือกผู้นำท้องถิ่นนั้น จะเป็นทำได้โดยการให้ประชาชนในท้องถิ่นนั้นเลือกขึ้นมาเพื่อที่จะใช้อำนาจและเป็นตัวแทนของพี่น้องประชาชน ในการที่จะแก้ไขปัญหาต่างๆ ดังนั้นจึงทำให้ประชาชนสามารถที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาในด้านๆ ต่างๆ และ

สามารถที่จะมีส่วนร่วมในการนำเสนอและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นต่างๆเพื่อที่จะทำให้ปัญหาที่เกิดขึ้นนั้น สามารถที่จะแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพและประชาชนยอมรับ

การจัดระเบียบการบริหารราชการแผ่นดินของประเทศไทยนั้นได้นำหลักการจัดระเบียบการบริหารราชการแผ่นดินทั้ง 3 รูปแบบ คือ 1. การรวมอำนาจการปกครอง 2. การแบ่งอำนาจการปกครอง และ 3. การกระจายอำนาจการปกครอง เพื่อที่จะทำให้ประเทศไทยมีความเจริญก้าวหน้าสามารถที่จะพัฒนาทัดเทียมกับนานาประเทศได้ และสามารถที่จะทำให้ประเทศนำไปสู่การปกครองระบอบประชาธิปไตยอย่างสมบูรณ์ได้ต่อไป ซึ่งในส่วนของประเทศไทยนั้นได้ตราพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 ขึ้นเพื่อกำหนดขอบเขตอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการต่างๆ เพื่อที่จะทำให้เจ้าหน้าที่ราชการมีความเข้าใจในขอบเขตของงานที่ได้รับมอบหมาย และมีความชัดเจนในหน้าที่และงานต่างๆที่ได้รับผิดชอบหรือได้รับมอบหมาย ซึ่งจะช่วยลดปัญหาการเรื่องการทำงานที่ซ้ำซ้อนกันระหว่างหน่วยงานหรือระหว่างฝ่ายๆต่างลงได้ และก่อให้เกิดการบริหารงานที่เป็นปึกแผ่นและมีประสิทธิภาพ และสามารถที่จะให้ระบบบริหารราชการสามารถปฏิบัติงานเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน และทำให้การพัฒนาประเทศสามารถที่จะมีการพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีแบบแผนขั้นตอน และทำให้ประชาชนในประเทศมีความสุขในการดำรงชีวิต และมีความอยู่ดีกินดี โดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.2534 ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ 4 กันยายน 2534 และมีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติถึงปัจจุบัน คือ ฉบับที่ 8 พ.ศ.2553 โดยพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้กำหนดระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ดังต่อไปนี้

การจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน แบ่งออกเป็น 3 รูปแบบ คือ

1. ระเบียบบริหารราชการส่วนกลาง
2. ระเบียบบริหารราชการส่วนภูมิภาค
3. ระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

1. ระเบียบบริหารราชการส่วนกลาง ได้แบ่งส่วนราชการเป็น 4 รูปแบบ โดยส่วนราชการทั้งสี่มีฐานะเป็นนิติบุคคล คือ

- 1.1 สำนักนายกรัฐมนตรี
- 1.2 กระทรวง หรือทบวงซึ่งมีฐานะเทียบเท่ากระทรวง
- 1.3 ทบวง ซึ่งสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีหรือกระทรวง
- 1.4 กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม

ซึ่งสังกัดหรือไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง

2. การจัดระเบียบบริหารราชการส่วนภูมิภาค แบ่งส่วนราชการออกเป็น 2 รูปแบบ คือ

2.1 จังหวัด

2.2 อำเภอ

ในระดับจังหวัด ได้บัญญัติให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้รับนโยบายและคำสั่งจากนายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาล คณะรัฐมนตรี กระทรวง ทบวง กรม มาปฏิบัติภารกิจให้เหมาะสมกับท้องที่และประชาชน และเป็นหัวหน้าบังคับบัญชาข้าราชการฝ่ายบริหาร ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในราชการส่วนภูมิภาคในเขตจังหวัด และรับผิดชอบในราชการจังหวัดและอำเภอที่กำหนดให้มีปลัดจังหวัด และหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดซึ่งกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ ส่งมาประจำทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยเหลือผู้ว่าราชการจังหวัด และมีอำนาจบังคับบัญชาข้าราชการฝ่ายบริหารส่วนภูมิภาคซึ่งสังกัดกระทรวง ทบวง กรมนั้น ในจังหวัด ในระดับอำเภอ ให้มีนายอำเภอเป็นหัวหน้าปกครองบังคับบัญชาบรรดาข้าราชการในอำเภอ และรับผิดชอบงานบริหารราชการของอำเภอ

3. การจัดระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น กำหนดให้มีการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น 4 รูปแบบ ดังนี้ คือ

3.1 องค์การบริหารส่วนจังหวัด

3.2 เทศบาล

3.3 องค์การบริหารส่วนตำบล

4. ราชการส่วนท้องถิ่นอื่นตามที่มิได้กฎหมายกำหนด ซึ่งในปัจจุบันมีอยู่ 2 รูปแบบคือ กรุงเทพมหานคร ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ.2528 และเมืองพัทยาตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. 2542

กล่าวโดยสรุป การบริหารราชการแผ่นดินของประเทศไทยนั้นได้นำหลักการในการบริหารราชการแผ่นดิน โดยยึดหลัก การรวมอำนาจการปกครอง การแบ่งอำนาจการปกครอง และการกระจายอำนาจลงสู่ท้องถิ่นและได้มีการพัฒนาและมีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง ซึ่งบางครั้งอาจส่งผลทำให้เกิดผลกระทบกับเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองอยู่บ้าง แต่อย่างไรก็ตามการบริหารราชการของประเทศไทยนั้น ยังคงตอบสมารถที่จะตอบสนองความต้องการของประชาชนในประเทศและเป็นรูปแบบการปกครองที่นาๆ ประเทศทั่วโลกยอมรับกันอย่างกว้างขวาง ซึ่งในประเทศไทยนั้นได้นำมาปรับแก้ให้เข้ากับบริบทของสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองของประเทศไทย จึงได้เกิดเป็นกฎหมายเพื่อเป็นหลักเกณฑ์ที่ทุกคนในประเทศจะต้องปฏิบัติตามและได้มีการตราพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 ขึ้น เพื่อที่จะกำหนดขอบเขตอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการต่างๆ และก่อให้เกิดการบริหารงานที่เป็นปึกแผ่น มีความเป็นเอกภาพ มีประสิทธิผลและประสิทธิภาพในการดำเนินงาน มีขั้นตอนและแบบแผนชัดเจนในการปฏิบัติงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งเอาไว้ จึงทำให้ประเทศไทยสามารถที่จะมีการพัฒนาไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของ สังคม เศรษฐกิจ และการเมืองจากอดีตเป็นอย่างมาก ประชาชนมีความอยู่ดีกินดีมากขึ้น และมีสิทธิเสรีภาพต่างๆ มากขึ้นเช่นกัน

2.4 การบริหารราชการส่วนภูมิภาค

2.4.1 ความหมายของการบริหารราชการส่วนภูมิภาค

การบริหารราชการส่วนภูมิภาค (Provincial Administration) เป็นการบริหารราชการแผ่นดินตามหลักการแบ่งอำนาจ (Deconcentration) การบริหารราชการส่วนกลางจะมอบอำนาจหน้าที่ในกิจการบางอย่างไปให้แก่ราชการส่วนภูมิกำหนดนำไปปฏิบัติ และมีอำนาจในตัดสินใจในเรื่องต่างๆ แต่จะไม่เกินขอบเขตที่ตนได้รับมอบหมายให้กระทำได้ และการบริหารราชการส่วนภูมิกำหนดนั้นเป็นกลไกสำคัญทางการเมืองในการแปลงนโยบายของฝ่ายการเมืองสู่การปฏิบัติจริง ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 มาตรา 51 ได้บัญญัติให้การจัดระเบียบบริหารราชการส่วนภูมิกำหนดมีสองรูปแบบคือ จังหวัดและอำเภอ

2.4.2 ความสำคัญของการบริหารราชการส่วนภูมิภาค มีดังต่อไปนี้

2.4.2.1 เพื่อทำให้เกิดประสิทธิภาพในการปกครอง โดยในประเทศที่มีลักษณะเป็นรัฐเดี่ยวนั้น การปกครองส่วนกลางจะเป็นศูนย์รวมแห่งการจัดการปกครองของรัฐทั้งหมด ซึ่งการจัดระบบการปกครองด้วยวิธีการแบ่งงานออกเป็นระดับหรือขั้นตอนต่างๆ ก็เพื่อให้สามารถจัดการปกครองได้ทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ ในประเทศที่มีนโยบายการปกครองแบบรวมอำนาจในทางการเมืองก็จะใช้ระบบการแบ่งอำนาจเป็นวิธีการหรือเครื่องมือในทางบริหารนั่นเอง

2.4.2.2 เพื่อที่จะทำหน้าที่เสมือนเป็นผู้นำนโยบายต่างๆ ของรัฐบาลที่ใช้ในตอนหาเสียงนั้น นำมาปฏิบัติในส่วนภูมิกำหนดต่างๆ เพื่อที่จะทำให้เกิดเป็นรูปธรรม และสามารถที่จะแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนต่างๆ ของพี่น้องประชาชน โดยผ่านการนำนโยบายของรัฐบาลมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

2.4.2.3 เพื่อแสดงฐานะตัวแทนของอำนาจส่วนกลาง กล่าวคือผู้ที่ทำหน้าที่ในระดับภูมิกำหนดต้องมาจากการอนุมัติ แต่งตั้ง ยินยอม หรือตัดสินใจจากส่วนกลางเป็นสำคัญ

การบริหารราชการส่วนภูมิกำหนดนั้น จึงเป็นกลไกสำคัญอีกกลไกหนึ่งของทางการเมืองในการที่จะแปลงนโยบายของรัฐบาลสู่การปฏิบัติให้ประสบความสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตอบสนองและแก้ไขปัญหาของพี่น้องประชาชนได้อย่างตรงจุด และเป็นกลไกสำคัญในการบริหารราชการในเรื่องของการบริการสาธารณะที่มีประสิทธิผลและประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญต่อการดำเนินชีวิตและการแก้ไขปัญหาต่างๆ ของพี่น้องประชาชน เพื่อที่จะทำให้ประชาชนมีความสุขในการดำเนินชีวิต และมีความพึงพอใจต่อการปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการ

2.4.3 ลักษณะสำคัญของการบริหารราชการส่วนภูมิภาค มีดังต่อไปนี้

การบริหารราชการส่วนภูมิภาค เป็นกลไกที่สำคัญของทางการเมืองและกลไกทางการบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งมีลักษณะและหลักเกณฑ์สำคัญต่างๆ ดังนี้

2.4.3.1 เป็นการแบ่งอำนาจการปกครองจากส่วนกลาง ซึ่งจะมีผู้แทนจากการบริหารราชการส่วนกลางไปประจำอยู่ในส่วนภูมิภาค แต่ไม่ได้หมายความว่าเป็นการกระจายอำนาจปกครอง

2.4.3.2 เจ้าหน้าที่ส่วนภูมิกษาคนั้นยังอยู่ภายใต้อำนาจบังคับบัญชาส่วนกลางโดย เฉพาะในเรื่องของการบริหารงานบุคคล ปัจจุบันมีการแบ่งมอบอำนาจตัดสินใจในเรื่องนี้มากขึ้น

2.4.3.3. ราชการส่วนภูมิภาคได้รับมอบอำนาจในการวินิจฉัยสั่งการเฉพาะบางเรื่องบางประการเท่านั้น การบริหารราชการส่วนกลางมีอำนาจที่จะเปลี่ยนแปลงแก้ไขคำวินิจฉัยสั่งการของส่วนภูมิภาคได้

2.4.4 การจัดระเบียบบริหารราชการส่วนภูมิภาค การบริหารราชการส่วนภูมิภาคประกอบด้วย

2.4.4.1 จังหวัด

2.4.4.2 อำเภอ

2.4.4.1 จังหวัด เกิดจากการรวมท้องที่หลายๆ อำเภอตั้งขึ้นเป็นจังหวัดมีฐานะเป็นนิติบุคคลโดยการตั้งยุบและเปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดให้ตราเป็นพระราชบัญญัติ (มาตรา 52) ในปัจจุบันมีจังหวัดทั้งสิ้น 77 จังหวัด ไม่รวมกรุงเทพมหานครที่มีฐานะเป็นการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

อำนาจหน้าที่ของจังหวัด มีดังต่อไปนี้

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2550 มาตรา 52/1 ได้ บัญญัติอำนาจหน้าที่ของจังหวัด ดังต่อไปนี้

1. นำภารกิจของรัฐและนโยบายของรัฐบาลไปปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์
2. ดูแลให้มีการปฏิบัติและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย เพื่อให้เกิดความสงบเรียบร้อยและเป็นธรรมในสังคม

3. จัดให้มีการคุ้มครอง ป้องกัน ส่งเสริม และช่วยเหลือประชาชน และชุมชนที่ด้อยโอกาสเพื่อให้ได้รับความเป็นธรรมทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคมในการดำรงชีวิตอย่างพอเพียง

4. จัดให้มีการบริการภาครัฐเพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงได้อย่างเสมอหน้า รวดเร็ว และมีคุณภาพ

5. จัดให้มีการส่งเสริม อุดหนุน และสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้สามารถดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และให้มีความสามารถพร้อมที่จะดำเนินการตามภารกิจที่ได้รับการถ่ายโอนจากกระทรวง ทบวง กรม

6. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะรัฐมนตรี กระทรวง ทบวง กรม หรือหน่วยงานอื่นของรัฐมอบหมาย หรือที่มีกฎหมายกำหนด

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน 2534 มาตรา 54 ให้มีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้รับนโยบายและคำสั่งจากนายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาล คณะรัฐมนตรี กระทรวง ทบวง กรม มาปฏิบัติการให้เหมาะสมกับท้องที่และประชาชน และเป็นหัวหน้าบังคับบัญชาบรรดาข้าราชการฝ่ายบริหาร ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในราชการส่วนภูมิภาคในเขตจังหวัด และรับผิดชอบในราชการจังหวัดและอำเภอ และจะให้มีรองผู้ว่าราชการจังหวัด หรือผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัดหรือทั้งรองผู้ว่าราชการจังหวัดและผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดก็ได้ ซึ่งอำนาจหน้าที่ผู้ว่าราชการจังหวัด มีดังต่อไปนี้

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน 2534 มาตรา 57 ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

1. บริหารราชการตามกฎหมายและระเบียบแบบแผนของทางราชการ

2. บริหารราชการตามที่คณะรัฐมนตรี กระทรวง ทบวง กรม มอบหมายหรือตามที่นายกรัฐมนตรีสั่งการในฐานะหัวหน้ารัฐบาล

3. บริหารราชการตามคำแนะนำและคำสั่งชี้แจงของผู้ตรวจราชการกระทรวงในเมื่อไม่ขัดต่อกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งของกระทรวง ทบวง กรม มติของคณะรัฐมนตรีหรือการสั่งการของนายกรัฐมนตรี

4. กำกับดูแลการปฏิบัติราชการอันมิใช่ราชการส่วนภูมิภาคของข้าราชการซึ่งประจำอยู่ในจังหวัดนั้น ยกเว้นข้าราชการทหาร ข้าราชการฝ่ายตุลาการ ข้าราชการฝ่ายอัยการ ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ข้าราชการในสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน และข้าราชการครู ให้ปฏิบัติราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับหรือคำสั่งของกระทรวง ทบวง กรม หรือมติของคณะรัฐมนตรี หรือการสั่งการของนายกรัฐมนตรีหรือยับยั้งการกระทำใด ๆ ของข้าราชการ

ในจังหวัดที่ขัดต่อกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งของกระทรวง ทบวง กรม มติของ คณะรัฐมนตรี หรือการสั่งการของนายกรัฐมนตรีไว้ชั่วคราวแล้วรายงานกระทรวง ทบวง กรม ที่เกี่ยวข้อง

5. ประสานงานและร่วมมือกับข้าราชการทหาร ข้าราชการฝ่าย ตุลาการ ข้าราชการฝ่ายอัยการ ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ข้าราชการในสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน และข้าราชการครู ผู้ตรวจราชการและหัวหน้าส่วนราชการในระดับเขตหรือภาค ในการพัฒนา จังหวัดหรือป้องกันภัยพิบัติสาธารณะ

6. เสนอบประมาณต่อกระทรวงที่เกี่ยวข้องตามโครงการหรือ แผนพัฒนาจังหวัด และรายงานให้กระทรวงมหาดไทยทราบ

7. ควบคุมดูแลการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นในจังหวัดตามกฎหมาย

8. กำกับการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานองค์การของรัฐบาลหรือ รัฐวิสาหกิจ ในการนี้ให้มีอำนาจทำรายงานหรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์การ ของรัฐบาลหรือรัฐวิสาหกิจต่อรัฐมนตรีเจ้าสังกัดองค์การของรัฐบาลหรือรัฐวิสาหกิจ

9. บรรจุ แต่งตั้ง ให้บำเหน็จ และลงโทษข้าราชการในส่วนภูมิภาค ในจังหวัดตามกฎหมาย และตามที่ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง หรืออธิบดีมอบหมาย

2.4.4.2 อำเภอ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน 2534 มาตรา 61 ได้บัญญัติให้มีหน่วยราชการบริหารรองจากจังหวัดเรียกว่าอำเภอ การตั้ง ยุบ และเปลี่ยน เขตอำเภอ ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

บทบาทและอำนาจหน้าที่ของอำเภอ มีดังต่อไปนี้

1. กลุ่มงานบริหารงานปกครอง

1.1 งานปกครอง มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับ

- การบริหารงานปกครองท้องถิ่น
- การดูแลรักษาที่สาธารณะ
- การก่อสร้างอาคารสถานที่ราชการ
- การพัฒนาท้องถิ่น
- การบริหารงานบุคคลของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ฯลฯ
- การดำเนินการเกี่ยวกับคณะกรรมการหมู่บ้าน
- การบริหารงานบุคคลของข้าราชการและลูกจ้าง

กรรมการปกครอง

- การสนับสนุนการเลือกตั้ง

ประชาธิปไตย

- การส่งเสริมการพัฒนาการเมืองการปกครองในระบอบ
- การดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม
- การดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ
- การดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยโรงรับจำนำ
- การดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการพนัน
- การดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน
- การขออนุญาตให้มีหรรสพและการโฆษณาขายเสียง
- การดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการเช่าที่ดินเพื่อ

เกษตรกรรม

- งานอื่นที่ได้รับมอบหมาย

1.2 งานสำนักงานอำเภอ

- ปฏิบัติงานบริหารทั่วไป งานธุรการ และงานสารบรรณ
- จัดทำข้อมูล การบรรยายสรุป และการดำเนินงาน

ประชาสัมพันธ์ของอำเภอ

- การดำเนินการเกี่ยวกับงานรับรอง ราชพิธี งานรัฐพิธี

งานศาสนพิธี และงานประเพณีต่างๆ

- ดำเนินการงานกาชาด งานสังคมสงเคราะห์และงาน

สาธารณกุศลต่าง ๆ

- ปฏิบัติงานเลขานุการนายอำเภอ
- ประสานการดำเนินการเกี่ยวกับการจัดทำแผนยุทธศาสตร์

และแผนปฏิบัติการ พัฒนาอำเภอ

- ให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการจัดทำแผนพัฒนา

ตำบล หมู่บ้าน

- จัดระบบการอำนวยความสะดวกในการให้บริการ

ประชาชน

- ดำเนินการเกี่ยวกับงานประชุมของอำเภอ
- ดำเนินงานโครงการอำเภอเคลื่อนที่
- ดำเนินงานของกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ ที่มอบ

หมายให้อำเภอดำเนินการ แทน

- ดำเนินงานอื่นที่กำหนดให้เป็นหน้าที่ของนายอำเภอ เช่น การดำเนินการตาม อำนาจหน้าที่ของนายอำเภอตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน กฎหมายลักษณะปกครองท้องที่ กฎหมายว่าด้วยการรักษาสิ่งแวดล้อม กฎหมายว่าด้วยโรงงานอุตสาหกรรม เป็นต้น

- ดำเนินการอื่นตามนโยบายของรัฐบาลและกระทรวงมหาดไทย เช่น โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ โครงการปรับขยายการให้บริการประชาชนของกระทรวงมหาดไทย โครงการประเทศไทยใสสะอาด การสนับสนุนส่งเสริมการ กีฬาและนันทนาการ เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต และการส่งเสริมการท่องเที่ยว

- งานอื่นที่ได้รับมอบหมาย

1.3 งานด้านการเงินและบัญชี ดังนี้

- เก็บรักษาดวงตราประจำตำแหน่งนายอำเภอ
- จัดทำระบบการควบคุมการเงินของหน่วยงานย่อย
- รวบรวมหลักฐานการขอเบิกจ่ายเงินงบประมาณ เงินเดือน เงินสวัสดิการต่าง ๆ ของข้าราชการ

- รวบรวมหลักฐานการขอเบิกจ่ายเงินตอบแทนเงิน สวัสดิการต่าง ๆ ได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ฯลฯ สมาชิก อส.

- ดำเนินการเกี่ยวกับการรับ - ส่ง หรือ นำฝากและ รายงานเงินรายได้แผ่นดิน รวมทั้งเงินนอกงบประมาณ

- ดำเนินการเกี่ยวกับการขอเงินไว้เบิกเหลือในปี
- ดำเนินการเกี่ยวกับการขอขยายเวลาเบิกจ่ายเงิน
- ดำเนินการเกี่ยวกับการเบิกเงิน ฅปค. ของข้าราชการ และเงิน ฅกน. กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ฯลฯ

- ควบคุมดูแลรักษาพัสดุ - ครุภัณฑ์ การขออนุมัติจำหน่าย ครุภัณฑ์ที่ชำรุด การตี ราคาทรัพย์สิน (พัสดุ - ครุภัณฑ์) ของที่ทำการปกครองอำเภอ

- ดำเนินการขออนุมัติจัดซื้อ/จัดจ้าง
- รวบรวมและจัดทำคำขอรับการจัดสรรงบประมาณ
- จัดทำทะเบียนควบคุมการใช้จ่ายงบประมาณและเงิน นอกงบประมาณ

- บริหาร ควบคุม เร่งรัด และรายงานผลการใช้จ่าย งบประมาณ

ผู้ใหญ่บ้าน ฯลฯ

- ตรวจสอบและจัดทำบัญชีถือจ่ายเงินค่าตอบแทนกำนัน

งาน ดังนี้

1.4 งานอำนวยความสะดวกเป็นธรรม มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับ

คดีล้มละลายและคดีอาญา

- รายงานผลการบริหารงบประมาณ
- งานวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองและงานคดีปกครอง
- การดำเนินการเกี่ยวกับความผิดทางละเมิด คดีแพ่ง
- การสอบสวนคดีอาญา
- การอำนวยความสะดวกเป็นธรรม
- การแก้ไขปัญหาผู้มีอิทธิพลในพื้นที่
- งานศูนย์ดำรงธรรม
- การชั้นสูตรพลิกศพ
- การปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงาน

ของหน่วยงานอื่น

- การให้คำปรึกษาด้านกฎหมาย
- งานอื่นที่ได้รับมอบหมาย

ในการปฏิบัติหน้าที่ของการบริหารราชการส่วนภูมิภาคนั้น ผู้ที่สำคัญที่สุดที่คอยขับเคลื่อนนโยบายและภารกิจของทางราชการต่างๆ และคอยเป็นผู้ประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ เพื่อให้ภารกิจและนโยบายของทางราชการนั้นให้สำเร็จลุล่วงและตอบสนองต่อประชาชนมากที่สุด นั่นก็คือ กำนันผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งกำนันผู้ใหญ่บ้านนั้นได้ถือกำเนิดเกิดขึ้นในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ซึ่งได้ทรงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระยาดำรงราชานุภาพ (เสนาบดีกระทรวงมหาดไทยคนแรก) ทดลองจัดระเบียบการปกครองระดับตำบล หมู่บ้าน ขึ้นเป็นครั้งแรก ณ อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และได้มีการเลือกตั้งผู้ใหญ่บ้านครั้งแรก เมื่อวันที่ 10 สิงหาคม พ.ศ. 2435 ซึ่งภารกิจที่สำคัญประการหนึ่งของกำนันผู้ใหญ่บ้าน คือ ภารกิจที่เกี่ยวกับการรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงภายในประเทศ เพื่อให้ประชาชนในท้องที่มีความมั่นคง ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของตน ทำให้เกิดความสงบสุขในสังคมอย่างยั่งยืน กำนันผู้ใหญ่บ้านนั้นนับว่าเป็นบุคคลที่สำคัญอย่างยิ่งในการทำหน้าที่ช่วยเหลือนายอำเภอในการปฏิบัติหน้าที่ดูแลรักษาความสงบเรียบร้อย คอยแก้ไขและช่วยเหลือในภารกิจต่างๆ ที่นายอำเภอได้สั่งการไว้ คอยดูแลรักษาความสงบเรียบร้อย และความปลอดภัยให้แก่ราษฎรในพื้นที่รับผิดชอบ คอยดูแลเรื่องความเดือดร้อนต่างๆของประชาชนในพื้นที่ เช่น ปัญหาเรื่องยาเสพติดในชุมชน การลัก

ขโมย การระงับข้อพิพาทเพื่อที่จะได้ไม่ต้องขึ้นโรงขึ้นศาล การทะเลาะของลูกบ้าน การพนัน และกำนันผู้ใหญ่บ้านยังเป็นผู้ที่คอยผลักดันให้เกิดการส่งเสริมอาชีพในครัวเรือน ส่งเสริมให้เกิดการสร้างความรักและความสามัคคีขึ้นในท้องที่ ซึ่งจะเห็นได้ว่าภารกิจของกำนันผู้ใหญ่บ้านนั้นบางครั้งอาจจะมากกว่าอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนดไว้ ซึ่งอำนาจหน้าที่ของกำนันผู้ใหญ่บ้านนั้นจะบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พุทธศักราช 2457 มาตรา 27 และมาตรา 28 อีกทั้งยังเป็นผู้ปฏิบัติงานตามนโยบายเร่งด่วนหรือภารกิจที่ได้รับมอบหมายพิเศษจากรัฐบาล กระทรวงมหาดไทย และกรม การปกครอง ดังนั้น กำนันผู้ใหญ่บ้านจึงเปรียบเสมือนดังทัพหน้าผู้ช่วยเหลือแม่ทัพใหญ่ คือ นายอำเภอในการทำสงครามต่อสู้กับปัญหาต่างๆ ที่เกิด และคอยช่วยเหลือและแก้ไขให้ปัญหาเหล่านั้นได้หมดไปจากท้องที่เพื่อประโยชน์สุขของพี่น้องประชาชนต่อไป

ดังนั้น บทบาทหน้าที่ของกำนันผู้ใหญ่บ้านตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พุทธศักราช 2457 มาตรา 27 และ 28 มีดังนี้

หน้าที่และอำนาจของผู้ใหญ่บ้านและผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน

มาตรา 27 ผู้ใหญ่บ้านทำหน้าที่ช่วยเหลือนายอำเภอในการปฏิบัติหน้าที่และเป็นหัวหน้าราษฎรในหมู่บ้านของตน และมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้ด้วย

1. อำนวยความเป็นธรรมและดูแลรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยให้แก่ราษฎรในหมู่บ้าน
2. สร้างความสมานฉันท์และความสามัคคีให้เกิดขึ้นในหมู่บ้าน รวมทั้งส่งเสริมวัฒนธรรมและประเพณีในท้องที่
3. ประสานหรืออำนวยความสะดวกแก่ราษฎรในหมู่บ้านในการติดต่อหรือรับบริการกับส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
4. รับฟังปัญหาและนำความเดือดร้อน ทุกข์สุขและความต้องการที่จำเป็นของราษฎรในหมู่บ้าน แจ้งต่อส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การแก้ไขหรือช่วยเหลือ
5. ให้การสนับสนุน ส่งเสริม และอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่หรือการให้บริการของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
6. ควบคุมดูแลราษฎรในหมู่บ้านให้ปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายหรือระเบียบแบบแผนของทางราชการ โดยกระทำให้เป็นตัวอย่างแก่ราษฎรตามที่ทางราชการได้แนะนำ
7. อบรมหรือชี้แจงให้ราษฎรมีความรู้ความเข้าใจในข้อราชการ กฎหมายหรือระเบียบแบบแผนของทางราชการ ในการนี้ สามารถเรียกราษฎรมาประชุมได้ตามสมควร
8. แจ้งให้ราษฎรให้ความช่วยเหลือในกิจการสาธารณประโยชน์เพื่อบำบัด ป้องกันอันตรายสาธารณะอันมีมาโดยฉุกเฉิน รวมตลอดทั้งการช่วยเหลือบรรเทาทุกข์แก่ผู้ประสบภัย

9. จัดให้มีการประชุมราษฎรและคณะกรรมการหมู่บ้านเป็นประจำอย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง

10. ปฏิบัติตามคำสั่งของกำนันหรือทางราชการและรายงานเหตุการณ์ที่ไม่ปกติซึ่งเกิดขึ้นในหมู่บ้านให้กำนันทราบ พร้อมทั้งรายงานต่อนายอำเภอด้วย

11. ปฏิบัติตามภารกิจหรืองานอื่นตามกฎหมายหรือระเบียบแบบแผนของทางราชการหรือตามที่กระทรวง ทบวง กรม หน่วยงานอื่นของรัฐ ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือนายอำเภอมอบหมาย

มาตรา 28 ผู้ใหญ่บ้านมีหน้าที่และอำนาจในการที่เกี่ยวข้องด้วยความอาญาดังต่อไปนี้ คือ

ข้อ 1 เมื่อทราบข่าวว่ามีการกระทำความผิดกฎหมาย เกิดขึ้นหรือสงสัยว่าได้เกิดขึ้นในหมู่บ้านของตน ต้องแจ้งความต่อกำนันนายตำบลให้ทราบ

ข้อ 2 เมื่อทราบข่าวว่ามีการกระทำความผิดกฎหมายเกิดขึ้น หรือสงสัยว่าได้เกิดขึ้นในหมู่บ้านที่ใกล้เคียง ต้องแจ้งความต่อผู้ใหญ่บ้านหมู่บ้านนั้นให้ทราบ

ข้อ 3 เมื่อตรวจพบของกลางของผู้ที่กระทำความผิดกฎหมายมีอยู่ก็ดี หรือสิ่งของที่สงสัยว่าได้มาโดยกระทำความผิดกฎหมาย หรือเป็นสิ่งของสำหรับใช้ในการกระทำความผิดกฎหมายก็ดี ให้จับสิ่งของนั้นไว้และรีบนำส่งต่อกำนันนายตำบล

ข้อ 4 เมื่อปรากฏว่าผู้ใดกำลังกระทำความผิดกฎหมายก็ดี หรือมีเหตุควรสงสัยว่าเป็นผู้ที่ได้กระทำความผิดกฎหมายก็ดี ให้จับตัวผู้นั้นไว้และรีบนำส่งต่อกำนันนายตำบล

ข้อ 5 ถ้ามีหมายหรือมีคำสั่งตามหน้าที่ราชการ ให้จับผู้ใดในหมู่บ้านนั้น เป็นหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านที่จะจับผู้นั้น และรีบส่งต่อกำนัน หรือกรรมการอำเภอตามสมควร

ข้อ 6 เมื่อเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ออกหมายสั่งให้ค้นหรือให้ยึด ผู้ใหญ่บ้านต้องจัดการให้เป็นไปตามหมาย

สำหรับตำแหน่งกำนันผู้ใหญ่บ้านนั้น มาจากผู้ใหญ่บ้านทั้งตำบลคัดเลือกผู้ใหญ่บ้านคนหนึ่งในตำบลนั้นที่มีความเหมาะสมขึ้นเป็นกำนัน ซึ่งในปัจจุบันทั้งกำนันและผู้ใหญ่บ้านสามารถดำรงตำแหน่งได้จนอายุครบ 60 ปี โดยกรมการปกครองจะมีการประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ของกำนันผู้ใหญ่บ้านทุกๆ 4 ปี นับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง

2.5 ความหมายและบทบาทหน้าที่ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

2.5.1 ความหมายขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

หมายถึง คือเป็นหน่วยการปกครองหน่วยหนึ่งที่มีความใกล้ชิดและมีความสัมพันธ์หรือมีความเกี่ยวข้องกับพี่น้องประชาชนประชาชนในท้องถิ่นต่างๆ มากที่สุดอีกรูปแบบหนึ่ง ซึ่งการปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น จะกำหนดให้ประชาชนที่อยู่ในท้องถิ่นนั้นๆ สามารถที่จะเลือกผู้แทนของตนเอง ให้ทำหน้าที่เป็นผู้บริหารเพื่อที่จะเข้าไปทำหน้าที่ต่างๆ ในการบริการสาธารณะและแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในท้องถิ่นนั้นๆ และกำหนดให้ประชาชนในท้องถิ่นสามารถที่จะเลือกคนหนึ่งคนใดเพื่อที่จะเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่น เพื่อที่จะคอยขับเคลื่อนและนำปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในท้องถิ่นเสนอต่อผู้บริหารท้องถิ่น และให้ผู้บริหารท้องถิ่นได้แก้ไขปัญหาต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างตรงจุดและรวดเร็ว การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นจะค่อนข้างมีความเป็นอิสระในการที่จะบริหารงานต่าง ซึ่งในส่วนนี้ถือว่าเป็นแง่ของรูปแบบการปกครองนี้ แต่ในความเป็นอิสระในการบริหารงานเช่นนี้ ก็ไม่ได้มีอิสระอย่างสมบูรณ์แบบ ซึ่งในบางเรื่องบางอย่างก็ยังคงต้องอยู่ภายใต้กฎหมายหรือต้องอยู่ภายใต้ขอบเขตบางอย่างที่กฎหมายได้ระบุและกำหนดเอาไว้ซึ่งในบทความของ (ไททัศน์ มาลา, 2560) เรื่อง 120 ปี การปกครองท้องถิ่นไทย (พ.ศ. 2440-2560) พัฒนาการและเงื่อนไขทางประวัติศาสตร์ของประเทศไทย นั้นได้แบ่งการพัฒนาออกเป็น 4 ยุคด้วยกัน คือ

1. ยุคเริ่มต้น (พ.ศ. 2535 – 2475) ที่เริ่มมีการจัดตั้งสุขาภิบาลขึ้นเพื่อเป็นกลไกที่รัฐใช้ในการบำรุงเมือง
2. ยุครัฐราชการ (พ.ศ. 2475 – 2535) ที่มีการจัดตั้งเทศบาลขึ้นมาจากความพยายามที่จะวางรากฐานประชาธิปไตยในระดับท้องถิ่น แต่ก็เกิดขึ้นด้วยความยากลำบากเนื่องจากขาดความต่อเนื่องในทิศทางการพัฒนาของนโยบายรัฐ
3. ยุคปฏิรูป (พ.ศ. 2535 – 2540) ที่แนวคิดด้านการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นถือเป็นเงื่อนไขที่สำคัญในการปฏิรูปทางการเมืองให้มีเสถียรภาพ และ
4. ยุคเปลี่ยนผ่าน (พ.ศ. 2540 – ปัจจุบัน) เป็นยุคที่รัฐบาลของประเทศไทยได้ให้ความสำคัญต่อการกระจายอำนาจลงสู่ท้องถิ่นในแต่ละท้องถิ่นของประเทศเป็นอย่างมาก ซึ่งเป็นสิ่งที่ทำให้ประชาชนมีเห็นด้วยและพร้อมที่จะสนับสนุนการกระจายอำนาจลงสู่ท้องถิ่น เพราะเนื่องด้วยโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงไปเป็นอย่างมากประเทศต่างๆ ที่เจริญแล้วในโลกนี้รัฐบาลในประเทศนั้นๆ ล้วนมีการส่งเสริมให้มีการกระจายอำนาจลงสู่ท้องถิ่นและมีการลดขนาดของอำนาจรัฐให้เล็กลง และเพิ่มอำนาจของประชาชนให้มากขึ้น ดังนั้นประชาชนในประเทศไทยจึงเห็นความสำคัญในตรงนี้เลยทำให้เกิดการตราพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ขึ้นเป็นครั้งแรก

ทำให้ประชาชนในประเทศสามารถที่จะมีเสรีภาพและมีอิสระในการดูแลท้องถิ่นของตนเองได้มากขึ้น ซึ่งองค์การปกครองส่วนตำบลเป็นหน่วยการปกครองที่เล็กที่สุดในระบบการบริหารราชการแบบกระจายอำนาจ แต่ถือได้ว่าเป็นหน่วยการปกครองที่สำคัญที่สุดในระบบของการกระจายอำนาจการปกครอง เพราะเป็นหน่วยการปกครองที่เข้าถึงประชาชนในพื้นที่ที่รับผิดชอบได้มากที่สุด และเข้าใจในบริบทของพื้นที่ เข้าใจปัญหาที่เกิดขึ้นภายในพื้นที่ได้ดีที่สุด ทำให้สามารถที่จะแก้ปัญหาของประชาชนและตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งอำนาจและหน้าที่ขององค์การปกครองส่วนตำบล มีดังต่อไปนี้

พระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 7 พ.ศ. 2562) อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล มีดังต่อไปนี้

1. พัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม (มาตรา 66)
2. มีหน้าที่ต้องทำตาม มาตรา 67 ดังนี้
 - 2.1 จัดให้มีและบำรุงทางน้ำและทางบก
 - 2.2 รักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อย การดูแลการจราจร และส่งเสริมสนับสนุนหน่วยงานอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว
 - 2.3 การรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดินและที่สาธารณะ รวมทั้งการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
 - 2.4 ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ
 - 2.5 ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
 - 2.6 จัดการ ส่งเสริม และสนับสนุนการจัดการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม และการฝึกอบรมให้แก่ประชาชน รวมทั้งการจัดการหรือสนับสนุนดูแลและพัฒนาเด็กเล็กตามแนวทางที่เสนอแนะจากกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา
 - 2.7 ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็กและเยาวชน ผู้สูงอายุและพิการ
 - 2.8 คุ้มครอง ดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - 2.9 บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
 - 2.10 ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย
3. มีหน้าที่ ที่อาจทำกิจกรรมในเขต อบต. ตาม มาตรา 68 ดังนี้
 - 3.1 ให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคและการเกษตร
 - 3.2 ให้มีและบำรุงไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
 - 3.3 ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ

3.4 ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจและสวนสาธารณะ

3.5 ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกร และกิจการสหกรณ์

3.6 ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว

3.7 บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพ

3.8 การคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของ

แผ่นดิน

3.9 หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของ อบต.

3.10 ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าข้าม

3.11 กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์

3.12 การท่องเที่ยว

3.13 การผังเมือง

หลังจากประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 นับเป็นยุคแห่งการกระจายอำนาจการปกครองลงสู่ท้องถิ่นเป็นอย่างมากในประวัติศาสตร์ไทย เป็นยุคที่รัฐบาลมีการผลักดันการกระจายอำนาจลงสู่ท้องถิ่นและประชาชนเรียกร้องให้มีการกระจายอำนาจให้แก่ประชาชนมากที่สุด เป็นผลทำให้เกิดพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่ปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ซึ่งสาระสำคัญของพระราชบัญญัตินี้ คือ เรื่องของการกำหนดอำนาจหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะและการจัดสรรภาษีอากรขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งในส่วนของอำนาจหน้าที่ตามแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ที่กำหนดให้ องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเองตามมาตรา 16 ดังนี้

1. การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง
2. การจัดให้มี และบำรุงรักษาทางบกทางน้ำ และทางระบายน้ำ
3. การจัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้าม และที่จอดรถ
4. การสาธารณสุขโรค และการก่อสร้างอื่นๆ
5. การสาธารณสุขการ
6. การส่งเสริม การฝึก และการประกอบอาชีพ
7. คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
8. การส่งเสริมการท่องเที่ยว
9. การจัดการศึกษา

- ผู้ด้อยโอกาส
- อันดีของท้องถิ่น
10. การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และ
 - 11 การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรม
 - 12 การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัด และการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย
 13. การจัดให้มี และบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ
 14. การส่งเสริมกีฬา
 15. การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน
 16. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น
 17. การรักษาความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง
 18. การกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย
 19. การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล
 20. การจัดให้มี และควบคุมสุสาน และฌาปนสถาน
 21. การควบคุมการเลี้ยงสัตว์
 22. การจัดให้มี และควบคุมการฆ่าสัตว์
 23. การรักษาความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และการอนามัย
- โรงมหรสพ และสาธารณสุขสถานอื่นๆ
24. การจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดิน ทรัพยากร
- ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
25. การผังเมือง
 26. การขนส่ง และการวิศวกรรมจราจร
 27. การดูแลรักษาที่สาธารณะ
 28. การควบคุมอาคาร
 29. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
 30. การรักษาความสงบเรียบร้อย การส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและ
- รักษาความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน
31. กิจอื่นใด ที่เป็นผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการ
- ประกาศกำหนด
- ได้แก่
- โครงสร้างองค์กรขององค์การบริหารส่วนตำบลแบ่งออกเป็น 2 ส่วนด้วยกัน
1. สภาองค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลมีฐานะเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง มีโครงสร้างเป็นไปตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ โดยโครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 ประกอบด้วยสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและนายกองค์การบริหารส่วนตำบลสภาองค์การบริหารส่วนตำบลประกอบด้วย สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งมาจากการเลือกตั้ง หมู่บ้านละ 2 คน ในกรณีที่องค์การบริหารส่วนตำบลใดมี 1 หมู่บ้าน ให้หมู่บ้านนั้นเลือกสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวน 6 คน และในกรณีที่องค์การบริหารส่วนตำบลใดมี 2 หมู่บ้าน ให้องค์การบริหารส่วนตำบลนั้นมีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหมู่บ้านละ 3 คน สภาองค์การบริหารส่วนตำบลให้มีวาระ 4 ปี นับแต่วันเลือกตั้ง และสมาชิกภาพของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลสิ้นสุดลงเมื่อ

1. ถึงคราวออกตามอายุของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหรือเมื่อมีการยุบสภาองค์การบริหารส่วนตำบล
2. ตาย
3. ลาออก
4. เป็นผู้ได้เสียในทางตรงหรือทางอ้อมในสัญญาเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบลที่ตนดำรงตำแหน่ง หรือในกิจการที่กระทำให้อับต.
5. ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามเกี่ยวกับคุณสมบัติผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล
6. ไม่ได้อยู่ประจำในหมู่บ้านที่ตนได้รับเลือกตั้งเป็นระยะเวลาติดต่อกันเกิน 6 เดือน
7. ขาดประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลติดต่อกัน 3 ครั้ง โดยไม่มีเหตุผลที่สมควร
8. สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีมติให้พ้นจากตำแหน่ง เนื่องจากมีพฤติกรรมที่เสื่อมเสียหรือก่อความไม่สงบเรียบร้อยแก่องค์การบริหารส่วนตำบลหรือทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อมเสีย
9. ราษฎรในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลได้ลงคะแนนเสียงให้พ้นจากตำแหน่ง

สภาองค์การบริหารส่วนตำบล ให้มีประธานสภาและรองประธานสภา 1 คน ซึ่งเลือกจากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล แล้วให้นายอำเภอแต่งตั้งประธานและรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลตามมติของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล โดยที่ประธานและรองประธานสภาดำรงตำแหน่งจนครบอายุของสภาหรือมีการยุบสภาองค์การบริหารส่วนตำบล (มาตรา 49) ซึ่งมีอำนาจดังต่อไปนี้ตาม (มาตรา 46)

1. ให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาตำบลเพื่อเป็นแนวทางในการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบล
2. พิจารณาให้ความเห็นชอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม
3. ควบคุมการปฏิบัติงานของคณะผู้บริหารให้เป็นไปตามนโยบายและแผนพัฒนาตำบลตาม กฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ
4. เลือกประธานสภา รองประธานสภา และเลขานุการสภา อบต.
5. รับทราบนโยบายของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลก่อนนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเข้ารับหน้าที่ และรับทราบรายงานแสดงผลการปฏิบัติงานตามนโยบายที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลได้แถลงไว้ต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นประจำทุกปี
6. ในที่ประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบล สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีสิทธิตั้งกระทู้ถามต่อนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหรือรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลอันเกี่ยวกับงานในหน้าที่ได้
7. สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจในการเสนอข้อบัญญัติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในปัญหาเกี่ยวกับการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลโดยไม่มีการลงมติได้
8. สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจในการเลือกปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหรือสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลคนใดคนหนึ่งเป็นเลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ดำเนินการประชุม และดำเนินการอื่น ๆ เพื่อให้เป็นไปตามข้อบังคับการประชุมที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด ขณะที่รองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่ช่วยประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลปฏิบัติงาน ตามที่ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมอบหมายให้ทำ ในกรณีที่ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลไม่สามารถปฏิบัติงานได้ ให้รองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลปฏิบัติงานแทน ในการดำเนินการประชุมให้ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นผู้เรียกประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ตามสมัยประชุมและเป็นผู้เปิดหรือปิดการประชุม หากว่าไม่มีประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หรือประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลไม่เรียกประชุม ให้นายอำเภอเป็นผู้เรียกประชุม พร้อมทั้งเป็นผู้เปิดหรือปิดการประชุม เมื่อตำแหน่งประธานหรือรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลว่างลงเพราะเหตุอื่นได้นอกจากครบวาระ ให้มีการเลือกประธานหรือรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแทนตำแหน่งที่ว่างภายใน 15 วันนับแต่วันที่ตำแหน่งนั้นว่างลง และให้ผู้ซึ่งได้รับเลือกแทนนั้นอยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่าวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน (มาตรา 51) เลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมาจากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่ได้รับเลือกตั้งจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งเลขานุการ

สภาองค์การบริหารส่วนตำบลจะดำรงตำแหน่งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลและรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลไม่ได้ โดยที่เลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่รับผิดชอบงานธุรการ การจัดการประชุม และงานที่สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมอบหมายสมัยประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบล นายอำเภอต้องกำหนดให้สมาชิกสภา อบต. ดำเนินการประชุมสภา อบต. ครั้งแรกภายใน 15 วัน นับแต่วันประกาศผลการเลือกตั้ง และให้ที่ประชุมเลือกประธานสภา 1 คน และรองประธานสภา 1 คน ซึ่งประธานสภาและรองประธานสภานี้จะดำรงตำแหน่งจนครบวาระ ในกรณีที่สภา อบต. ไม่สามารถจัดให้มีการประชุมครั้งแรกได้ภายใน 15 วันดังกล่าว หรือมีการประชุมแต่ไม่อาจเลือกประธานสภาได้ นายอำเภออาจเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดให้มีคำสั่งยุบสภา อบต. ในปีหนึ่งให้สภา อบต. มีสมัยประชุมสามัญ 2 สมัย หรือมากกว่า 2 สมัย แต่ไม่เกิน 4 สมัย สมัยหนึ่ง ๆ ไม่เกิน 15 วัน แต่อาจขยายได้อีกโดยขออนุญาตนายอำเภอ วันเริ่มสมัยประชุมสามัญประจำปีให้สภา อบต. เป็นผู้กำหนด นอกจากสมัยประชุมสามัญแล้ว เมื่อเห็นว่ามีความจำเป็น ประธานสภา นายก อบต. หรือสมาชิกสภา อบต. จำนวนไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสภาที่มีอยู่ อาจนำคำร้องยื่นต่อนายอำเภอขอเปิดประชุมวิสามัญได้

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลทำหน้าที่เป็นหัวหน้าฝ่ายบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบล มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสามารถแต่งตั้งผู้ช่วยดำเนินการได้ โดยสามารถแต่งตั้งบุคคลที่ไม่ใช่สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลได้ 2 คน และเป็นเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบลได้ 1 คน

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลมีวาระการดำรงตำแหน่ง 4 ปี และสามารถดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกิน 2 วาระไม่ได้ จะดำรงตำแหน่งได้อีกครั้งเมื่อพ้นระยะเวลา 4 ปี นับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง แม้ดำรงตำแหน่งไม่ครบระยะเวลา 4 ปี ก็ให้นับเป็น 1 วาระ

ผู้ที่สมควรรับเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลต้องมีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังนี้

1. มีอายุไม่ต่ำกว่า 30 ปีบริบูรณ์ในวันเลือกตั้ง
2. จบการศึกษาไม่ต่ำกว่า มัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า หรือเคยเป็นสมาชิกสภาตำบล สมาชิกสภาท้องถิ่น นักบริหารท้องถิ่น หรือสมาชิกรัฐสภา
3. ไม่เป็นผู้มีพฤติกรรมในทางทุจริตหรือพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาตำบล สมาชิกสภาท้องถิ่น คณะผู้บริหารท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น หรือเลขานุการ หรือที่ปรึกษาของผู้บริหารท้องถิ่น เพราะเหตุที่ไม่มีส่วนได้เสียไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมในสัญญา หรือกิจการที่กระทำกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังไม่ถึง 5 ปี นับถึงวันรับสมัครเลือกตั้ง

ซึ่งอำนาจหน้าที่ของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลมีดังต่อไปนี้ (มาตรา 59)

1. ก่อนเข้ารับหน้าที่ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลต้องแถลงนโยบายต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลโดยไม่มีการลงมติ หากไม่สามารถดำเนินการได้ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งต่อสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลทุกคน และจัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานตามนโยบายที่ได้แถลงไว้ต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นประจำทุกปี (มาตรา 58/5)

2. อำนาจหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 (มาตรา 59) กำหนดไว้ ดังนี้

2.1 กำหนดนโยบายโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย และรับผิดชอบในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ข้อบัญญัติ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ

2.2 สั่ง อนุญาต และอนุมัติเกี่ยวกับราชการขององค์การบริหารส่วนตำบล

2.3 แต่งตั้งและถอดถอนรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลและเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบล

2.4 วางระเบียบเพื่อให้งานขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นไปด้วยความเรียบร้อย

2.5 รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติขององค์การบริหารส่วนตำบล

2.6 ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่น

3. ควบคุมและรับผิดชอบในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลตามกฎหมายและเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและลูกจ้างองค์การบริหารส่วนตำบล

4. นายกองค์การบริหารส่วนตำบล รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล หรือผู้ที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลมอบหมาย มีสิทธิเข้าประชุมสภา และมีสิทธิแถลงข้อเท็จจริงตลอดจนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับงานในหน้าที่ของตนต่อที่ประชุม แต่ไม่มีสิทธิออกเสียงลงคะแนน

5. กรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งประธานและรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หรือสภาองค์การบริหารส่วนตำบลถูกยุบ หากมีกรณีที่สำคัญและจำเป็นเร่งด่วนซึ่งปล่อยให้เนิ่นช้าไปจะกระทบต่อประโยชน์สำคัญของราชการหรือราษฎร นายกองค์การบริหารส่วนตำบลจะดำเนินการไปพลางก่อนเท่าที่จำเป็นก็ได้

ในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้แทนขององค์การบริหารส่วนตำบล และเมื่อนายกองค์การบริหารส่วนตำบลไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลตามลำดับที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบล

แต่งตั้งไว้เป็นผู้รักษาราชการแทน นอกจากนั้น นายองค์การบริหารส่วนตำบลสามารถมอบอำนาจในการสั่ง อนุญาต อนุมัติ ให้รองนายองค์การบริหารส่วนตำบล ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล หรือหัวหน้าส่วนราชการขององค์การบริหารส่วนตำบล ปฏิบัติราชการแทนได้ และนายองค์การบริหารส่วนตำบลพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

1. ถึงคราวออกตามวาระ
2. ตาย
3. ลาออกโดยยื่นหนังสือลาออกต่อนายอำเภอ
4. ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามที่กฎหมายกำหนด
5. กระทำการฝ่าฝืนมาตรา 64/2 ของพระราชบัญญัติสภาตำบลและ

องค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 คือ

5.1 ดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติหน้าที่อื่นใดในส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ เว้นแต่ตำแหน่งที่ดำรงตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

5.2 รับเงินหรือประโยชน์ใด ๆ เป็นพิเศษจากส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ นอกเหนือไปจากที่ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ ปฏิบัติกับบุคคลในธุรกิจการงานตามปกติ

5.3 เป็นผู้มีส่วนได้เสียไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมในสัญญาที่องค์การบริหารส่วนตำบลนั้นเป็นคู่สัญญาหรือในกิจการที่กระทำให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลนั้น หรือที่องค์การบริหารส่วนตำบลนั้นจะกระทำ

บทบัญญัตินี้ไม่ให้ใช้บังคับกับกรณีที่นายองค์การบริหารส่วนตำบล รองนายองค์การบริหารส่วนตำบล และเลขานุการนายองค์การบริหารส่วนตำบลได้รับเบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ หรือเงินปีพระบรมวงศานุวงศ์ หรือเงินอื่นใดในลักษณะเดียวกัน และไม่ทำให้ใช้บังคับกับกรณีที่บุคคลดังกล่าวรับเงินตอบแทนค่าเบี้ยประชุมหรือเงินอื่นใด เนื่องจากการดำรงตำแหน่ง กรรมการของรัฐสภา สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา สภาองค์การบริหารส่วนตำบล หรือสภาท้องถิ่นอื่น หรือกรรมการที่มีกฎหมายบัญญัติให้เป็นโดยตำแหน่ง

6. ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา 87/1 วรรคห้า หรือมาตรา 92

6.1 การพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา 87/1 วรรคห้า คือ การที่นายองค์การบริหารส่วนตำบลไม่ยอมให้นำร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ซึ่งปรับปรุงแก้ไขโดยคณะกรรมการซึ่งตั้งโดยนายอำเภอเพื่อพิจารณาหาข้อยุติความขัดแย้งจากกรณีที่สภาองค์การบริหารส่วนตำบล ไม่รับหลักการหรือไม่เห็นชอบกับร่างข้อบัญญัติงบประมาณที่เสนอโดยนายองค์การบริหารส่วนตำบลในครั้งแรก เสนอต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

เพื่อพิจารณาใหม่ภายใน 7 วัน นับแต่ได้รับร่างข้อบัญญัติจากนายอำเภอ กรณีนี้ให้นายอำเภอรายงานต่อผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อสั่งให้นายกองคการบริหารส่วนตำบลพ้นจากตำแหน่ง

6.2 การพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา 92 คือ นายอำเภอสอบสวนแล้วปรากฏว่ากระทำการฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยหรือสวัสดิภาพของประชาชน หรือละเลยไม่ปฏิบัติตาม หรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่จริง กรณีนี้นายอำเภอสามารถเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้นายกองคการบริหารส่วนตำบลพ้นจากตำแหน่งได้

7. ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

8. ราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลมีจำนวนไม่น้อยกว่า 3 ใน 4 ของจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มาลงคะแนนเห็นว่านายกองคการบริหารส่วนตำบลไม่สามารถดำรงตำแหน่งต่อไปตามกฎหมายว่าด้วยการลงคะแนนเสียงเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย เรื่อง อิทธิพลของการปกครองท้องถิ่นกับการปกครองท้องถิ่นที่มีต่อความสุขของประชาชน พบว่ามีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่นำมาใช้ได้และเป็นแนวทางในวิจัยและเป็นกรอบในการวิจัย ดังต่อไปนี้

ณรงค์ อดทน (2550) ศึกษาความคาดหวังของประชาชนต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังห้ว อำเภอแกลง จังหวัดระยอง ผลการศึกษา พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังห้ว อำเภอแกลง จังหวัดระยอง ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อแยกออกเป็นรายด้าน จะได้ ดังนี้ ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ระดับความคิดเห็นมาเป็นอันดับที่ 1 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการจัดระเบียบชุมชน ด้านพัฒนาสิ่งแวดล้อม ด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุน และด้านศิลปะ วัฒนธรรม การจัดระเบียบชุมชน ตามลำดับ การทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยที่ทำการศึกษาทั้งหมด 7 ด้าน ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ และสถานที่อยู่อาศัยของประชาชน พบว่ามี 4 ปัจจัย คือ เพศ อายุ อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังห้ว ในภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมี 3 ปัจจัย คือ ระดับการศึกษา ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ และสถานที่อยู่อาศัย ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังห้ว ในภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปิยาภรณ์ หุ่นสนอง (2551) ศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังกระแจะ อำเภอเมือง จังหวัดตราด ผลการศึกษาพบว่า โดยภาพรวม ความคิดเห็นของประชาชนต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังกระแจะ ทั้ง 6 ด้าน มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานเป็นอันดับ 1 รองลงมา คือ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย และอันดับสุดท้าย คือ ด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์กรรมและการท่องเที่ยว ส่วนการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังกระแจะ พบว่า ประชาชนที่มีเพศ และอายุ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกัน ส่วนประชาชนที่มีระดับการศึกษา อาชีพ พื้นที่หมู่บ้านที่อาศัย และระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลวังกระแจะ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ต่อสกุล เกียรติเจริญ (2552) ศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองกุ้ง อำเภอแกดำ จังหวัดมหาสารคาม ผลการศึกษา พบว่า 1) ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองกุ้ง อำเภอแกดำ จังหวัดมหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก 2 ด้าน คือ ด้านการพัฒนาการเมืองการบริหาร และด้านการพัฒนาการศึกษา วัฒนธรรมและนันทนาการ และอยู่ในระดับปานกลาง 5 ด้าน คือ ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการพัฒนาสังคม ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ และด้านการพัฒนาสาธารณสุข ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองกุ้ง อำเภอแกดำ จังหวัดมหาสารคาม ที่มีระดับการศึกษา และอาชีพ แตกต่างกัน โดยรวมและรายด้านทุกด้าน ไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ .05

นงลักษณ์ รัตติยวงศ์ (2554) ศึกษาพฤติกรรมการปฏิบัติงานของกำนันผู้ใหญ่บ้านที่ได้รับรางวัลกำนันผู้ใหญ่บ้านที่มีผลการปฏิบัติงานดีเด่น ผลการวิจัย พบว่า มีพฤติกรรมการปฏิบัติงานในฐานะเป็นตัวแทนของราชการด้วยการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของทางราชการโดยใช้ช่องทางที่หลากหลายให้ความสำคัญกับการอำนวยความสะดวกให้แก่ราษฎร และเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ลงพื้นที่ปฏิบัติงานในหมู่บ้านร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมผู้กระทำความผิด ดูแลทรัพย์สินของทางราชการโดยการจัดกิจกรรมในการบำรุงรักษาในวันสำคัญต่างๆ และรณรงค์ให้ราษฎรอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและทรัพย์สินทางราชการอย่างสม่ำเสมอ การปฏิบัติงานในเป็นตัวแทนของประชาชนโดยการสำรวจ

ข้อมูลปัญหา และความต้องการของราษฎรในหมู่บ้านอยู่เสมอจากหลากหลายช่องทางนำมาหาแนวทางแก้ไขในระดับหมู่บ้านก่อนการนำเสนอ และประสานหน่วยงานภาครัฐเข้ามาให้ความช่วยเหลือ

ชินกร น้อยคำยาง และปภาดา น้อยคำยาง (2555) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อดัชนีความสุขในการทำงานของบุคลากรในสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผลการศึกษาพบว่า 1) ความสุขในการทำงานของบุคลากรสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อยู่ในระดับปานกลาง 2) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสุขในการทำงานของบุคลากรในสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 6 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ ปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ด้านคุณลักษณะงาน ด้านสัมพันธภาพในที่ทำงาน ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ และด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสุขในการทำงานของบุคลากรในสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 2 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน และปัจจัยด้านสัมพันธภาพในครอบครัว 3) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสุขในการทำงานของบุคลากรในสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติมี 4 ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านระยะเวลาในการปฏิบัติงาน ด้านนโยบายและการบริหารงาน ด้านความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน และด้านขวัญและกำลังใจในการทำงาน 4) ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการทำงานของบุคลากรสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 5 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปยังปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ ปัจจัยด้านคุณลักษณะงานด้านบุคลิกภาพ ด้านความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน ด้านสัมพันธภาพในที่ทำงาน และด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยปัจจัยทั้ง 5 ปัจจัยนี้ สามารถร่วมกันพยากรณ์ความสุขในการทำงานของบุคลากรในสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้ร้อยละ 44.60

ทัชชวัฒน์ เหล่าสุวรรณ (2556) ศึกษาปฏิสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างท้องถิ่นกับท้องถิ่น ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบและลักษณะปฏิสัมพันธ์เชิงอำนาจในการพัฒนาตำบลระหว่างท้องถิ่นกับท้องถิ่นนั้นมีหลายรูปแบบ เช่น ขัดแย้ง ร่วมมือ แข่งขันหรือช่วงชิง และประนีประนอม โดยเงื่อนไขที่นำมาสู่ปฏิสัมพันธ์เชิงอำนาจ ประกอบด้วย 1. ผู้บริหารท้องถิ่นสนใจการเมืองในองค์กรมากกว่าการแก้ปัญหาความเดือดร้อนในพื้นที่รับผิดชอบ 2. การแบกรับภาระของฝ่ายท้องถิ่นในการพัฒนาหมู่บ้านและตำบล โดยขาดการสนับสนุนจากเทศบาล 3. ผู้บริหารเทศบาลไม่ยอมรับแผนพัฒนาหมู่บ้านที่ฝ่ายท้องถิ่นเสนอ 4. ผู้บริหารเทศบาลขาดความจริงจังในการพัฒนาท้องถิ่น และ 5. ขาดความโปร่งใสในการบริหารงบประมาณเพื่อพัฒนาท้องถิ่น ส่งผลให้เกิดความล่าช้าในการพัฒนาท้องถิ่น เกิดการกระจุกตัวของงบประมาณในการพัฒนาท้องถิ่น ขาดความจริงจังในการแก้ปัญหาาร่วมกัน เกิดการแบ่งพรรคแบ่งพวก

ธนภัทร เอี่ยมรอด (2556) ศึกษาประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของกำนันและผู้ใหญ่บ้านในเขตจังหวัดชัยนาท ผลการวิจัย พบว่า (1) ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับประสิทธิผลในการปฏิบัติหน้าที่ของกำนันและผู้ใหญ่บ้าน อยู่ในระดับมาก โดยด้านบริหารทั่วไปมีค่าเฉลี่ยสูงสุด และด้านการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายกำหนดมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ด้านบริการประชาชน ประสานหรืออำนวยความสะดวกแก่ราษฎรในหมู่บ้าน ในการไปติดต่อขอรับบริการจากส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อยู่ในระดับมาก (2) เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลในการปฏิบัติหน้าที่ของกำนันและผู้ใหญ่บ้าน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ส่วนผู้ที่มิใช่เพศ การศึกษา ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ และเขตการปกครองที่อาศัยอยู่ แตกต่างกันมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน (3) จุดเด่นในการปฏิบัติหน้าที่ของกำนันและผู้ใหญ่บ้าน คือ ราษฎรให้ความไว้วางใจ เพราะเป็นคนในพื้นที่ ส่วนจุดด้อย คือ การแก้ไขปัญหาในพื้นที่ ค่อนข้างช้า ข้อเสนอแนะสำคัญ คือ กำนัน และผู้ใหญ่บ้าน ควรปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย ระเบียบปฏิบัติอย่างเคร่งครัด ศึกษาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่น และการส่งเสริมอาชีพ ควบคุมดูแลทุกข์สุขของราษฎรในเขตปกครองของตนด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต และประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีโดยยึดหลักธรรมาภิบาล

บงกชมาส เอกเอี่ยม (2557) ศึกษาบทบาทและภาวะความเป็นผู้นำกับความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อผู้นำชุมชน ผลการวิจัย พบว่า การศึกษาถึงบทบาทความเป็นจริงและความคาดหวังอันประกอบด้วย บทบาท 6 ด้าน คือ ด้านการปกครองและรักษาความสงบเรียบร้อย ด้านการพัฒนาและส่งเสริมอาชีพ ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านความยุติธรรม ด้านการบริการด้านภาวะผู้นำและคุณสมบัติของกำนันผู้ใหญ่บ้าน พบว่า ค่าเฉลี่ยของบทบาทที่เป็นจริงในทัศนะของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน จากการมองตนเองนั้นจะสูงกว่าค่าเฉลี่ยบทบาทของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในมุมมองของชาวบ้าน และค่าเฉลี่ยความคาดหวังต่อบทบาทของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านเองสูงกว่าค่าเฉลี่ยความคาดหวังของชาวบ้านที่มีต่อบทบาทของกำนันผู้ใหญ่บ้าน แสดงให้เห็นว่ากำนันผู้ใหญ่บ้านเองนั้นมองบทบาทการทำงานของตนเองในแง่ดีมากกว่าชาวบ้าน ทั้งนี้ กำนัน ผู้ใหญ่บ้านและชาวบ้านเองต่างเห็นว่าภาวะความเป็นผู้นำและคุณสมบัติของผู้นำเป็นเรื่องที่สำคัญที่สุดสำหรับการเป็นผู้นำชุมชน

ดวงพร แสนประเสริฐ, ประชัน คະเนวัน และสมมาตร ผลเกิด (2558) ได้ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา ผลการวิจัย พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการรับผลประโยชน์อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านอื่นไ้อยู่ในระดับน้อย เรียงลำดับจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงไปหาต่ำ ดังนี้ ด้านการรับผลประโยชน์ ด้านการประเมินผล ด้านการดำเนินการ และด้านการตัดสินใจ ตามลำดับสำหรับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่มีจำนวนมากที่สุด คือ ให้การประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนา

ยุทธศาสตร์ให้มากขึ้น รองลงมา คือ ให้มีการจัดสรรงบประมาณการพัฒนาท้องถิ่นให้ครอบคลุมทุกด้าน และโครงการที่เสนอบรรจุเข้าแผนพัฒนายุทธศาสตร์ ควรดำเนินการให้เสร็จทุกโครงการตามลำดับ

จิรพงษ์ สุทธิมุสิก (2556) ศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของเทศบาล ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการให้บริการของเทศบาลตำบลละอุ่น จังหวัดระนอง ในภาพรวมอยู่ในระดับความพึงพอใจมาก เมื่อจำแนกในแต่ละด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยมีความพึงพอใจด้านสิ่งอำนวยความสะดวกมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านเจ้าหน้าที่ของบุคลากรผู้ให้บริการและด้านกระบวนการและขั้นตอนการให้บริการ ตามลำดับ สำหรับผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความพึงพอใจกับข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล และประเภทของงานบริการที่ไปขอรับของประชาชนผู้มารับบริการของเทศบาลตำบลละอุ่น จังหวัดระนอง แล้วพบว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ รายได้ต่อเดือน ประสิทธิภาพงานบริการ ที่มารับบริการ ไม่มีความแตกต่างกัน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้งตรัง (2556) ศึกษาความสุขของชุมชน และความพึงพอใจต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเป้า ประจำปีงบประมาณ 2556 ผลการศึกษา พบว่า ระดับความพึงพอใจในภาพรวมของผู้รับบริการรวม 5 งาน คือ 1) งานด้านสาธารณสุขโรค 2) งานด้านการรับชำระภาษี 3) งานด้านสวัสดิการสังคม 4) งานด้านการส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ และ 5) งานด้านการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละของระดับความพึงพอใจเท่ากับ 81.00 โดยงานด้านการรับชำระภาษี มีระดับความพึงพอใจสูงสุด รองลงมาตามลำดับ คือ งานด้านสวัสดิการและสังคม งานด้านการส่งเสริมศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม งานด้านการส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ และงานด้านสาธารณสุขโรค และเมื่อพิจารณา เป็นรายด้าน พบว่าด้านที่ได้รับความพึงพอใจสูงที่สุดถึงต่ำที่สุดเรียงตามลำดับ คือ ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ด้านกระบวนการขั้นตอนการให้บริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและด้านหลักทรัพย์ ทรัพย์สิน ระดับความสุขของชุมชน โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละของความพึงพอใจเท่ากับ 71.00 หากพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การมีสุขภาวะ มีระดับความสุขสูงที่สุด รองลงมา คือ ชุมชนมีการบริหารจัดการชุมชนดี เศรษฐกิจชุมชนเข้มแข็ง เป็นธรรม ครอบครัวอบอุ่น ชุมชนมีประชาธิปไตย และหลักทรัพย์ ทรัพย์สิน ส่วนข้อที่ต่ำที่สุด คือ การมีสภาพแวดล้อมที่มีระบบนิเวศที่สมดุล

บรรเทา ไชยโคตร (2559) ศึกษาความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลกมลาไสย อำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการศึกษาพบว่า ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลกมลาไสย อำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทั้งสิ้นด้าน เรียงจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจและสังคม, ด้านโครงสร้างพื้นฐาน, ด้านการเมืองและการบริหาร และด้านสิ่งแวดล้อมและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

2) ผลการเปรียบเทียบพบว่า ประชาชนที่มีเพศอายุ และระดับการศึกษา ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการให้บริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลกมลาไสย อำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์ ทั้งทั้งโดยรวม และรายด้านไม่แตกต่างกัน 3) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการให้บริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลกมลาไสย อำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์ เรียงตามความถี่สูงไปหาต่ำสามอันดับแรก ได้แก่ ควรส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานโครงการต่างๆ ควรมีการอบรม และให้ความรู้ในการอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อมแก่ประชาชน และควรมีการจัดการขยะมูลฝอยอย่างเป็นระบบ

วิฑูรย์ เผือกผุด (2559) ศึกษาประสิทธิภาพการปฏิบัติหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในการปกครองท้องที่ ตำบลศาลาล้อย อำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลการศึกษา พบว่า 1) ประสิทธิภาพการปฏิบัติหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในการปกครองท้องที่ ตำบลศาลาล้อย อำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อยู่ในระดับสูง คือ รายงานความเดือดร้อนให้ทางราชการ ทราบ และมีการอำนวยความสะดวก สนับสนุนหน่วยงานราชการในการเข้าปฏิบัติงานในท้องที่ ความสนใจ ในการอนุรักษ์ภูมิปัญญา และประเพณีท้องถิ่น 2) ลักษณะของประชากรที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็น ต่อประสิทธิผลการปกครองท้องที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ไม่แตกต่างกัน

วิภา รุ่งจรัส (2560) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้าน ในเขตตำบลเหนือเมือง อำเภอมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ผลการศึกษา พบว่า 1) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้าน ในเขตตำบลเหนือเมืองอำเภอมือง จังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทั้งสี่ด้าน เรียงจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการปกครองและการรักษาความสงบเรียบร้อย ด้านการอำนวยความสะดวกให้กับประชาชน ด้านการบริการ ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและการพัฒนาสังคม 2) ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และการประกอบอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านในเขตตำบลเหนือเมืองอำเภอมือง จังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน และ 3) ประชาชนมีข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา การปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านในเขตตำบลเหนือเมือง อำเภอมือง จังหวัดร้อยเอ็ด เรียงลำดับตามความถี่จากมากไปน้อยสามอันดับแรก ได้แก่ ควรมีการร่วมปฏิบัติงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจอย่างใกล้ชิดควรมีการส่งเสริมอาชีพรอกนอกฤดูกาลทำนาและควรมีการอบรมประชาชน ให้มีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสกลนคร (2561) ศึกษาการประเมินความพึงพอใจของประชาชนต่อคุณภาพการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลคำสะอาด อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 ผลการศึกษา พบว่า ประชาชนในตำบลคำสะอาด อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร มีความพึงพอใจการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลคำสะอาด อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ งาน

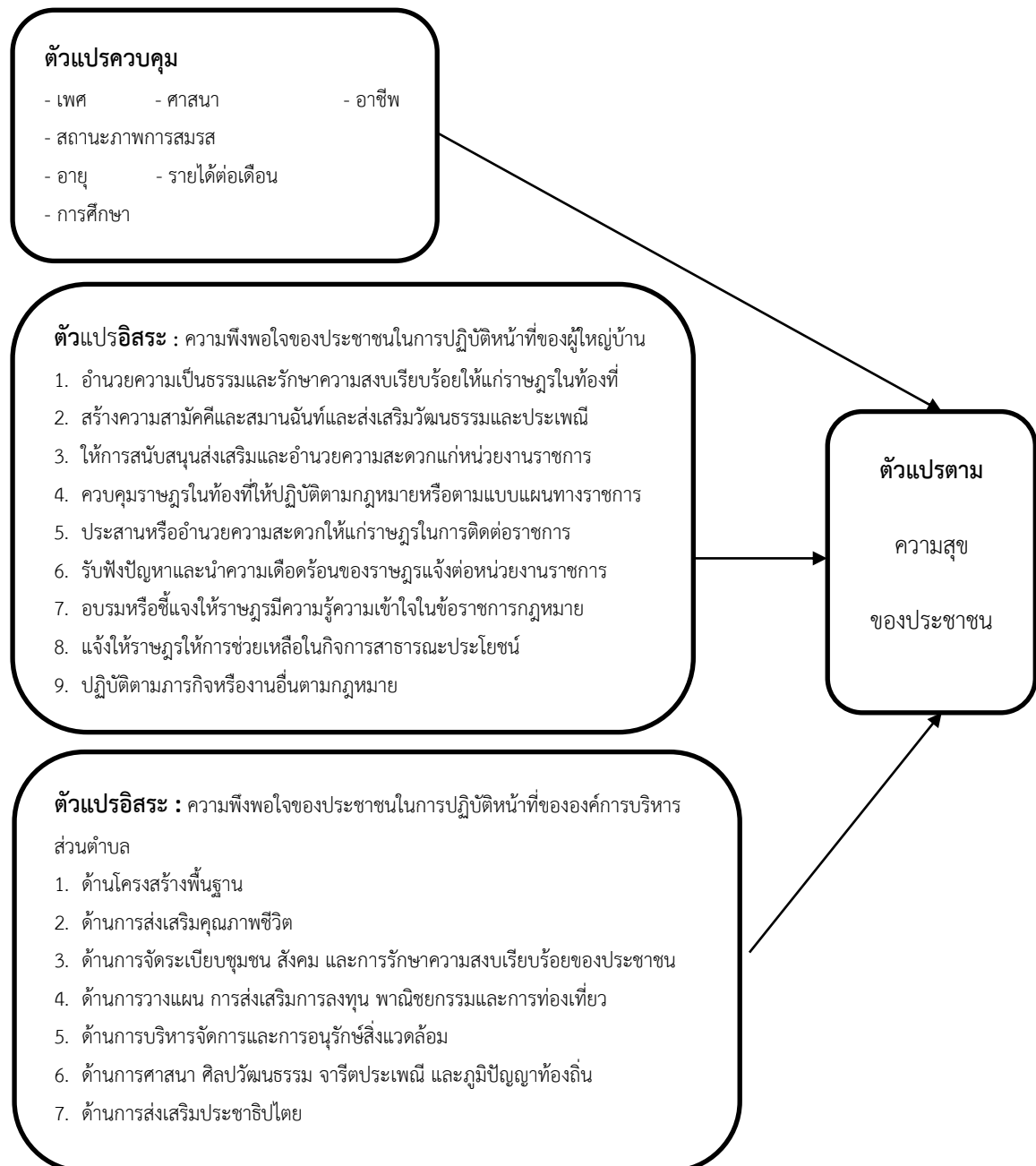
ด้านการศึกษา งานด้านการให้บริการ งานป้องกันบรรเทาสาธารณภัย งานด้านพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม งานด้านรายได้หรือภาษีตามประเด็น ความพึงพอใจทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านกระบวนการขั้นตอนการให้บริการ ด้านช่องทางการเข้าถึงบริการ ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

สุรพงษ์ รุ่งวารินทร์ (2561) ศึกษาบทบาทด้านการปกครองของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผลการวิจัย พบว่า โดยภาพรวม กำนันผู้ใหญ่บ้าน ยังมีสภาพของบทบาทตามภารกิจการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก และเมื่อนำมาพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีการปฏิบัติงานในด้านการพัฒนาและส่งเสริมอาชีพมากที่สุด และอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านการป้องกันอาชญากรรม ด้านการป้องกันบ่อนการพนันและแหล่งอบายมุข ด้านการให้ความช่วยเหลือและสงเคราะห์ผู้ประสบภัยพิบัติ ด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย ด้านการป้องกันอาชญากรรม และด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ซึ่งทุกด้านอยู่ในระดับมาก

จากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่าการปฏิบัติงานของทั้ง 2 หน่วยการปกครอง คือ (1) การปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มีกำนันและผู้ใหญ่เป็นผู้ที่คอยประสานการทำงานในด้านต่างๆ ของทางราชการให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นที่ได้รับทราบและช่วยเหลือประชาชนในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น และ (2) การปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งเป็นหน่วยงานที่เข้าถึงประชาชนมากที่สุดในระบบการกระจายอำนาจลงสู่ท้องถิ่น และคอยช่วยเหลือและคอยดูแลประชาชนในพื้นที่ในด้านต่างๆ ซึ่งทั้ง 2 หน่วยการปกครองนี้มีจุดประสงค์และมีเจตนารมณ์เพื่อทำให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นและมีความรักและความสามัคคีซึ่งกันและกัน ซึ่งในส่วนของระดับความพึงพอใจที่ส่งผลต่อความสุขของประชาชนจะมากหรือน้อยนั้น ขึ้นอยู่กับความสามารถในการบริหารจัดการกับปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในพื้นที่ทั้ง 2 หน่วยการปกครองรับผิดชอบเป็นหลัก ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาในเรื่องของ การปฏิบัติงานของทั้ง 2 หน่วยงานปกครองนี้ว่าสามารถที่จะทำให้ประชาชนในพื้นที่ตำบลวังใหม่มีความพึงพอใจที่ย่อมส่งผลต่อความสุขของประชาชนได้มากน้อยเพียงใด เพื่อหวังที่จะสะท้อนถึงความต้องการของประชาชนในพื้นที่จริงๆ และสามารถที่จะนำการวิจัยในครั้งนี้สามารถที่จะนำไปเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

2.7 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษา แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และนำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดการวิจัยที่แสดงถึงองค์ประกอบ ดังต่อไปนี้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยการศึกษาเรื่อง อิทธิพลของการปกครองท้องถิ่นที่กับการปกครองท้องถิ่นที่มีต่อความสุขของประชาชน กรณีศึกษาพื้นที่ตำบลวังใหม่ อำเภอป่าป๋อน จังหวัดพัทลุง เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) โดยมีรายละเอียดการดำเนินงานวิจัย ดังต่อไปนี้

1. ประชากร กลุ่มตัวอย่าง
2. แบบแผนการวิจัย
3. เครื่องมือในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล วิธีการทางสถิติต่าง ๆ ที่ใช้

3.1 ประชากร กลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลวังใหม่ จำนวน 5,938 คน (ข้อมูล ณ เดือนมกราคม 2563)

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลวังใหม่ จำนวน 5,938 คน ซึ่งการกำหนดกลุ่มตัวอย่างนั้นกำหนดโดยตามสูตรของยามาเน่ (Yamane, 1973) ที่ใช้ค่าความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ร้อยละ 5 หรือ .05 โดยใช้สูตรในการคำนวณ ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

โดยที่	n :	คือ	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
	N :	คือ	ขนาดของประชากร
	e :	คือ	ค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้

$$\begin{aligned} \text{เมื่อแทนค่าจะได้ } n &= \frac{5,938}{1 + (5,938 \times (0.05)^2)} \\ &= 374.87 \end{aligned}$$

ดังนั้น: ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจึงมีทั้งหมด 375 คน

หาจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการสุ่มในแต่ละประเภท โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิตามสัดส่วน (Proportional Stratified Sampling) โดยใช้สูตร

$$\text{จำนวนตัวอย่างในแต่ละประเภท} = \frac{\text{จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด} \times \text{จำนวนประชากรในแต่ละประเภท}}{\text{จำนวนประชากรทั้งหมด}}$$

ตาราง 3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

หมู่บ้าน	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
หมู่ที่ 1 น้ำตก	1,194	76
หมู่ที่ 2 ควนเคียม	612	39
หมู่ที่ 3 ตะโหนด	816	51
หมู่ที่ 4 ท่าดินแดงออก	1,307	82
หมู่ที่ 5 ควนออก	778	49
หมู่ที่ 6 ควนนายทน	339	21
หมู่ที่ 7 น้ำรุ่ง	153	10
หมู่ที่ 8 ควนช้างตาย	739	47
รวม	5,938	375

(แต่เนื่องด้วยสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ทำให้การเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามจำนวน 375 ชุดนั้น มีความยากลำบากและมีความเสี่ยงต่อการติดเชื้อ เพราะในเขตพื้นที่ของอำเภอป่าบอน จ.พัทลุงนั้น ซึ่งเป็นพื้นที่ที่ผู้วิจัยได้ทำการวิจัย ได้มีผู้ติดเชื้อจากไวรัสโควิด-19 แล้ว 3 ราย ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำเรื่องนี้ไปปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาและได้ข้อสรุปว่า จากเดิมจะต้องเก็บแบบสอบถามจำนวน 375 ชุดให้เก็บแบบสอบถามเหลือเพียง 240 ชุด เพื่อลดความเสี่ยงที่จะเกิดการติดเชื้อและสัมผัสตัวจากผู้ที่มีเชื้ออยู่ในตัวแต่ยังไม่ได้แสดงอาการออกมา)

3.2 แบบแผนการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) เรื่อง อิทธิพลของการปกครองท้องถิ่นที่มีต่อการปกครองท้องถิ่นที่มีต่อความสุขของประชาชน โดยอาศัยข้อมูล ดังนี้

3.2.1 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าและเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่างๆ ซึ่งเป็นข้อมูลที่อยู่ในรูปแบบเอกสารอันได้แก่ บทความทางวิชาการ วิทยานิพนธ์ ภาคนิพนธ์ เอกสารงานวิจัย วารสาร สถิติข้อมูลของหน่วยงานภาครัฐ รวมทั้งวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจของประชาชน

3.2.2 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มี ดังนี้

- ตัวแปรควบคุม คือ ตัวแปรข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ศาสนา สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน
- ตัวแปรอิสระ คือ ความพึงพอใจของประชาชนในการปฏิบัติงานของผู้ใหญ่บ้าน และความพึงพอใจของประชาชนในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล
- ตัวแปรตาม คือ ความสุขของประชาชน

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสำรวจความพึงพอใจและความสุขของประชาชน ผู้ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ของตำบลวังใหม่ โดยสามารถที่จะแบ่งออกเป็น 4 ส่วนด้วยกัน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของประชาชนในพื้นที่ตำบล วังใหม่ ประกอบด้วย เพศ อายุ ศาสนา สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน ซึ่งเป็นคำถามแบบปลายปิดให้เลือกตอบ (Check List)

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของผู้ใหญ่บ้านและการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยเป็นแบบสอบถามมาตราประมาณค่า (Rating Scale) ให้เลือก 5 ระดับ ตามแบบของ Likert, 1961 โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนสำหรับคำถามเชิงบวก ดังต่อไปนี้

มากที่สุด	ให้เท่ากับ	5	คะแนน
มาก	ให้เท่ากับ	4	คะแนน
ปานกลาง	ให้เท่ากับ	3	คะแนน

น้อย	ให้เท่ากับ	2	คะแนน
------	------------	---	-------

น้อยที่สุด	ให้เท่ากับ	1	คะแนน
------------	------------	---	-------

การกำหนดเกณฑ์ ถือหลักว่าจะต้องให้ทุกระดับมีช่วงคะแนนเท่ากันจะเห็นได้ว่า คะแนนสูงสุด 5 คะแนน และต่ำสุด 1 คะแนน ซึ่งมีช่วงห่างหรือพิสัยของคะแนนเท่ากับ $5 - 1 = 4$ มี 5 ระดับ โดยแต่ละระดับควรมีช่วงห่างเท่ากับ $4/5 = 0.8$

การแปลผลระดับคะแนนเฉลี่ยค่าความพึงพอใจ

คะแนนเฉลี่ย	4.21-5.00	หมายถึงมากที่สุด
-------------	-----------	------------------

คะแนนเฉลี่ย	3.41-4.20	หมายถึงมาก
-------------	-----------	------------

คะแนนเฉลี่ย	2.61-3.40	หมายถึงปานกลาง
-------------	-----------	----------------

คะแนนเฉลี่ย	1.81-2.60	หมายถึงน้อย
-------------	-----------	-------------

คะแนนเฉลี่ย	1.00-1.80	หมายถึงน้อยที่สุด
-------------	-----------	-------------------

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความสุขของประชาชน (นำมาปรับใช้จากแบบสอบถามดัชนีชี้วัดสุขภาพจิตคนไทยของกรมสุขภาพจิต Thai Mental Healthy Indicator หรือ TMHI-15) ต่อการปฏิบัติงานของผู้ใหญ่บ้านและต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่ตำบลวังใหม่ โดยเป็นแบบสอบถามมาตราประมาณค่า (Rating Scale) ให้เลือก 5 ระดับ ตามแบบของ Likert (1961) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนสำหรับคำถามเชิงบวก ดังต่อไปนี้

มากที่สุด	ให้เท่ากับ	5	คะแนน
-----------	------------	---	-------

มาก	ให้เท่ากับ	4	คะแนน
-----	------------	---	-------

ปานกลาง	ให้เท่ากับ	3	คะแนน
---------	------------	---	-------

น้อย	ให้เท่ากับ	2	คะแนน
------	------------	---	-------

น้อยที่สุด	ให้เท่ากับ	1	คะแนน
------------	------------	---	-------

การกำหนดเกณฑ์ ถือหลักว่าจะต้องให้ทุกระดับมีช่วงคะแนนเท่ากันจะเห็นได้ว่า คะแนนสูงสุด 5 คะแนน และต่ำสุด 1 คะแนน ซึ่งมีช่วงห่างหรือพิสัยของคะแนนเท่ากับ $5 - 1 = 4$ มี 5 ระดับ โดยแต่ละระดับควรมีช่วงห่างเท่ากับ $4/5 = 0.8$

การแปลผลระดับคะแนนเฉลี่ยค่าความพึงพอใจ

คะแนนเฉลี่ย	4.21-5.00	หมายถึง	มากที่สุด
-------------	-----------	---------	-----------

คะแนนเฉลี่ย	3.41-4.20	หมายถึง	มาก
-------------	-----------	---------	-----

คะแนนเฉลี่ย	2.61-3.40	หมายถึง	ปานกลาง
-------------	-----------	---------	---------

คะแนนเฉลี่ย	1.81-2.60	หมายถึง	น้อย
-------------	-----------	---------	------

คะแนนเฉลี่ย	1.00-1.80	หมายถึง	น้อยที่สุด
-------------	-----------	---------	------------

ส่วนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของผู้ใหญ่บ้านและองค์การบริหารส่วนตำบล โดยใช้รูปแบบของคำถามแบบปลายเปิด (Open Ended Question)

การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1. ศึกษาตำรา เอกสาร บทความ ทฤษฎี หลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกำหนดขอบเขตของแบบสอบถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย และกรอบแนวคิดที่ได้กำหนดไว้
2. สร้างแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย เพื่อพิจารณาความถูกต้องและให้คำแนะนำและแก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น
3. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบแล้วไปทำการทดลองใช้กับกลุ่มประชาชนที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างที่จะทำการวิจัย จำนวน 30 ตัวอย่าง ซึ่งใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (α -Coefficient) จะต้องได้ค่าดัชนีมากกว่า .7 ขึ้นไป
4. จากการทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานของผู้ใหญ่บ้าน ตำบลวังใหม่ ได้ค่า α -Coefficient เท่ากับ .911 ส่วนแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานของการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังใหม่ ได้ค่า α -Coefficient เท่ากับ .945 และแบบสอบถามเกี่ยวกับความสุขของประชาชนที่อาศัยอยู่

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

งานวิจัยนี้ได้กำหนดแนวทางในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูล 2 ประเภท ดังนี้

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) คือ งานวิจัยนี้ได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้การตอบแบบสอบถามของประชาชนในพื้นที่ตำบลวังใหม่ ซึ่งจากการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ได้จำนวนแบบสอบถามทั้งหมด จำนวน 375 ชุด โดยเก็บข้อมูลระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ - มีนาคม 2563
2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) เป็นข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าและเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่างๆ จะเป็นในรูปแบบของเอกสาร ซึ่งได้แก่ บทความทางวิชาการวิทยานิพนธ์ ภาคนิพนธ์ เอกสารงานวิจัย วารสาร รวมทั้งวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจของประชาชน

ซึ่งในการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจและความสุขของประชาชนนั้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ขั้นตอนเตรียมการ เตรียมแบบสอบถาม ซึ่งผ่านการทดสอบ แก้ไขปรับปรุง เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามเข้าใจในข้อความมากขึ้น
2. ขั้นตอนการดำเนินการ ผู้วิจัยเป็นผู้ที่นำแบบสอบถามให้แก่ผู้ตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง เพื่อป้องกันการเสียหาย หรือสูญเสียบ
3. ขั้นตอนการตรวจสอบข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบข้อมูลอย่างครบถ้วน ซึ่งหากพบว่าข้อมูลใดมีความผิดพลาด ผู้วิจัยจะดำเนินการโดยการคัดออกและทำการเก็บข้อมูลใหม่เพื่อให้ข้อมูลมีความสมบูรณ์และน่าเชื่อถือ

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

จากตัวแปรที่กำหนด ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ Statistical Package for the Social Sciences (SPSS) และเพื่อให้เหมาะสมสอดคล้องและสามารถที่จะนำเสนอผลการวิจัยได้อย่างถูกต้อง โดยการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. เพื่ออธิบายลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง เช่น เพศ อายุ อาชีพ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน โดยการหาค่าความถี่ (Frequency) การกระจายอัตราส่วนร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจและความสุขของประชาชนต่อการปฏิบัติงานของผู้ใหญ่บ้านและองค์การบริหารส่วนตำบล
3. ใช้สถิติ Multiple Regression Analysis (การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ) ในการอธิบายถึงอิทธิพลที่มีผลต่อความสุขของประชาชน

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาวิจัย เรื่อง อิทธิพลของการปกครองท้องถิ่นและการปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีต่อความสุขของประชาชนในพื้นที่ : กรณีศึกษาพื้นที่ตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง จำนวน 240 ตัวอย่าง ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ และตารางประกอบการบรรยาย ตามลำดับ ดังนี้

- 4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.2 ลำดับชั้นในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size)
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
F	แทน	ค่าสถิติ F ที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
R^2	แทน	ค่าสหสัมพันธ์พหุกำลัง/ค่าสัมประสิทธิ์การกำหนด
R change	แทน	ประสิทธิภาพการทำนายที่เพิ่มขึ้นเมื่อเพิ่มตัวแปรอิสระเข้าไป
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (Beta)
Sig	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Significance)
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (P<.01)
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (P<.05)

4.2 ลำดับขั้นในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานของผู้ใหญ่บ้าน ตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง

ส่วนที่ 3 ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานของการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง

ส่วนที่ 4 ระดับความสุขของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง

ส่วนที่ 5 อิทธิพลของการปกครองท้องถิ่นและการปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีต่อความสุขของประชาชนในพื้นที่ตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง

ส่วนที่ 6 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นและการปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีต่อความสุขของประชาชนในพื้นที่ตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ศาสนา สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน วิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ดังตาราง 4.1

ตาราง 4.1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

(n=240)			
	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ			
	ชาย	116	48.33
	หญิง	124	51.67

ตาราง 4.1 (ต่อ)

(n=240)		
ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อายุ		
ต่ำกว่า 30 ปี	42	17.50
30 – 40 ปี	73	30.42
41 – 50 ปี	82	34.17
51 – 60 ปี	32	13.33
61 ปี ขึ้นไป	11	4.58
ศาสนา		
พุทธ	221	92.09
คริสต์	2	0.83
อิสลาม	17	7.08
สถานภาพ		
โสด	64	26.67
สมรส	152	63.33
หม้าย	16	6.67
หย่าร้าง/แยกกันอยู่	8	3.33
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	51	21.25
มัธยมศึกษา	55	22.92
อาชีวศึกษา	17	7.08
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	45	18.75
ปริญญาตรี	67	27.92
ปริญญาโท	5	2.08

ตาราง 4.1 (ต่อ)

(n=240)		
ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อาชีพ		
ไม่ได้ทำงาน	10	4.17
เกษตรกร	98	40.83
รับจ้าง	67	27.92
ธุรกิจส่วนตัว	36	15.00
ค้าขาย	29	12.08
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
น้อยกว่า 1,000 บาท	11	4.58
1,000 – 3,000 บาท	25	10.42
3,000 – 5,000 บาท	23	9.58
5,000 – 10,000 บาท	98	40.83
10,000 – 20,000 บาท	59	24.58
สูงกว่า 20,000 บาท	24	10.00
รวม	240	100.00

ตาราง 4.1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 51.67 ส่วนเพศชาย จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 48.33

อายุ พบว่า ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 34.17 รองลงมา คือ มีอายุระหว่าง 30 – 40 ปี จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 30.42 อายุต่ำกว่า 30 ปี จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 17.50 อายุระหว่าง 51 – 60 ปี จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33 และอายุ 61 ปีขึ้นไป จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 4.58

ศาสนา พบว่า ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ จำนวน 221 คน คิดเป็นร้อยละ 92.09 รองลงมา คือ นับถือศาสนาอิสลาม จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 7.08 และศาสนาคริสต์ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.83

สถานภาพ พบว่า ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 63.33 รองลงมา คือ มีสถานภาพโสด จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 26.67 สถานภาพหม้าย จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 6.67 และสถานภาพหย่าร้าง/แยกกันอยู่ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 3.33

ระดับการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 27.92 รองลงมา คือ มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 22.92 ระดับประถมศึกษา จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 21.25 ระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 18.75 ระดับอาชีวศึกษา จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 7.08 และระดับปริญญาโท จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.08

อาชีพ พบว่า ส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกร จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 40.83 รองลงมาคือ มีอาชีพรับจ้าง จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 27.92 อาชีพธุรกิจส่วนตัว จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 15.00 อาชีพค้าขาย จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 12.08 และไม่ได้ทำงาน จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 4.17

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,000 – 10,000 บาท จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 40.83 รองลงมา คือ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,000 – 20,000 บาท จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 24.58 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 1,000 – 3,000 บาท จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 10.42 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน สูงกว่า 20,000 บาท จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 3,000 – 5,000 บาท จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 9.58 และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน น้อยกว่า 1,000 บาท จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 4.58

ส่วนที่ 2 ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานของผู้ใหญ่บ้าน
ตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง

การวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานของผู้ใหญ่บ้าน
ตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
(Standard Deviation) ดังตาราง 4.2

ตาราง 4.2 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงาน
ของผู้ใหญ่บ้าน ตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง

ความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงาน ของผู้ใหญ่บ้าน	\bar{X}	S.D.	แปลผล	ลำดับที่
1. อำนาจความเป็นธรรมและรักษาความสงบเรียบร้อย ให้แก่ราษฎร	3.92	0.72	มาก	3
2. สร้างความสามัคคีและสมานฉันท์และส่งเสริม วัฒนธรรมและประเพณี	3.99	0.69	มาก	1
3. ให้การสนับสนุนส่งเสริมและอำนวยความสะดวก แก่หน่วยงานราชการ	3.92	0.66	มาก	2
4. ควบคุมราษฎรในท้องที่ให้ปฏิบัติตามกฎหมายหรือ ตามแบบแผนทางราชการ	3.75	0.71	มาก	8
5. รับฟังปัญหาและนำความเดือดร้อนของราษฎรแจ้ง ต่อหน่วยงานราชการ	3.89	0.79	มาก	4
6. อบรมหรือชี้แจงให้ราษฎรมีความรู้ความเข้าใจในข้อ ราชการกฎหมาย	3.67	0.76	มาก	12
7. อบรมหรือชี้แจงให้ราษฎรมีความรู้ความเข้าใจใน ข้อราชการกฎหมาย	3.71	0.80	มาก	11
8. ปฏิบัติตามภารกิจหรืองานอื่นตามกฎหมาย	3.77	0.76	มาก	7
9. ประสานหรืออำนวยความสะดวกให้แก่ราษฎรใน การติดต่อราชการ	3.88	0.79	มาก	5

ตาราง 4.2 (ต่อ)

ความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงาน ของผู้ใหญ่บ้าน	\bar{X}	S.D.	แปลผล	ลำดับที่
10. ดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมในพื้นที่	3.73	0.81	มาก	9
11. ส่งเสริมประชาธิปไตยให้แก่ประชาชนในพื้นที่พื้นที่	3.81	0.88	มาก	6
12. ส่งเสริมการประกอบอาชีพในครัวเรือน	3.71	0.78	มาก	10
โดยรวม	3.81	0.76	มาก	

จากตาราง 4.2 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีระดับความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของผู้ใหญ่บ้าน ตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.81$, S.D.= 0.76) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีระดับความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของผู้ใหญ่บ้าน ตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง อยู่ในระดับมากทุกข้อ ได้แก่ 1. สร้างความสามัคคีและสมานฉันท์และส่งเสริมวัฒนธรรมและประเพณี ($\bar{X} = 3.99$, S.D.= 0.69) 2. ให้การสนับสนุนส่งเสริมและอำนวยความสะดวกแก่หน่วยงานราชการ ($\bar{X} = 3.92$, S.D.= 0.66) 3. อำนวย ความเป็นธรรมและรักษาความสงบเรียบร้อยให้แก่ราษฎร ($\bar{X} = 3.92$, S.D.= 0.72) 4. รับฟังปัญหาและนำความเดือดร้อนของราษฎรแจ้งต่อหน่วยงานราชการ ($\bar{X} = 3.89$, S.D.= 0.79) 5. ประสานหรืออำนวยความสะดวกให้แก่ราษฎรในการติดต่อราชการ ($\bar{X} = 3.88$, S.D.= 0.79) 6. ส่งเสริมประชาธิปไตยให้แก่ประชาชนในพื้นที่พื้นที่ ($\bar{X} = 3.81$, S.D.= 0.88) 7. ปฏิบัติตามภารกิจหรืองานอื่นตามกฎหมาย ($\bar{X} = 3.77$, S.D.= 0.76) 8. ควบคุมราษฎรในท้องที่ให้ปฏิบัติตามกฎหมายหรือตามแบบแผนทางราชการ ($\bar{X} = 3.75$, S.D.= 0.71) 9. ดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ ($\bar{X} = 3.73$, S.D.= 0.81) 10. ส่งเสริม การประกอบอาชีพในครัวเรือน ($\bar{X} = 3.71$, S.D.= 0.89) 11. อบรมหรือชี้แจงให้ราษฎรมีความรู้ความเข้าใจในข้อราชการกฎหมาย ($\bar{X} = 3.71$, S.D.= 0.80) 12. อบรมหรือชี้แจงให้ราษฎรมีความรู้ความเข้าใจในข้อราชการกฎหมาย ($\bar{X} = 3.67$, S.D.= 0.76) ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหาร ส่วนตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง

การวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง ประกอบด้วย ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน ด้าน

การวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น และด้านการส่งเสริมประชาธิปไตย วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ดังตาราง 4.3-4.10

ตาราง 4.3 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง

ความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	ลำดับที่
1. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	4.07	0.75	มาก	1
2. ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต	3.89	0.78	มาก	5
3. ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน	3.88	0.76	มาก	6
4. ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว	3.85	0.78	มาก	7
5. ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	3.97	0.76	มาก	4
6. ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	4.01	0.73	มาก	3
7. ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตย	4.03	0.79	มาก	2
โดยรวม	3.96	0.76	มาก	

จากตาราง 4.3 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีระดับความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.96$, S.D.= 0.76) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีระดับความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง อยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ 1. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ($\bar{X} = 4.07$, S.D.= 0.75) 2. ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตย ($\bar{X} = 4.03$, S.D.= 0.79) 3. ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ($\bar{X} = 4.01$, S.D.= 0.73) 4. ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ($\bar{X} = 3.97$,

S.D.= 0.76) 5. ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ($\bar{X} = 3.89$, S.D.= 0.78) 6. ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน ($\bar{X} = 3.88$, S.D.= 0.76) 7. ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.85$, S.D.= 0.78) ตามลำดับ

ตาราง 4.4 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง ด้านโครงสร้าง พื้นฐาน

ความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	ลำดับที่
ด้านโครงสร้างพื้นฐาน				
1. จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก	4.02	0.73	มาก	3
2. จัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร	3.99	0.74	มาก	4
3. จัดให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น	4.20	0.72	มาก	1
4. จัดให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ	3.97	0.80	มาก	5
5. จัดให้มีระบบน้ำประปา ระบบไฟฟ้าอย่างทั่วถึง	4.18	0.75	มาก	2
โดยรวม	4.07	0.75	มาก	

จากตาราง 4.4 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีระดับความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของ องค์การบริหารส่วนตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง ด้านโครงสร้างพื้นฐาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$, S.D.= 0.75) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีระดับความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง ด้านโครงสร้างพื้นฐาน อยู่ในระดับมากทุกข้อ ได้แก่ 1. จัดให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น ($\bar{X} = 4.20$, S.D.= 0.72) 2. จัดให้มีระบบน้ำประปา ระบบไฟฟ้าอย่างทั่วถึง ($\bar{X} = 4.18$, S.D.= 0.75) 3. จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก ($\bar{X} = 4.02$, S.D.= 0.73) 4. จัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร ($\bar{X} = 3.99$, S.D.= 0.74) 5. จัดให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ ($\bar{X} = 3.97$, S.D.= 0.80) ตามลำดับ

ตาราง 4.5 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต

ความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	ลำดับที่
ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต				
1. ส่งเสริมการพัฒนาศรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ	3.99	0.78	มาก	1
2. ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬาการพักผ่อนหย่อนใจและสวนสาธารณะ	3.78	0.76	มาก	3
3. บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร	3.90	0.79	มาก	2
โดยรวม	3.89	0.78	มาก	

จากตาราง 4.5 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีระดับความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$, S.D.= 0.78) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีระดับความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต อยู่ในระดับมากทุกข้อ ได้แก่ 1. ส่งเสริมการพัฒนาศรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ ($\bar{X} = 3.99$, S.D.= 0.78) 2. บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร ($\bar{X} = 3.90$, S.D.= 0.79) 3. ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬาการพักผ่อนหย่อนใจและสวนสาธารณะ ($\bar{X} = 3.78$, S.D.= 0.76) ตามลำดับ

ตาราง 4.6 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน

ความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานของ องค์การบริหารส่วนตำบล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	ลำดับที่
ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษา ความสงบเรียบร้อยของประชาชน				
1. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	3.85	0.75	มาก	4
2. การรักษาความปลอดภัยความเป็นระเบียบเรียบร้อย และการอนามัย โรงมหรสพและสาธารณสถานอื่น	3.87	0.77	มาก	3
3. การคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินอันเป็น สาธารณสมบัติของแผ่นดิน	3.91	0.75	มาก	1
4. การรักษาความสงบเรียบร้อยการส่งเสริมและ สนับสนุนการป้องกันและรักษาความปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สิน	3.90	0.76	มาก	2
โดยรวม	3.88	0.76	มาก	

จากตาราง 4.6 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีระดับความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.88$, S.D.= 0.76) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีระดับความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน อยู่ในระดับมากทุกข้อ ได้แก่ 1. การคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ($\bar{X} = 3.91$, S.D.= 0.75) 2. การรักษาความสงบเรียบร้อย การส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ($\bar{X} = 3.90$, S.D.= 0.76) 3. การรักษาความปลอดภัยความเป็นระเบียบเรียบร้อยและการอนามัย โรงมหรสพและสาธารณสถานอื่น ($\bar{X} = 3.87$, S.D.= 0.77) 4. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ($\bar{X} = 3.85$, S.D.= 0.75) ตามลำดับ

ตาราง 4.7 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว

ความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานของ องค์การบริหารส่วนตำบล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	ลำดับที่
ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว				
1. ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว	3.82	0.81	มาก	3
2. ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกร และกิจการสหกรณ์	3.85	0.77	มาก	2
3. ส่งเสริม การฝึกและประกอบอาชีพ	3.88	0.77		1
โดยรวม	3.85	0.78	มาก	

จากตาราง 4.7 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีระดับความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$, S.D.= 0.78) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีระดับความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว อยู่ในระดับมากทุกข้อ ได้แก่ 1. ส่งเสริม การฝึกและประกอบอาชีพ ($\bar{X} = 3.88$, S.D.= 0.77) 2. ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกร และกิจการสหกรณ์ ($\bar{X} = 3.85$, S.D.= 0.77) 3. ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว ($\bar{X} = 3.82$, S.D.= 0.81) ตามลำดับ

ตาราง 4.8 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานของ องค์การบริหารส่วนตำบล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม			
คุ้มครอง ดูแล และบำรุงสิ่งแวดล้อม	3.97	0.76	มาก

จากตาราง 4.8 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีระดับความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในเรื่องการคุ้มครอง ดูแล และบำรุงสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.97$, S.D.= 0.76)

ตาราง 4.9 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

ความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานของ องค์การบริหารส่วนตำบล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	ลำดับที่
ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น				
1. บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น	4.00	0.71	มาก	2
2. ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	4.02	0.74	มาก	1
โดยรวม	4.01	0.73	มาก	

จากตาราง 4.9 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีระดับความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.01$, S.D.= 0.73) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีระดับความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น อยู่ในระดับมากทุกข้อ ได้แก่ 1. ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ($\bar{X} = 4.02$, S.D.= 0.74) 2. บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ($\bar{X} = 4.00$, S.D.= 0.74) ตามลำดับ

ตาราง 4.10 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตย

ความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานของ องค์การบริหารส่วนตำบล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	ลำดับที่
ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตย				
1. การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาคและ สิทธิเสรีภาพของประชาชน	4.03	0.80	มาก	1
2. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนา ท้องถิ่น	4.02	0.77	มาก	2
โดยรวม	4.03	0.79	มาก	

จากตาราง 4.10 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีระดับความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.03$, S.D.= 0.79) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีระดับความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตย อยู่ในระดับมากทุกข้อ ได้แก่ 1. การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาคและสิทธิเสรีภาพของประชาชน ($\bar{X} = 4.03$, S.D.= 0.80) 2. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น ($\bar{X} = 4.02$, S.D.= 0.77) ตามลำดับ

ส่วนที่ 4 ระดับความสุขของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง

การวิเคราะห์ระดับความสุขของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ดังตาราง 4.11

ตาราง 4.11 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสุขของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง

ความสุขของประชาชน	\bar{X}	S.D.	แปลผล	ลำดับที่
1. ฉันรู้สึกมีความสุขในการอาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลวังใหม่	4.11	0.77	มาก	1
2. ฉันรู้สึกมีความสุขในการดำรงชีวิตในพื้นที่ตำบลวังใหม่	4.00	0.80	มาก	2
3. ฉันรู้สึกสุขกายสบายใจในการใช้ชีวิตในพื้นที่ตำบลวังใหม่	3.95	0.82	มาก	4
4. ฉันมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นในพื้นที่ตำบลวังใหม่	3.95	0.82	มาก	4
5. ท่านรู้สึกปลอดภัยในการใช้ชีวิตในพื้นที่ตำบลวังใหม่	3.99	0.78	มาก	3
โดยรวม	4.00	0.80	มาก	

จากตาราง 4.11 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีระดับความสุขที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$, S.D.= 0.80) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีระดับความสุขที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง อยู่ในระดับมากทุกข้อ ได้แก่ 1. ฉันรู้สึกมีความสุขในการอาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลวังใหม่ ($\bar{X} = 4.11$, S.D.= 0.77) 2. ฉันรู้สึกมีความสุขในการดำรงชีวิตในพื้นที่ตำบลวังใหม่ ($\bar{X} = 4.00$, S.D.= 0.80) 3. รู้สึกปลอดภัยในการใช้ชีวิตในพื้นที่ตำบลวังใหม่ ($\bar{X} = 3.99$, S.D.= 0.78) 4. ฉันรู้สึกสุขกายสบายใจในการใช้ชีวิตในพื้นที่ตำบลวังใหม่ ($\bar{X} = 3.95$, S.D.= 0.82) 5. ฉันมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นในพื้นที่ตำบลวังใหม่ ($\bar{X} = 3.95$, S.D.= 0.82) ตามลำดับ

ส่วนที่ 5 อิทธิพลของการปกครองท้องถิ่นและการปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีต่อความสุขของประชาชนในพื้นที่ตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง

การวิเคราะห์การปกครองท้องถิ่นและการปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีอิทธิพลต่อความสุขของประชาชนในพื้นที่ตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง โดยการหาค่าการวิเคราะห์ถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการใน 2 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร (Correlation Analysis) และ 2) การวิเคราะห์ถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ดังตาราง 4.12-4.13

ตาราง 4.12 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการปกครองท้องถิ่นและการปกครองส่วนท้องถิ่น กับความสุขของประชาชน

ตัวแปร	\bar{X}	S.D.	1	2	3
1. ความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของ ผู้ใหญ่บ้าน	3.81	0.56	(.913)		
2. ความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของ องค์การบริหารส่วนตำบล	3.91	0.58	.496**	(.884)	
3. ความสุขของประชาชน	4.00	0.70	.449**	.563**	(.928)

หมายเหตุ n = 240, ** $p < .01$; * $p < .05$, ในวงเล็บคือค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบัก

จากตาราง 4.12 พบว่าตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ความสุขของประชาชน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 ส่วนตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของผู้ใหญ่บ้าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 และพิจารณาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่า ความสุขของประชาชนมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานมากที่สุดเท่ากับ 0.70 แสดงว่ามีการตอบกระจายมากที่สุด ส่วนความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของผู้ใหญ่บ้าน มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานน้อยที่สุดเท่ากับ 0.56 ซึ่งแสดงว่า มีการตอบกระจายน้อยที่สุดหรือมีการเกาะกลุ่มกันมากที่สุด

สำหรับการพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแต่ละคู่ พบว่า ทุกตัวแปรมีความสัมพันธ์เชิงบวก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 ดังนี้

1. ความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของผู้ใหญ่บ้าน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสุขของประชาชน โดยมีขนาดความสัมพันธ์เท่ากับ .449

2. ความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสุขของประชาชน โดยมีขนาดความสัมพันธ์เท่ากับ .563

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบัก ในทุกตัวแปรมีค่ามากกว่า 0.70 แสดงว่าเครื่องมือที่ใช้มีความเชื่อมั่นเพียงพอ

ตาราง 4.13 ผลการวิเคราะห์การปกครองท้องถิ่นและการปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีอิทธิพลต่อความสุขของประชาชนในพื้นที่ตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง

ความสุขของประชาชน		
Mode 1		
Constant	3.615	.411
ตัวแปรควบคุม		
เพศ	.004	.014
อายุ	.052	.034
สถานภาพ	.007	.021
ระดับการศึกษา	-.118	-.052
ไม่ได้ทำงาน	.047	.010
อาชีพรับจ้าง	-.127	-.109
ธุรกิจส่วนตัว	.042	.017
ค้าขาย	-.014	-.112
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	.236**	.186**
ตัวแปรอิสระ		
ความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของผู้ใหญ่บ้าน		.250**
ความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล		.420**
F Test	2.345*	14.522**
R ²	.084	.412
Adjusted R ²	.048	.384

หมายเหตุ * $p < .05$, ** $p < .01$ ตัวเลขที่เห็นคือค่า standardized coefficient (β)

จากตาราง 4.13 ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรอิสระที่มีต่อตัวแปรตามและตัวแปรควบคุม โดยวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) พบว่า

ตัวแปรควบคุม พบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนส่งผลทางบวกต่อความสุขของประชาชน ($\beta=.236$) โดยสามารถอธิบายความแปรปรวนในความสุขของประชาชน ได้ร้อยละ 8.40 ดังนั้น สรุปได้ว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนส่งผลทางบวกต่อความสุขของประชาชนในพื้นที่ตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง

ตัวแปรความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของผู้ใหญ่บ้านส่งผลทางบวกต่อความสุขของประชาชน ($\beta=.250$) ส่วนตัวแปรความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลส่งผลทางบวกต่อความสุขของประชาชน ($\beta=.420$) สำหรับตัวแปรควบคุม พบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนส่งผลทางบวกต่อความสุขของประชาชน ($\beta=.186$) โดยสามารถอธิบายความแปรปรวนในความสุขของประชาชน ได้ร้อยละ 41.2 ดังนั้น สรุปได้ว่า ความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของผู้ใหญ่บ้าน และความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลส่งผลทางบวกต่อความสุขของประชาชนในพื้นที่ตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง

ส่วนที่ 6 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นและการปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีต่อความสุขของประชาชนในพื้นที่ตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นและการปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีต่อความสุขของประชาชนในพื้นที่ตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง มีผู้แสดงความคิดเห็น จำนวน 28 คน จากกลุ่มตัวอย่าง 240 คนคิดเป็นร้อยละ 11.67

ตาราง 4.14 ค่าความถี่ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นและการปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีต่อความสุขของประชาชนในพื้นที่ตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง

ลำดับที่	การปกครองท้องถิ่นและการปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีต่อความสุขของประชาชน	ความถี่ของจำนวนที่ตอบ
1	ในเรื่องของการส่งเสริมอุตสาหกรรมประกอบอาชีพในครัวเรือนทาง อบต.ควรที่จะสนับสนุนให้มากกว่านี้เช่น สนับสนุนเงินทุนในการซื้อ เครื่องมือเครื่องมือแยะให้ความรู้ในเรื่องของการผลิตสินค้าในครัวเรือน	6
2	ทาง อบต.ควรปรับปรุงในเรื่องของการซ่อมแซมถนนที่เป็นหลุมเป็นบ่อ เพราะในบางพื้นที่ยังคงมีถนนเป็นหลุมเป็นบ่ออยู่นั่นเอง	5
3	ทาง อบต. ควรที่จะดูแลและบำรุงสิ่งแวดล้อมให้มากกว่านี้เพราะในบาง พื้นที่ยังมีน้ำเน่าเสียทำให้ส่งกลิ่นเหม็นต่อชาวบ้าน	4

ตาราง 4.14 (ต่อ)

ลำดับที่	การปกครองท้องถิ่นและการปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มีต่อความสุขของประชาชน	ความถี่ของ จำนวนที่ตอบ
4	ทาง อบต. ควรที่จะซ่อมแซมเสาไฟฟ้าเพราะในบางพื้นที่เสาไฟฟ้าเกิดการชำรุดเป็นระยะเวลานาน	4
5	ทาง อบต. ควรจัดให้มีการบำรุงและรักษาทางระบายน้ำให้ดีกว่านี้เพราะทางระบายน้ำมีการอุดตันและมีสิ่งกีดขวางทางน้ำอยู่เยอะพอสมควร	3
6	ผู้ใหญ่บ้านควรที่จะทำความเข้าใจให้แก่ชาวบ้านในเรื่องของทางราชการเช่นในเรื่องของการประกันรายได้ข่าหรือปาล์มให้มากกว่านี้เพราะในบางครั้งชาวบ้านยังคงมีความสับสนอยู่จึงทำให้เกิดความล่าช้าในการเตรียมเอกสารข้อมูลต่างๆที่ต้องส่งในทางหน่วยงานของรัฐ	3
7	ผู้ใหญ่บ้านควรรับฟังปัญหาและความเดือดร้อนต่างๆของชาวบ้านให้มากกว่านี้เพราะว่าบางครั้งผู้ใหญ่บ้านในบางพื้นที่รับฟังปัญหาน้อยจนเกินไปจึงส่งผลให้ไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างทันที่และตรงจุด	3
รวม		28

จากตาราง 4.14 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นและการปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีต่อความสุขของประชาชนในพื้นที่ตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง ในเรื่องในเรื่องของการส่งเสริมอุตสาหกรรมการประกอบอาชีพในครัวเรือนทาง อบต. ควรที่จะสนับสนุนให้มากกว่านี้เช่น สนับสนุนเงินทุนในการซื้อเครื่องมือเครื่องมื่อแบบให้ความรู้ในเรื่องของการผลิตสินค้าในครัวเรือน (ความถี่=6) รองลงมาคือ ในเรื่องทาง อบต. ควรปรับปรุงในเรื่องของการซ่อมแซมถนนที่เป็นหลุมเป็นบ่อเพราะในบางพื้นที่ยังคงมีถนนเป็นหลุมเป็นบ่ออยู่นั่นเอง (ความถี่=5) ในเรื่องทาง อบต. ควรที่จะดูแลและบำรุงสิ่งแวดล้อมให้มากกว่านี้เพราะในบางพื้นที่ยังมีน้ำเน่าเสียทำให้ส่งกลิ่นเหม็นต่อชาวบ้าน (ความถี่=4) ในเรื่องทาง อบต. ควรที่จะซ่อมแซมเสาไฟฟ้า เพราะในบางพื้นที่เสาไฟฟ้าเกิดการชำรุดเป็นระยะเวลานาน (ความถี่=4) ในเรื่องทาง อบต. ควรจัดให้มีการบำรุงและรักษาทางระบายน้ำให้ดีกว่านี้เพราะทางระบายน้ำมีการอุดตันและมีสิ่งกีดขวางทางน้ำอยู่เยอะพอสมควร (ความถี่=3) ในเรื่องผู้ใหญ่บ้านควรที่จะทำความเข้าใจให้แก่ชาวบ้านในเรื่องของทางราชการ

เช่นในเรื่องของการประกันรายได้ยางพาราหรือปาล์มให้มากกว่านี้ เพราะในบางครั้งชาวบ้านยังคงมีความสับสนอยู่จึงทำให้เกิดความล่าช้าในการเตรียมเอกสารข้อมูลต่างๆ ที่ต้องส่งในทางหน่วยงานของรัฐ (ความถี่=3) และในเรื่อง ผู้ใหญ่บ้านควรรับฟังปัญหาและความเดือดร้อนต่างๆ ของชาวบ้านให้มากกว่านี้เพราะว่าบางครั้งผู้ใหญ่บ้านในบางพื้นที่รับฟังปัญหาน้อยจนเกินไปจึงส่งผลให้ไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างทันท่วงทีและตรงจุด (ความถี่=3)

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง อิทธิพลของการปกครองท้องถิ่นและการปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีต่อความสุขของประชาชนในพื้นที่ : กรณีศึกษาพื้นที่ตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) ศึกษาระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานของผู้ใหญ่บ้าน ตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง 2) ศึกษาระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานของการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง 3) ศึกษาระดับความสุขของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง ซึ่งมีสมมติฐานในการวิจัย คือ การปกครองท้องถิ่นและการปกครองส่วนท้องถิ่น มีอิทธิพลต่อความสุขของประชาชนในพื้นที่ตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล กลุ่มตัวอย่างเป็นประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง จำนวน 240 ตัวอย่าง สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ได้แก่ การวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ซึ่งสามารถสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 51.67 มีอายุระหว่าง 41 - 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 34.17 ซึ่งส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ คิดเป็นร้อยละ 92.09 โดยมีสถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 63.33 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 27.92 ซึ่งมีอาชีพเป็นเกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 40.83 และส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,000 - 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 40.83

5.1.2 ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานของผู้ใหญ่บ้าน ตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง

กลุ่มตัวอย่าง มีระดับความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของผู้ใหญ่บ้าน ตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.81, S.D. = 0.76$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ย 5 อันดับแรก ได้แก่ 1. สร้างความสามัคคีและสมานฉันท์และส่งเสริมวัฒนธรรมและประเพณี ($\bar{X} = 3.99, S.D. = 0.69$) 2. ให้การสนับสนุนส่งเสริมและอำนวยความสะดวกแก่หน่วยงานราชการ ($\bar{X} = 3.92, S.D. = 0.66$) 3. อำนวยความเป็นธรรมและรักษาความสงบเรียบร้อยให้แก่ราษฎร ($\bar{X} = 3.92, S.D. = 0.72$) 4. รับฟังปัญหาและนำความเดือดร้อนของราษฎรแจ้งต่อหน่วยงานราชการ ($\bar{X} = 3.89, S.D. = 0.79$) 5. ประสานหรืออำนวยความสะดวกให้แก่ราษฎรในการติดต่อราชการ ($\bar{X} = 3.88, S.D. = 0.79$) ตามลำดับ

5.1.3 ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง

กลุ่มตัวอย่าง มีระดับความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.96, S.D. = 0.76$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ 1. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ($\bar{X} = 4.07, S.D. = 0.75$) 2. ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตย ($\bar{X} = 4.03, S.D. = 0.79$) 3. ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ($\bar{X} = 4.01, S.D. = 0.73$) 4. ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ($\bar{X} = 3.97, S.D. = 0.76$) 5. ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ($\bar{X} = 3.89, S.D. = 0.78$) 6. ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน ($\bar{X} = 3.88, S.D. = 0.76$) 7. ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.85, S.D. = 0.78$) ตามลำดับ

5.1.4 ระดับความสุขของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง

กลุ่มตัวอย่าง มีระดับความสุขที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00, S.D. = 0.80$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ ได้แก่ 1. ฉันรู้สึกมีความสุขในการอาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลวังใหม่ ($\bar{X} = 4.11, S.D. = 0.77$) 2. ฉันรู้สึกมีความสุขในการดำรงชีวิตในพื้นที่ตำบลวังใหม่ ($\bar{X} = 4.00, S.D. = 0.80$)

3. รู้สึกปลอดภัยในการใช้ชีวิตในพื้นที่ตำบลวังใหม่ ($\bar{X} = 3.99$, S.D.= 0.78) 4. ฉันรู้สึกสุขกายสบายใจในการใช้ชีวิตในพื้นที่ตำบลวังใหม่ ($\bar{X} = 3.95$, S.D.= 0.82) 5. ฉันมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นในพื้นที่ตำบลวังใหม่ ($\bar{X} = 3.95$, S.D.= 0.82) ตามลำดับ

5.1.5 อิทธิพลของการปกครองท้องถิ่นและการปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีต่อความสุขของประชาชนในพื้นที่ตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง

ความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของผู้ใหญ่บ้านส่งผลทางบวกต่อความสุขของประชาชน ($\beta=.250$) ส่วนตัวแปรความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลส่งผลทางบวกต่อความสุขของประชาชน ($\beta=.420$) สำหรับตัวแปรควบคุม พบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนส่งผลทางบวกต่อความสุขของประชาชน ($\beta=.186$) โดยสามารถอธิบายความแปรปรวนในความสุขของประชาชน ได้ร้อยละ 41.2

นอกจากนี้ยังพบว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ส่งผลทางบวกต่อความสุขของประชาชน ($\beta=.236$) โดยสามารถอธิบายความแปรปรวนในความสุขของประชาชน ได้ร้อยละ 8.40

5.1.6 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นและการปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีต่อความสุขของประชาชนในพื้นที่ตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง

กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นและการปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีต่อความสุขของประชาชนในพื้นที่ตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง ในเรื่องในเรื่องของการส่งเสริมอุตสาหกรรมการประกอบอาชีพในครัวเรือนทางอบต.ควรที่จะสนับสนุนให้มากกว่านี้เช่น สนับสนุนเงินทุนในการซื้อเครื่องมือเครื่องมือนำความรู้ในเรื่องของการผลิตสินค้าในครัวเรือนรองลงมา คือ ในเรื่องทางอบต.ควรปรับปรุงในเรื่องของการซ่อมแซมถนนที่เป็นหลุมเป็นบ่อ เพราะในบางพื้นที่ยังคงมีถนนเป็นหลุมเป็นบ่ออยู่นั่นเอง ในเรื่องทางอบต. ควรที่จะดูแลและบำรุงสิ่งแวดล้อมให้มากกว่านี้เพราะในบางพื้นที่ยังมีน้ำเน่าเสียทำให้ส่งกลิ่นเหม็นต่อชาวบ้าน และในเรื่องทาง อบต. ควรที่จะซ่อมแซมเสาไฟฟ้าเพราะในบางพื้นที่เสาไฟฟ้าเกิดการชำรุดเป็นระยะเวลานาน

5.2 อภิปรายผล

จากการศึกษา เรื่อง อิทธิพลของการปกครองท้องถิ่นและการปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีต่อความสุขของประชาชนในพื้นที่ : กรณีศึกษาพื้นที่ตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

5.1.1 ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานของผู้ใหญ่บ้าน ตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง

กลุ่มตัวอย่าง มีระดับความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของผู้ใหญ่บ้าน ตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับการศึกษาของวิภา รุ่งจรัส (2560) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้าน ในเขตตำบลเหนือเมือง อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ผลการศึกษา พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านในเขตตำบลเหนือเมือง อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวมอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีระดับความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของผู้ใหญ่บ้าน ตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ย 5 อันดับแรก ได้แก่

1) สร้างความสามัคคีและสมานฉันท์และส่งเสริมวัฒนธรรมและประเพณี พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีระดับความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของผู้ใหญ่บ้าน ตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง ด้านสร้างความสามัคคีและสมานฉันท์และส่งเสริมวัฒนธรรมและประเพณี อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากความสามัคคีเป็นคุณธรรมสำคัญประการหนึ่ง ซึ่งชุมชนผู้อยู่ร่วมกันจำเป็น ต้องมี ต้องถนอมรักษา และต้องนำมาใช้อยู่สม่ำเสมอ ถ้าแต่ละฝ่ายเข้ามาร่วมกันทำงานด้วยความตั้งใจ ด้วยความรู้ความสามารถด้วยความฉลาดมีเหตุผล และด้วยความคิดที่สร้างสรรค์ งานก็จะสำเร็จผลสมบูรณ์ สอดคล้องกับการศึกษาของวิฑูรย์ เผือกผุด (2559) ศึกษาประสิทธิภาพการปฏิบัติหน้าที่ของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ในการปกครองท้องถิ่น ตำบลศาลาลัย อำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลการศึกษา พบว่า ประสิทธิภาพการปฏิบัติหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในการปกครองท้องถิ่น ตำบลศาลาลัย อำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ความสนใจในการอนุรักษ์ภูมิปัญญา และประเพณีท้องถิ่น อยู่ในระดับมาก

2) ให้การสนับสนุนส่งเสริมและอำนวยความสะดวกแก่หน่วยงานราชการ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีระดับความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของผู้ใหญ่บ้าน ตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง ด้านให้การสนับสนุนส่งเสริมและอำนวยความสะดวกแก่หน่วยงานราชการ อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากความร่วมมือจากภาคประชาชนหรือภาคประชาสังคม จะต้องเป็นผู้สนับสนุน และให้

สนับสนุนให้มีการทำงานแบบมีส่วนร่วม ซึ่งเป็นการส่งเสริมแก่หน่วยงานราชการให้มีแนวปฏิบัติที่ดี สอดคล้องกับการศึกษาของวิฑูรย์ เผือกผุด (2559) ศึกษาประสิทธิภาพการปฏิบัติหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในการปกครองท้องที่ ตำบลศาลาล้อย อำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลการศึกษา พบว่า ประสิทธิภาพการปฏิบัติหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในการปกครองท้องที่ ตำบลศาลาล้อย อำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ การอำนวยความสะดวกและสนับสนุนหน่วยงานราชการในการเข้าปฏิบัติงานในท้องที่ อยู่ในระดับสูง

3) อำนวยความสะดวกเป็นธรรมและรักษาความสงบเรียบร้อยให้แก่ราษฎร พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีระดับความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง ด้านอำนวยความสะดวกเป็นธรรมและรักษาความสงบเรียบร้อยให้แก่ราษฎร อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากกำนัน ผู้ใหญ่บ้านมีหน้าที่ให้ความช่วยเหลือแก่ประชาชนโดยเสมอภาค และเท่าเทียมกัน เพื่อให้เกิดความสงบเรียบร้อยภายในชุมชน สอดคล้องกับการศึกษาของวิภา รุ่งจรัส (2560) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในเขตตำบลเหนือเมือง อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ผลการศึกษา พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในเขตตำบลเหนือเมือง อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ด้านการอำนวยความสะดวกให้ประชาชน อยู่ในระดับมาก

4) รับฟังปัญหาและนำความเดือดร้อนของราษฎรแจ้งต่อหน่วยงานราชการ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีระดับความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง ด้านรับฟังปัญหาและนำความเดือดร้อนของราษฎรแจ้งต่อหน่วยงานราชการ อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากกำนัน ผู้ใหญ่บ้านมีหน้าที่รับฟังปัญหาและความเดือดร้อน ทุกข์ สุข และความต้องการที่จำเป็น เพื่อให้การแก้ไขหรือช่วยเหลือ สอดคล้องกับการศึกษาของวิฑูรย์ เผือกผุด (2559) ศึกษาประสิทธิภาพการปฏิบัติหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในการปกครองท้องที่ ตำบลศาลาล้อย อำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลการศึกษา พบว่า ประสิทธิภาพการปฏิบัติหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในการปกครองท้องที่ ตำบลศาลาล้อย อำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ รายงานความเดือดร้อนให้ทางราชการทราบ อยู่ในระดับสูง

5) ประสานหรืออำนวยความสะดวกให้แก่ราษฎรในการติดต่อราชการ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีระดับความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง ด้านประสานหรืออำนวยความสะดวกให้แก่ราษฎรในการติดต่อราชการ อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากกำนัน ผู้ใหญ่บ้านมีหน้าที่ประสานหรืออำนวยความสะดวกแก่ราษฎรในหมู่บ้านในการติดต่อหรือรับบริการกับส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สอดคล้องกับการศึกษาของธนภัทร เอี่ยมรอด (2556) ศึกษาประสิทธิภาพผลการปฏิบัติหน้าที่ของกำนันและผู้ใหญ่บ้านในเขตจังหวัดชัยนาท ผลการวิจัย พบว่า ด้านบริการประชาชน ประสานหรืออำนวยความสะดวกแก่ราษฎร

ในหมู่บ้าน ในการไปติดต่อขอรับบริการจากส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อยู่ในระดับมาก

5.1.2 ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง

กลุ่มตัวอย่าง มีระดับความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี วิทยาเขตสกลนคร (2561) ศึกษาการประเมินความพึงพอใจของประชาชนต่อคุณภาพการให้บริการ ขององค์การบริหารส่วนตำบลคำสะอาด อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 ผลการศึกษา พบว่า ประชาชนในตำบลคำสะอาด อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร มีความพึงพอใจการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลคำสะอาด อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีระดับความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง อยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่

1) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน กลุ่มตัวอย่าง มีระดับความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง ด้านโครงสร้างพื้นฐาน อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่จะต้องจัดให้มีสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานที่จำเป็นของท้องถิ่น ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม สอดคล้องกับการศึกษาของบรรเทา ไชยโคตร (2559) ศึกษาความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลกมลาไสย อำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการศึกษา พบว่า ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลกมลาไสย อำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

2) ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตย กลุ่มตัวอย่าง มีระดับความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตย อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากการส่งเสริมให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นสิ่งสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากสามารถนำความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะของประชาชนมาปรับใช้ในการดำเนินงานเพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตรงกับความต้องการของประชาชนได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับการศึกษาของต่อสกุล เกียรติเจริญ (2552) ศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองกุ้ง อำเภอแกดำ จังหวัดมหาสารคาม ผลการศึกษา พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนา

ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองกุ้ง อำเภอแกดำ จังหวัดมหาสารคาม ด้านการพัฒนาการเมืองการบริหาร อยู่ในระดับมาก

3) ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น กลุ่มตัวอย่าง มีระดับความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น มีหน้าที่ในการอนุรักษ์ศาสนาและคุ้มครองพระพุทธศาสนา ซึ่งเป็นศาสนาที่ประชาชนส่วนใหญ่นับถือมาอย่างยาวนาน ทั้งต้องส่งเสริมความเข้าใจอันดี และสมานฉันท์ระหว่างศาสนิกของทุกศาสนา ให้มีการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมประจำถิ่น รวมถึงปฏิบัติตามจารีตประเพณี ที่เคยปฏิบัติสืบทอดกันมา สอดคล้องกับการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้งตรัง (2556) ศึกษาความสุขของชุมชน และความพึงพอใจต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเป้า ประจำปีงบประมาณ 2556 ผลการศึกษา พบว่า ระดับความพึงพอใจในภาพรวมของผู้รับบริการด้านการส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรม มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

4) ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กลุ่มตัวอย่าง มีระดับความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากถ้าหากประชาชนมีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อย่างไรก็ดีการยังคงมีการตัดทวงใช้ประโยชน์ที่มากเกินไปขนาด และขาดความระมัดระวังในการใช้ ก็ย่อมจะก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมของทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม จนกลายเป็นปัญหาสิ่งแวดล้อมที่ย้อนกลับมาส่งผลกระทบต่อชีวิต และความเป็นอยู่ของมนุษย์ในที่สุด เพราะฉะนั้นองค์การบริหารส่วนตำบลจำเป็นต้องมีการรณรงค์ให้ประชาชนในชุมชนมีจิตสำนึกต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีอยู่อย่างยั่งยืน สอดคล้องกับการศึกษาของบรรเทา ไชยโคตร (2559) ศึกษาความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบลกมลาไสย อำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการศึกษา พบว่า ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบลกมลาไสย อำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์ ด้านสิ่งแวดล้อมและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

5) ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต กลุ่มตัวอย่าง มีระดับความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ในการส่งเสริมและสนับสนุนการมีคุณภาพชีวิตที่ดีไม่ว่า เด็ก เยาวชน ผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาสให้ได้รับการดูแลอย่างทั่วถึง ให้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน สอดคล้องกับการศึกษาของณรงค์ อดทน (2550) ศึกษาความคาดหวังของประชาชนต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังหว้า

อำเภอแก่ง จังหวัดระยอง ผลการศึกษา พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังหว้า อำเภอแก่ง จังหวัดระยอง ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต อยู่ในระดับมาก

6) ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน กลุ่มตัวอย่าง มีระดับความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ในการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน ให้มีการรักษาความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อย การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัด และการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย การรักษาความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง สอดคล้องกับการศึกษาของณรงค์ อดทน (2550) ศึกษาความคาดหวังของประชาชนต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังหว้า อำเภอแก่ง จังหวัดระยอง ผลการศึกษา พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังหว้า อำเภอแก่ง จังหวัดระยอง ด้านการจัดระเบียบชุมชน อยู่ในระดับมาก

7) ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว กลุ่มตัวอย่าง มีระดับความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่บำรุงและส่งเสริมการทำการค้าของราษฎร การส่งเสริมการฝึก และการประกอบอาชีพ การพาณิชย์และการส่งเสริมการลงทุน และให้มีการส่งเสริมการท่องเที่ยว ให้มีการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง สอดคล้องกับการศึกษาของปิยาภรณ์ หุนสนอง (2551) ศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังกระแจะ อำเภอเมือง จังหวัดตราด ผลการศึกษา พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังกระแจะ ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว อยู่ในระดับมาก

5.1.3 ระดับความสุขของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง

กลุ่มตัวอย่าง มีระดับความสุขที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้งตรัง (2556) ศึกษาความสุขของชุมชน และความพึงพอใจต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเป่า ประจำปีงบประมาณ 2556 ผลการศึกษา พบว่า ระดับความสุขของชุมชน โดยรวมอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีระดับความสุขที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง อยู่ในระดับมากทุกข้อ ได้แก่

1) รู้สึกมีความสุขในการอาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลวังใหม่ 2) รู้สึกมีความสุขในการดำรงชีวิตในพื้นที่ตำบลวังใหม่ 3) รู้สึกปลอดภัยในการใช้ชีวิตในพื้นที่ตำบลวังใหม่ 4) รู้สึกสุขภาพสบายใจในการใช้ชีวิตในพื้นที่ตำบลวังใหม่ 5) มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นในพื้นที่ตำบลวังใหม่ ทั้งนี้เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างรับรู้ถึงการบริหารจัดการชุมชนที่ดี มีการบริหารจัดการเศรษฐกิจชุมชนที่มีเข้มแข็งเป็นธรรม ครอบคลุมอยู่อาศัยร่วมกันอย่างอบอุ่น ชุมชนมีประชาธิปไตย และหลักธรรมาภิบาล มีสภาพแวดล้อมดี มีระบบนิเวศที่สมดุล ทำให้กลุ่มตัวอย่างรับรู้ถึงความสุขที่ได้รับจากการอาศัยอยู่ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน อย่างมีความสุข

5.1.4 อิทธิพลของการปกครองท้องถิ่นและการปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีต่อความสุขของประชาชนในพื้นที่ตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง

ความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของผู้ใหญ่บ้านส่งผลทางบวกต่อความสุขของประชาชน ($\beta=.250$) ส่วนตัวแปรความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลส่งผลทางบวกต่อความสุขของประชาชน ($\beta=.420$) สำหรับตัวแปรควบคุม พบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนส่งผลทางบวกต่อความสุขของประชาชน ($\beta=.186$) โดยสามารถอธิบายความแปรปรวนในความสุขของประชาชน ได้ร้อยละ 41.2 ทั้งนี้เนื่องจากผู้ใหญ่บ้านนับได้ว่าเป็นสถาบันที่มีความผูกพันกับสังคมไทยมาช้านาน โดยได้รับการจัดตั้งขึ้นอย่างเป็นทางการ ตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องถิ่น พุทธศักราช 2457 และดำรงอยู่มาจนถึงทุกวันนี้ การดำรงอยู่ของผู้ใหญ่บ้านมีความสำคัญอย่างมาก เพราะผู้ใหญ่บ้านมีหน้าที่ประสานงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยเป็นผู้เสนอความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำไปจัด ทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ประสานงานตรวจสอบการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ให้ถูกต้อง โปร่งใส และเป็นไปตามกฎหมาย ส่งผลต่อความสุขของประชาชนในชุมชนสืบไป

นอกจากนี้ยังพบว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ส่งผลทางบวกต่อความสุขของประชาชน ($\beta=.236$) โดยสามารถอธิบายความแปรปรวนในความสุขของประชาชน ได้ร้อยละ 8.40 สอดคล้องกับการศึกษาของชินกร น้อยคำยาง และภาดา น้อยคำยาง (2555) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อดัชนีความสุขในการทำงานของบุคลากรในสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผลการศึกษา พบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ส่งผลต่อความสุขในการทำงานของบุคลากรสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งสามารถร่วมกันพยากรณ์ความสุขในการทำงานของบุคลากรในสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้ร้อยละ 44.60

5.3 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานของผู้ใหญ่บ้านตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง

1. สร้างความสามัคคีและสมานฉันท์และส่งเสริมวัฒนธรรมและประเพณี กำหนดให้มีการจัดกิจกรรมเพื่อเป็นการสนับสนุนส่งเสริมการสร้างความปลอดภัยให้กับประชาชนในชุมชน มุ่งเน้นการรณรงค์ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนในการขับเคลื่อนการดำเนินงานในลักษณะ ส่งเสริมให้ชุมชนเกิดสมานฉันท์ด้วยวัฒนธรรมสันติวิธีที่ยึดหลักความเป็นกลาง และการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน เพื่อลดความขัดแย้งความแตกแยกในเชิงความคิด เน้นการเคารพและยอมรับความเห็นของทุกฝ่าย วิถีชีวิตและวัฒนธรรม อันจะนำมาซึ่งความรัก ความสามัคคีและความสงบสุขของสังคมของพื้นที่อย่างแท้จริง

2. ให้การสนับสนุนส่งเสริมและอำนวยความสะดวกแก่หน่วยงานราชการ จะต้องทำหน้าที่เป็นตัวกลาง คอยประสานและรายงานเหตุการณ์ต่าง ๆ ภายในชุมชนให้กับหน่วยงานทางอำเภอหรือผู้บังคับบัญชาหน่วยเหนือขึ้นไปรับทราบปัญหาต่าง ๆ ของประชาชนให้ได้รับทราบ

3. อำนวยความเป็นธรรมและรักษาความสงบเรียบร้อยให้แก่ราษฎร ผู้ใหญ่บ้านจะต้องอำนวยความเป็นธรรมและประนีประนอมข้อพิพาท หรือเหตุการณ์ร้ายแรงที่เกิดขึ้นภายในชุมชน ดูแลชุมชนให้มีความสงบสุข

4. รับฟังปัญหาและนำความเดือดร้อนของราษฎรแจ้งต่อหน่วยงานราชการ ผู้ใหญ่บ้านจะต้องทำหน้าที่รับฟังปัญหา และนำความเดือดร้อน ทุกข์ สุขและความต้องการที่จำเป็นของราษฎรในหมู่บ้าน แจ้งต่อหน่วยงานของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การแก้ไขปัญหา หรือให้การช่วยเหลือ

5. ประสานหรืออำนวยความสะดวกให้แก่ราษฎรในการติดต่อราชการ ทำหน้าที่เป็นตัวกลาง คอยประสานและเป็นกระบอกเสียงให้กับประชาชนในการติดต่อเพื่อประสานงานกับหน่วยงานราชการต่างๆ เป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อน

ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง

1. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน จากการศึกษา พบว่า จัดให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด เพราะฉะนั้นควรมีการวางผังเมืองที่ดี มีระบบระบายน้ำของชุมชน เพื่อป้องกันการเกิดอุทกภัยภายในพื้นที่ ในฤดูฝน

2. ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตย จากการศึกษา พบว่า ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด เพราะฉะนั้นองค์การบริหารส่วนตำบลควรมีจัดการให้ประชาชนในชุมชนได้มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลให้มากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่

3. ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น จากการศึกษา พบว่า บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด เพราะฉะนั้นองค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องมีหน่วยงานสำหรับดำเนินงานบำรุงรักษาศิลปะ ประเพณี และภูมิปัญญาของท้องถิ่นไว้ให้คงอยู่กับท้องถิ่นตลอดไป

4. ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต จากการศึกษา พบว่า ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬาการพักผ่อนหย่อนใจและสวนสาธารณะ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด เพราะฉะนั้นควรจัดให้มีสถานที่หรือสนามกีฬา สำหรับให้ประชาชนได้ออกกำลังกาย และเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจภายในชุมชน

5. ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน จากการศึกษา พบว่า การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด จัดให้มีพนักงาน อปพร. (อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน) เป็นการเตรียมความพร้อมรับมือกับสาธารณภัยที่อาจจะเกิดขึ้นภายในชุมชน

6. ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว จากการศึกษา พบว่า ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ควรจัดให้มีการส่งเสริมอาชีพให้กับครอบครัวภายในชุมชน เป็นการสร้างรายได้เสริมให้กับประชาชนได้อีกทางหนึ่ง

ดังที่กล่าวมาข้างต้นนั้น หน่วยการปกครองทั้ง 2 หน่วยนี้ถือว่ามีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของประชาชนและประเทศชาติเป็นอย่างมาก ซึ่งทั้ง 2 หน่วยการปกครองนี้ต่างก็ทำงานเพื่อประชาชนในประเทศตลอดมา เพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนที่เกิดขึ้นและส่งเสริมพัฒนาสิ่งต่างๆ ที่ติดอยู่แล้วให้ดียิ่งๆ ขึ้นไปอีก จึงทำให้ประเทศชาติมีความก้าวหน้าทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งต่างๆ อีกมากมาย โดยเฉพาะในสังคมชนบทกำนันผู้ใหญ่บ้านถือว่ามีความสำคัญต่อการแก้ปัญหาความเดือดร้อนต่อประชาชนในพื้นที่เป็นอย่างมาก เพราะกำนันผู้ใหญ่บ้านนั้นมีความเข้าใจในลักษณะของสังคมในพื้นที่แต่ละพื้นที่เป็นอย่างดีและสามารถที่จะประสานงานกับหน่วยงานของรัฐและแก้ไขปัญหาต่างๆ ได้อย่างทันท่วงทีและตรงจุด ดังนั้นรัฐบาลควรที่จะให้การสนับสนุนส่งเสริมและพัฒนาให้แก่ 2 หน่วยงานนี้ต่อไปเพื่อความเจริญก้าวหน้าและเพื่อความสุขของประชาชนที่ได้รับจากการทำงานของทั้ง 2 หน่วยงานนี้สืบเนื่องต่อไป

5.3.2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ศึกษาภาวะผู้นำของผู้นำในชุมชน เพื่อนำมาศึกษาเปรียบเทียบระหว่างผู้นำในตำแหน่งต่างๆ ของชุมชน เพื่อเป็นข้อมูลในการนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของผู้นำให้มีประสิทธิภาพและก่อให้เกิดประโยชน์แก่ชุมชนต่อไป

บรรณานุกรม

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย. *สรุปข้อมูล อบต. ทั่วประเทศ.*

(28 สิงหาคม พ.ศ. 2559), จาก <http://www.dla.go.th/work/abt/index.jsp> 2557

กองกําหมายไทย. (2559). *พระราชบัญญัติปกครองท้องถิ่น พระพุทธศักราช 2457.*

(27 พฤศจิกายน พ.ศ. 2562), จาก <http://web.krisdika.go.th/data/law/law2/%C503/%C503-20-9999-update.htm>

กิ่งทอง กิจจานนท์. (2557). *ความสุขของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี.*

วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.

จิรพงษ์ สุทธิธรรม. (2556). *ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของเทศบาลตำบลละอุ่น จังหวัดระนอง. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทั่วไป มหาวิทยาลัยบูรพา.*

ชินกร น้อยคํายาง และปภาดา น้อยคํายาง. (2555). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อดัชนีความสุขในการทำงานของบุคลากรในสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.*

ณรงค์ อดทน. (2550). *ความคาดหวังของประชาชนต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังห้ว อำเภอกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี. รายงานการศึกษาอิสระ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.*

ดวงพร แสนประเสริฐ, ประชัน คณะวัน, และสมมาตร ผลเกิด. (2558). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลยาง อำเภอสว่างวีรกรรม จังหวัดสุรินทร์. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, 7(2), 40-43.*

ต่อสกุล เกียรติเจริญ. (2552). *ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองกุง อำเภอกำแพง จังหวัดมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.*

ทัชชวัฒน์ เหล่าสุวรรณ. (2556). *ปฏิสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างท้องถิ่นกับท้องถิ่นในการพัฒนาตำบลขามเรียง อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม. วารสารรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์, 2(2), 57-59.*

- ไททัศน์ มาลา. (2560). 120 ปี การปกครองท้องถิ่นไทย (พ.ศ. 2440-2560): พัฒนาการและเงื่อนไขทางประวัติศาสตร์ของไทย. *สันติศึกษาปริทรรศน์ มจร*, 5(1), 345-351.
- ธนภัทร เอี่ยมรอด. (2556). *ประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของกำนันและผู้ใหญ่บ้านในเขตจังหวัดชัยนาท*. ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- นงลักษณ์ รัตติยาวงศ์. (2554). *พฤติกรรมการปฏิบัติงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ที่ได้รับรางวัล กำนัน ผู้ใหญ่บ้านที่มีผลการปฏิบัติงานดีเด่น อำเภอเมืองสตูล จังหวัดสตูล*. สารนิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตร สาขารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัย.
- บงกชมาส เอกเอี่ยม. (2557). บทบาทและภาวะความเป็นผู้นำกับความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อผู้นำชุมชนท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่. *การประชุมวิชาการการพัฒนาชนบทที่ยั่งยืน ครั้งที่ 4*, 47-49.
- บรรเทา ไชยโคตร. (2559). ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลกมลาไสย อำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์. *วารสารมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด*, 5(1), 191-211.
- ปิยาภรณ์ หุ่นสนอง. (2551). *ความคิดเห็นของประชาชนต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังกระแจะ อำเภอเมือง จังหวัดตราด*. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทั่วไป วิทยาลัยบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสกลนคร. (2561). *การประเมินความพึงพอใจของประชาชนต่อคุณภาพการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลคำชะอาด อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561*. สกลนคร: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสกลนคร.
- วิฑูรย์ เผือกมุกต์. (2559). *ประสิทธิภาพการปฏิบัติหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในการปกครองท้องถิ่นตำบลศาลาลัย อำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์*. การศึกษาอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์.
- วิภา รุ่งจรัส. (2560). *ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของ ผู้ใหญ่บ้าน ในเขตตำบลเหนือเมือง อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด*. *วารสารมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด*, 6(2), 119-128.
- สถาบันพระปกเกล้า. (2559). *การบริหารราชการแผ่นดิน*. สืบค้นจาก:
<http://wiki.kpi.ac.th/index.php?titl>

สถาบันพระปกเกล้า. *โครงสร้างของการบริหารส่วนตำบล.*

(29 พฤศจิกายน พ.ศ.2562), จาก <http://wiki.kpi.ac.th/index.php?title>

สถาบันพระปกเกล้า. (2559). *การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น*. สืบค้นจาก

<http://wiki.kpi.ac.th/index.php?title=%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%9A%E0%B8%A3%E0%B8%B4%E0%B8%>

สุพิชญา วงศ์วาสนา. (2553). *ความต้องการและความพึงพอใจของผู้ใช้บริการต่อการบริการท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุภาวดี การิมย์. (2551). *ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบล, จังหวัดบุรีรัมย์*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

สุรพงษ์ รุ่งวารินทร์. (2561). บทบาทด้านการปกครองของกำนันผู้ใหญ่บ้าน: กรณีจังหวัดสุพรรณบุรี. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยปทุมธานี*, 10(1), 281-283.

อภิชัย มงคล และคนอื่นๆ. (2544). *รายงานวิจัยการศึกษาด้านชีวิตความสุขของคนไทย*. ขอนแก่น: โรงพิมพ์พระธรรมขันธ์.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

การวิจัยเรื่อง “อิทธิพลของการปกครองท้องถิ่นและการปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีต่อความสุข
ของประชาชน กรณีศึกษาพื้นที่ตำบลวังใหม่ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง”

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้ใช้สำหรับประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ตำบลวังใหม่
2. แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจที่ได้รับจากการปฏิบัติงานของผู้ใหญ่บ้าน
และองค์การบริหารส่วนตำบลวังใหม่

ตอนที่ 3 ข้อคำถามเกี่ยวกับความความสุขของประชาชนในพื้นที่ต่อการปฏิบัติงาน
ของผู้ใหญ่บ้านและองค์การบริหารส่วนตำบลวังใหม่

ตอนที่ 4 เสนอความคิดเห็น และข้อเสนอแนะต่างๆ เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของ
ผู้ใหญ่บ้านและองค์การบริหารส่วนตำบลเขตพื้นที่ตำบล วังใหม่

การเก็บข้อมูลในครั้งนี้นำไปใช้เพื่อประโยชน์ในการศึกษาในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้ ขอให้ท่านตอบแบบสอบถามโดยอิสระ ตามความรู้สึก
อันแท้จริงของท่าน ทั้งนี้คำตอบของท่านจะถือเป็นความลับจะนำไปใช้ประโยชน์เพื่อการศึกษาวิจัยเท่านั้น
และไม่มีผลใดๆ ต่อตัวท่านทั้งสิ้น

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

นายพันธกานต์ เพชรตีบ

ผู้ทำการวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

1. ชาย 2. หญิง

2. อายุ ปี

3. ศาสนา

1. พุทธ 2. คริสต์ 3. อิสลาม 4. อื่นๆ

4. สถานภาพ

1. โสด 2. สมรส 3. หม้าย 4. หย่าร้าง/แยกกันอยู่

5. ระดับการศึกษา

1. ไม่ได้รับการศึกษา 2. ประถมศึกษา
 3. มัธยมศึกษา 4. อาชีวศึกษา
 5. อนุปริญญาหรือเทียบเท่า 6. ปริญญาตรี
 7. ปริญญาโท 8. อื่นๆ

6. ในปัจจุบันท่านประกอบอาชีพอะไร

1. ไม่ได้ทำงาน 2. เกษตรกร
 3. รับจ้าง 4. อื่นๆ โปรดระบุ.....
 5. ค้าขาย

7. ท่านมีรายได้เฉลี่ยเดือนละเท่าไร

1. น้อยกว่า 1,000 บาท 2. 1,000 – 3,000 บาท
 3. 3,000 – 5,000 บาท 4. 5,000 – 10,000 บาท
 5. 10,000 – 20,000 บาท 6. สูงกว่า 20,000 บาท

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานของผู้ใหญ่บ้านและการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล

คำชี้แจง การตอบคำถามตอนที่ 2 นั้นจะเป็นการประเมินโดยให้เป็นน้ำหนักคะแนน (1 = น้อยที่สุด, 2 = น้อย, 3 = ปานกลาง, 4 = มาก, 5 = มากที่สุด)

การปฏิบัติงานของผู้ใหญ่บ้าน ตำบลวังใหม่	(5) มาก ที่สุด	(4) มาก	(3) ปาน กลาง	(2) น้อย	(1) น้อย ที่สุด
1. อำนวยความเป็นธรรมและรักษาความสงบเรียบร้อยให้แก่ราษฎร					
2. สร้างความสามัคคีและสมานฉันท์และส่งเสริมวัฒนธรรมและประเพณี					
3. ให้การสนับสนุนส่งเสริมและอำนวยความสะดวกแก่หน่วยงานราชการ					
4. ควบคุมราษฎรในท้องที่ให้ปฏิบัติตามกฎหมายหรือตามแบบแผนทางราชการ					
5. รับฟังปัญหาและนำความเดือดร้อนของราษฎรแจ้งต่อหน่วยงานราชการ					
6. อบรมหรือชี้แจงให้ราษฎรมีความรู้ความเข้าใจในข้อราชการกฎหมาย					
7. อบรมหรือชี้แจงให้ราษฎรมีความรู้ความเข้าใจในข้อราชการกฎหมาย					
8. ปฏิบัติตามภารกิจหรืองานอื่นตามกฎหมาย					
9. ประสานหรืออำนวยความสะดวกให้แก่ราษฎรในการติดต่อราชการ					
10. ดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมในพื้นที่					
11. ส่งเสริมประชาธิปไตยให้แก่ประชาชนในพื้นที่					
12. ส่งเสริมการประกอบอาชีพในครัวเรือน					

การปฏิบัติงานขององค์การบริหาร ส่วนตำบลวังใหม่	(5) มาก ที่สุด	(4) มาก	(3) ปาน กลาง	(2) น้อย	(1) น้อย ที่สุด
1. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน					
1.1 จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก					
1.2 จัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร					
1.3 จัดให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่าง โดยวิธีอื่น					
1.4 จัดให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ					
1.5 จัดให้มีระบบน้ำประปา ระบบไฟฟ้าอย่าง ทั่วถึง					
2. ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต					
2.1 ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ					
2.2 ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจและสวนสาธารณะ					
2.3 บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพ ของราษฎร					
3. ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน					
3.1 การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย					
3.2 การรักษาความปลอดภัยความเป็น ระเบียบเรียบร้อยและการอนามัย โรงมหรสพและสาธารณสถานอื่น					
3.3 การคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สิน อันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน					
3.4 การรักษาความสงบเรียบร้อยการส่งเสริม และสนับสนุนการป้องกันและรักษา ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน					

การปฏิบัติงานขององค์การบริหาร ส่วนตำบลวังใหม่	(5) มาก ที่สุด	(4) มาก	(3) ปาน กลาง	(2) น้อย	(1) น้อย ที่สุด
4. ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว					
4.1 ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว					
4.2 ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกร และ กิจการสหกรณ์					
4.3 ส่งเสริม การฝึกและประกอบอาชีพ					
5. ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม					
5.1 คุ้มครอง ดูแล และบำรุงสิ่งแวดล้อม					
6. ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น					
6.1 บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น					
6.2 ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และ วัฒนธรรม					
7. ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตย					
7.1 การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอ ภาคและสิทธิเสรีภาพของประชาชน					
7.2 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรใน การพัฒนาท้องถิ่น					

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสุขของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ตำบลวังใหม่

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ในช่องที่ตรงกับความรู้สึกของท่านโดยในแต่ละข้อจะมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้ (1 = มีความสุขน้อยที่สุด, 2 = มีความสุขน้อย, 3 = มีความสุขปานกลาง, 4 = มีความสุขมาก, 5 = มีความสุขมากที่สุด)

ความสุขของประชาชน ในตำบลวังใหม่	(5) มาก ที่สุด	(4) มาก	(3) ปาน กลาง	(2) น้อย	(1) น้อย ที่สุด
1. ฉันรู้สึกมีความสุขในการอาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลวังใหม่					
2. ฉันรู้สึกมีความสุขในการดำรงชีวิตในพื้นที่ตำบลวังใหม่					
3. ฉันรู้สึกสุขกายสบายใจในการใช้ชีวิตในพื้นที่ตำบลวังใหม่					
4. ฉันมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นในพื้นที่ตำบลวังใหม่					
5. ท่านรู้สึกปลอดภัยในการใช้ชีวิตในพื้นที่ตำบลวังใหม่					

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะที่ต้องการให้ผู้ใหญ่บ้านและองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นในตำบลวังใหม่นำไปปรับใช้เพื่อที่จะทำให้เพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานและเพื่อเสริมสร้างให้ประชาชนในพื้นที่ตำบลวังใหม่เกิดความสุขมากยิ่งขึ้นไป

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณประชาชน ผู้ที่เป็นเสาหลักของประเทศ ทุกๆ ท่าน

ภาคผนวก ข
ค่าเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

Reliability

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.911	12

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
ค.พึงพอใจ ผญ 1	41.9333	30.478	.578	.906
ค.พึงพอใจ ผญ 2	41.9000	29.610	.680	.902
ค.พึงพอใจ ผญ 3	42.1000	31.403	.440	.912
ค.พึงพอใจ ผญ 4	42.2667	30.064	.582	.906
ค.พึงพอใจ ผญ 5	42.2000	29.200	.671	.902
ค.พึงพอใจ ผญ 6	42.2000	28.166	.710	.900
ค.พึงพอใจ ผญ 7	42.2000	26.786	.843	.893

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
ค.พึงพอใจ ผญ 8	41.9667	30.240	.655	.903
ค.พึงพอใจ ผญ 9	42.0000	28.276	.735	.899
ค.พึงพอใจ ผญ 10	42.0000	30.759	.543	.908
ค.พึงพอใจ ผญ 11	41.9667	28.654	.705	.900
ค.พึงพอใจ ผญ 12	42.1667	29.937	.577	.906

Reliability

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.945	20

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
ค.พึงพอใจ อบต. 1	74.5000	80.948	.523	.944
ค.พึงพอใจ อบต. 2	74.5000	77.017	.710	.942
ค.พึงพอใจ อบต. 3	74.2000	81.959	.459	.945
ค.พึงพอใจ อบต. 4	74.3333	79.747	.664	.943
ค.พึงพอใจ อบต. 5	74.2667	79.926	.585	.944
ค.พึงพอใจ อบต. 6	74.5000	79.086	.542	.945
ค.พึงพอใจ อบต. 7	74.3000	79.597	.645	.943
ค.พึงพอใจ อบต. 8	74.4333	74.944	.816	.940
ค.พึงพอใจ อบต. 9	74.5667	79.220	.650	.943
ค.พึงพอใจ อบต. 10	74.5667	78.806	.690	.942
ค.พึงพอใจ อบต. 11	74.5000	77.914	.688	.942
ค.พึงพอใจ อบต. 12	74.5667	79.289	.585	.944
ค.พึงพอใจ อบต. 13	74.5667	78.461	.659	.943
ค.พึงพอใจ อบต. 14	74.4333	75.702	.808	.940
ค.พึงพอใจ อบต. 15	74.4333	75.220	.795	.940
ค.พึงพอใจ อบต. 16	74.4667	77.844	.661	.942
ค.พึงพอใจ อบต. 17	74.4000	78.110	.751	.941
ค.พึงพอใจ อบต. 18	74.4000	76.800	.742	.941
ค.พึงพอใจ อบต. 19	74.4667	79.568	.563	.944
ค.พึงพอใจ อบต. 20	74.5667	78.461	.659	.943

Reliability

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.900	5

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
ความสุข 1	15.2667	5.582	.826	.873
ความสุข 2	15.5000	4.672	.826	.861
ความสุข 3	15.5000	4.948	.716	.887
ความสุข 4	15.4333	5.220	.738	.881
ความสุข 5	15.5000	4.948	.716	.887

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ สกุล	นายพันธกานต์ เพชรตีบ	
รหัสประจำตัวนักศึกษา	6110521530	
วุฒิการศึกษา		
วุฒิ	ชื่อสถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
นิติศาสตรบัณฑิต	มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต	2560

ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน

ผู้จัดการ บริษัท เกียรติพิมาณ จำกัด

40/6 ต.ป่าตองบีช อ.ป่าตองบีช อ.สละเตา จ.สงขลา 90240